

- محمد حسانی الدسوقی -

هاتووم ببمه سوفی

- رۆمان -

وه رگیپانی:
زامدار قادری
عه بدولرحمان همه دئه مین

ناوہندی رہا

بڑ چاپ و بلاؤگرئنهوه

سهولير - داون تاون قاتی دووهم - ناوہراست

+964 750 406 6674

ناوہندی رہا - Nawandi Raha

ناسنامەى كىتەب
ناوى كىتەب: ھاتووم بىمە سوۋى
نووسىنى: محمد حسانى الدسوقى
وەرگىپرانى: زامدار قادىرى
عەبدولرحمان ھەمەد ئەمىن
بەرگ و ناوەرۆك: ئىبراھىم سالىھ
چاپى : يەكەم
سالى چاپ: 2023

ناوہندی رہا

بۇ چاپ و بلاوگىرئەوہ

تہ نیا حاجی

Tanya Haji | تہ نیا حاجی

public channel

Description

بِسْمِ اللَّهِ
الرَّحْمَنِ

♥ چہ نالیک تاییہ ت بہ کتیب و بابہ تی جیاواز ♥

ئہ و کتیبہ لہ لایہ ن احمد عبدالرحمن
کراوہ بہ pdf و پیشکەش بہ خوینەر کراوہ

چہ نال

<https://t.me/tanyahaji7>

بۆ راوہوچون و پسار بۆ کتیب مہینیرہ ↓

@tanyahaji22

ئہ کاونت ↓

<https://linktr.ee/tanyahaji22>

t.me/tanyahaji7

(۱)

ئەمە سرووت و ھۆنراوھى كۆمەللىك لە پاكانە، كە جۆرلىك لە ئارامى پوھى بالى
بەسەريانەوھ كىشاوھ، كە وەلامدەرەوھى داخوازى ھەمووانە. ئاى چەندە جوانە
پوھ لە كەشىكى پاك و بېگەرد لە شەقەى بال بىدات، گەر بۆ ماوھىەكى كەمىش
بىت لە جەستە جىابىتەوھ، ھەر وەك چۆن پوھ لە جەستە جىادەبىتەوھ "بەم
شىئوھىە مورىدان دەورى شىخەكەيان دەدەن و لە دونىا جىا دەبنەوھ، پىك
ھاوشىئوھى ھەسارەكان" كاتى دەورى خۆر دەدەن، و لە پوھناكى و
پۆشنايىەكەى بەھرەمەند دەبن، كۆدەبنەوھ و دەورى شىخەكەيان دەگرن،
كتومت لەو وەسەفانە دەكەن كە لە نىوان خۆياندا بە دەربىرىنى جىا
بەكارىدەھىتن: (مەى، مەگىر، مەستەن)، ھالىان لەگەل ئەم دەستەوازانە
دېتەوھ..

مەگىر: "شىخ" لە يان فىركار و سەرور و قسەكەريانە.

مەى: گوڤتارى شىرىنى شىخە و فىركارە، لە ناكاو بەسەرياندا تىدەپەرىت و بە
ھۆيەوھ كەمەندكىش دەبن، دەكەونە ھال تا لىوارى بىھۆشبوون.

مەستەن: ئەو كۆمەلە كەسەى دەورى شىخەن.

ئەمە دىمەنىك بوو لەو دىمەنە باوانەى ئىرە، كە ناوچەى سەعەدى مىسەرە،
دېنى "سەعەد" سەر بەشارى ناودارى "ئەقسەرە"، بە تايبەت لە سالانى
شەستەكانى سەدەى پابردوو، ئەو شارە لەو سوڤيانە تىرى بوو، لەگەل زۆرى
ژمارەيان "جىاوازيان لە ھال و پەلەياندا ھەبوو، لە ناوياندا ھەبوو مورىدىكى

پاستگۇ بوو، ھەبوو شىخىكى تەواو، خواپەرسىتى پاستگۇ و خواناسى بە ناويانگ
و دەرويشى ھەزار ھەبوون.

ئاي خودا گيان دەبى چەند پىكى خوشەويستى لەو پارچە زەويەدا
تۆشكرابى! دەبى ئەم ديوارە بىگويىانە گويىستى بەرزبونەوہى پەلەي
ئىحسانى چەند مورىد بووبى، رەنگە گەواھى ئامادەيى ئەوان بوويىت و بە
سرودەكانيان كەوتبەنە جۆش و خرۆش، پەيمانى پىكەوبوونى لەگەليان بەستىت
و ئاشقيان بوويىت، بە ديار نەمانيان تامەزىوبى و بنوزىنەوہ.

سلاو لەو زەويەي كە بەوانەوہ بەرەكەتدار بووہ و لەو مەنزەلەش كە سەرتاپاي
جوانىەكانى كۆكرىدۆتەوہ و نەينى ژيان و ئادەمىزادى ناسىوہ.

لەگەل ئەوہى خۆم بە گەرە نازانم، بەلام ئاماژە و نىشانەكانى ژيان
گەواھىدەرى ئەوہن كە ھىچ كات خىر بە بى شەر نابىت و (ھەرگىز تاكرىت
خىرىك ھەبىت خالىبىت لە شەر).

رەنگە بىگەردى بىرىك گەردى تىكەوتبى، لەبەر ئەوہ لەم گەردوونەدا خىرى
رەھا بوونى نىيە، ھەرەك چۆن شەرى رەھاش بوونى نىيەز پەرەردىگارى بە شكۆ
ھىكمەتەكانى بەم شىوہىيە. لەتەك ئەو سۆفىيە خواپەرىستانە ژمارەيەك نەزان
و دلنەخۆش لە پىزى كۆمەلەكە دەبىنرىن و بەشىك نىن لە كۆمەلەكە، ئەمانە
پۆلەي دونيان، دونيايان كرىدۆتە بىنايى چاويان و ھەموو مەبەستيان.

ئەم كۆمەلەيە لە سەرچاوەي پاستەقىنەيان تۆشكرىوہ و دەروونيان رام
بووہ و ھىمەتلىشان بەرز. خويان بە دواپۆژ لكاندوہ، وازيان لە ھەموو ھۆكار و
ئەو بەستەرانە ھىناوہ كە بە دونيايان گرى دەدات. بەلام ئەوانىتر ئامانجى ھەرە
كەورەيان برىتيە لە شتى بىنرخ و پوچ و دەستەكەوتى كەمبەھا، لە نىوان ئەم

دوو كۆمه له يه جياوازى زۆر و كه لىنى فراوان هه يه . جگه له مه له نيو ئه و خه لكه دا
سه رمايه دارى بالا و ناوه ند و هه ژارى داماو بى دهره تان هه بوون .

له ناوياندا كه سانتيك هه بوون په روه ريئ به دهوله مهنديه كى خراپ
تاقى كرد بوونه وه ، منيش ئه و پياوه شه ست سالييه خاوه ن پوو خساريكى نه سمه ر
و جامانه به سه ره م هه بوو ، خاوه ن هيزى كى به زه بر و پله ي به رز بوو ، كاتى
قسه ي ده كرد " گوپرايه لى ده بوون ، فرمانى بكردايه بى سى و دوو جي به جى
ده كرا ، تكاى بۆ هه ركه س بكردايه " تكاى وه رگير دراو بوو .

به " حاجى سه ييد " بانگيان ده كرد ، خاوه ن مال و سه روه ت و سامانيكى
زۆر و زه وه ند بوون ، ئه و سامانه ي له و زه ويان پهيدا ده كرد كه خۆى خاوه نيان
بوو ، هه روه ها باز رگانى كردن به حوش تره كانى سه رچاوه يه كيترى داها ته كه ي بوو .
باوكى به بچووكى كچه مامه كه ي لى ماره كرد ، زۆرى نه برد له ده يه ي سييه مى
ته مه نى وه فاتى كرد و به شيكى بچووكى خۆى بۆ به جي به يشت كه ناوى نابوو "
نه حمه د" وهك ناوى باوكى . پاش ئه و جارى كيتر هاوسه رگيرى كرد ، ئه و جاره ش
بى ئه وه ي مندالى لى ببيت ، لى جيا بوويه وه .

دواى ئه وه برياريدا چاوه له سه ر هاوسه رگيرى هه ل بگريئ و ئه و ته مه نه ي
ماويه تى بۆ كۆر و كاره كه ي ته رخانى بكات . زۆرينه ي ئه و كه سانه ي له سه ر ئه و
شيوازه ن هيج گرنگى به هه سته كان ناده ن ، گرنگى بۆ په يوه ندييه مروييه كان
دانانين . ئه ويش به پوانينى دوزيا و كرانه وه ي ده رووى خي ر و خوشيه كان و
پووكاره فيلاويه كه ي هه لئه ده خه لئه تا و له ئامانجه بالا و مه به سته خوازراوه كه ي
دوور نه ده كه وته وه .

باوك، تاقه كوپ، سامانى بيشومار...

باوكه كه به سامانه كه ي كوپه كه ي تير كردبوو، بۇ پارزيبوونى ئەو "هيچ شتيك نه مابوو بۇي نه كات. نه يده ويست كوپه كه ي وه كو گه نجيتى خوى له زورشت بيبهش بيت، ئەمە تەنها هەلويستى ئەو نه بوو بۇ كوپه كه ي، بەلكو زوريك له دهوله مەنده كان هەروايان دەکرد.

نايانە ويت جگەرگوشه كانيان ئەوه ببينن، ئەگەر پرسىاريشيان ليكريت، له باره ي ئەمه وه "هەمان وه لامه باوه كه ده ده نه وه: (نامانه ويت ئەوه ي ئيمه به بچووكى چه شتمان له هەژارى و ناخوشىي ئەمانه بيدچيژنه وه). ئەگەر كه ميك بيربكه نه وه ده ببينن و دينه سەر ئەو بپروايه ي گەر ئەو ناخوشىي و نه بوونيه نه بووايه "بەم پۆژه نه ده گەيشتن كه ئەمپۆ شانازىي پيوه ده كه ن.

من به شيوه يه ك پيگەيشتم كه له پوى پوحىيه وه دۇپاو و له پوى مادىيه وه تير و تهژى بووم. به مال و سهروه تى باوكم له هاوته مەنه كانم جيا ده كرامه وه. مامه له يه كى تايبه تم له گەل ده كرا، له بهر شتيك كه هى خۆم نه بوو و هيچ كوشش يكيشم له پيناويدا نه كردبوو. به هوى پيگه ي باوكم له ناو خه لكيدا نازداربووم. له وكاته دا سؤفيه خواپه رسته كان له ئەهلى چاكه ي گونده كه "منداله كانيان له سەر خير و بالايى پوحى و زالبون به سەر جهسته و تيكشكاندنى ئاره زوه كانيان پهروه رده ده كرد.

پۆژه هەبوو يه كجۆر خواردن يان ده خوارد، رۆژيتر دووان و رۆژيتر سييان. جاريكيان نان و چهورى و جاريك به تەنها نان. به و شيوه يه منداله كه به شيوه يه ك پيگەيشتم كه به هاى ئەو به خششه ي ده زانى كه بۇي ده رده ست

ده بوو. گویشی پینه ده دا گهر نه و به خشخشه پووی لیوه رگتړابوایه و لای نه مابوایه وه، به لکو نارامی ده گرت و به سهر نه فس و نارووه کانیدا زال ده بوو. گه یشته ته مهنی سی و دوو سالی و هر له سهر پچکه ی باوکم بووم. له پوژدا له ناو زه ویی و بازرگانیی و مه پرو مالآت و حوشر بووم و له شه ویشدا خه ریکی رابواردن و مانه وه له گهل دۆستانم بووم.

نه وه ژیانم بوو، نه مه ش ژیانیکى ئاساییه به ره چاوکردنی نه و ژینگه یه ی لیی گه وره بووم. ئاین هیچ ده سه لاتیکى به سهرمه وه نه بوو، هیچ کهس و هیچ شتیک نه بوو ریکری کاره کانیم بکات، دیندارى وهك بیرۆکه " بۆ چه ند خوله کیکی که م به ناوه زما گوزه ری ده کرد.

نه وه ی که دیار و ئا شکرایه بریتیی به وه ی که "دوئیا تا سهر بۆ کهس نیه، گهر به رده وام بووایه و بۆ کهس بووایه نه ده گه یشته ئیمه ". بۆ دلدانه وه ی هاوړیکانم یان کاتیک به چیرۆکی یه کیك له هاوړوړ و دانیشتنه کانم کاریگه ر ده بووم، زور نه م پرسته یه م ده گووته وه، به لام جیاوازیه کی زور و فراوان هه یه له نیوان نه وه ی ده بیستیت و نه وه ش که خوت تیایدا ده ژیت.

باوکم نه خوښیه کی سه ختی گرت، وایلیکردم بۆ ماوه یه کی کورت له کنی بمینمه وه، پزیشکیك ده پریشته و یه کیکیتر ده هات، میوانیک ده هات و یه کیکیتر دهرده چوو. کاتیک هیچ ریکه یه نه بوو له قه ده ری مردن دهر بازی بکات " وه فاتیکرد و هه رچی به دريژایی ژیانى کویکرد بوویه وه له دواى خوی به جییه یشت.

ئۇلار بۇلۇ دالتهنگ بووم و دوديا له بهرچاوم تهنگ و پەش بوو. بىرۆكى
گومانلوى ترسناك يارييان پئىده كردم، خەرىكبوو بەرەو بىباوهرىم بىەن. باوكم
قەلغانىكى پۇلايىن و قەلایەكى پارىزەر بوو. ھەستىم بە ونبوونى ھەموو شتىكى
دەوروپەرم دەكرد، بە ھای دونيا له چىدايه كاتىك دەرە نجامەكەى كوتايىھاتن
بىت؟ بە ھای دونيا چىە كاتىك بەرە و نەمان و لە ناوچوون دەچىت؟

چەند گومانىكى شەيتانى بەرۆكى گرتبووم، جارىك ھەستىم دەرکرد كە
خۆشەختى و دالتهنگى "تەنى دوو پووى دراوىكن و ھىچىتر، كاتىن و نامىتن.
جارىش وابوو گومانم لەسەر بوونى دروستكارىك كە كارى دروستكاروان
بەپروەببات" بۇ دروستدەبوو! ئەو ترس و ئەو ھىدەمەيە دواى مردنى باوكم
تووشم بوو، وايلىكرد خاوەن دەرونىكى پووخاوبم، تواناى بەرەنگارىوونەوہى
پووداوە كانم نەبوو. ئەگەر بەزەيى خودا نەبووايە" دەكەوتە نىو چەپۆكى
شەيتانەوہ، بەلام خودا سەلامەتى كردم. ئەمە بەخششى خودايە لە سەرم، لە
ھەموو بارىكدا سپاس و ستايش ھەر بۇ خودايە.

مردنى باوكم وەك برووسكە وابوو. خۆزگە پىش ئەو پووداوە بىرم لىكردبايەوہ،
بۇ ئەوہى نەبووايە پووداوىكى لە ناكاوى پر لە ئىش و ئازار. لەو كاتەدا نغزوى
ھىدەمەكەم بووم، سەرسام بووم و لە گىژاوى خەم و خەفەتدا پووچووبووم. لەناو
ئەو پارچە زەويەى خۆمان" كە كەوتبوويە تەنىشت مالمەن، پەشمالى پرسەكە
جىگىر كرابوو، بەردەوام لەوتبووم، پرسەكە ماوہى سى شەو پۆژى خاياند.
ئەوانەى بۇ سەرەخۆشى دەھاتن" توانيان لەوماوہيەدا بەشىك لە خەم و
پەژارەكەم لەسەر سوك بكەن.

پۇژانى پرسه ته وایوون و ماوهی زور خراپتر دوی پرسه که ده ستي پیکرد.
 بېگومان دهکرا به پازیبوون و خۆبه ده سته ودان پووبه پوی نه و کاره ساته
 بېمه وه، ده متوانی به دل پوویکه مه خودای خۆم، به لام هیچ له وانه نه کرد، پیک
 به پیچه وانه وه "خراپه کاری و خۆبه زلزانیم زیادیی کرد، ده رگام به پوی
 داواکاریه کانی نه فسم والا کرد. به خواردنه وهی مهی زیده پوییم ده کرد و به رده وام
 بووم له سهر خهراپه، به سهر دانی کردنی خانهی مه یفرۆشان و دانیشتن له گه ل
 به دره وشتان راهاتبووم، بېگومان هیچ هۆکاریکی دروستم بۆ نه و پهفتارانه م
 نه بوو، بگره نه نجامه کەشی په سهند نه بوو.

به وهنده نه وه ستم و کاری به دره وشتیم تیپه پاند - په نا به خودا - نه وه
 دروجار پوویدا: یه که میان مانگیك دوی وه فاتی باوكم بوو، کاتیك هه ندیک له
 هاوړیکانم پیشنیاری نه وه یان بۆ کردم که پیویستم به ئاسووده کرنی ده روونم
 ههیه، له بهر نه وه له گه لیان چووم بۆ قاهره و له وی نه و کاره پوویدا، جاری
 دره میشیان له گه ل یه کیك له و ئافره ته به دره وشتانه بوو که به لادیکه مان
 بېگانه بوو.

هه رکاتیك به ره و نه و جۆره کارانه ده چووم، له ساتی نه نجامدانی هه له که هه ستم
 به ئاسووده یه کی ساخته ده کرد، که میك دوی نه وه ده که وتمه سهرزه نشتی خۆم
 و پاشان ده که پامه وه سهر کاره که، نه مه هه موو جاریک دووباره ده بوویه وه.
 سهره پای نه م هه موو به فیپۆدانه "بۆ ژیا نه په رته وازه که م زور بیرم له چاره یه ک
 ده کرده وه. هه رگیز له ژیا نمدا خۆم بۆ نه مه ئاماده نه کردبوو، هیچ کات

نه ده ترسام بژئویم به شیوه یك له شیوه كان كه م بکات. به دواى چاره یه ك ده گه پام، وام لیبکات به سینگیكى فراوان پووبه پووی پووداوه كان بېمه وه.

شه یټانه كه م ختوره ی بۆ ده هیټام و ده یچرپانده گویم، كه مردن هه یه و هېچ گومانى تیدانیه “ئو ده بیټ چیژ له هه موو ساته كانى ژيان ببینم. جا ئو چیژه به حه لالى بیټ یان به حه رامى.

به لام من ده گه پامه وه و باوكم بیر ده هاته وه. ئو زۆربه ی كاته كانى له و كارانه به سه ر ده برد كه من ئیستا ئه نجامیان ده دهم، له گه ل ئو وه شدا له سه ره مه رگدا ئازارى زۆرى ده چه شت و ئو چیژانه ی پابردووی هېچ به هانایه وه نه هاتن. بگه ئه فسوس و داخى زیاتر كرده بوو، جگه له مه له ترسى ئو كارانه ی كه له پابردوو ئه نجامى دابوون و له ترسى ئه وه ش كه چاوه پړی ده كات له و دیو دونیا“ ته واو توقیبوو.

ژیانى مرۆڤ به مردن ناوه ستیټ، ئه مه له ئایینه كه شماندا به ئاشكرا ئامازه ی پیدراوه، به لكوو به بۆچوونى ئه وانه ش كه باوه پریان به زیندوو بوونه وه نیه “مردن لای ئه وانیش شتیكى ناخۆش و نه ویستراو بووه.

ئو لیټشاوی بیركردنه وه یه به خه ویک كۆتایی پى نه ده هات و هه موو ئه وانه ی له بیر نه ده برده وه و حال و ژيانم وه ك خۆی ده مایه وه.

ماوه یه كى زۆر له سه ر ئو حاله مامه وه، هه تا پۆزى به خته وه ریم هات، ئو پۆزه ی كه له ویدیوى په نه انه وه وام بۆ دانرا بوو كه ده ستم بگړیت تا ئو شوینی كه په رده كان لاده چن و پنگه ی پیده دریت له و ده ركه بچمه ژووره وه، كه ژيانىكى پاکی لییه وه ده ستپیده كات.

دېيەكەم - ھەروەك باسما كىرد - ژيان وماللى زۆرىك لەوانەى تىدابوو كە بۇ خودا
سولخا و خۇپارىز و خواپەرسىت و پالەفتەبوون، ھەروەك چۆن كۆمەللىك
لەوانەشى لىبوو كە دونىايان پىشتگوى خستبوو، پوويان كىردبوويە پەروەرىنى
خۇيان و مەبەستىيان پازىبوونى ئەو بوو. لە سەرەتادا ھىچ بەھايەكم بۇ ئەوانە
دانەدەنا و زۆرجارىش گالتەم بە گويپرايەلى ئەوان بۇ شىخ و مامۆستاكەيان
دەكرد، چوون تەواوى كارەكانيان بۇ لاي ئەو دەگەپاندەو، ئەو ھەم بەبى كەلك
بى مانا دادەنا.

گالتەم بە كۆپى زىكر و سرودەكانيان دەكرد، لەگەل ئەو ھەندىكجار دل و
گويم پىي خوشدەبوو.

سەيرم لەو دەھات كاتىك بە درەنگانى شەو گويم لە دەنگى ئەو
خواپەرسىتە دەبوو "گەردوونيان پى دەكرد و دلەكانيان سەراسىمەى خۇي
دەكرد، بە زوبانى حال بانگى دەكرد ھەتا ئاسوودەى و شادىي بە دىيەكەن.
سەيرم بە حاليان دەھات، بە وىرد و دامەزراويان، بە ئەدەب و پەرفتارى
جوانيان، بە پەروەردە و يەكلايى بوونەو و پالەفتەبوونيان، بە حال و پاراستنى
نەينىەكانيان!

ئىستا دان بەو دەدەنىم كە گالتە و بەكەم سەيرم كىردوون، بەلام ھەركىز پىقم
لىيان نەبوو، بە پىچەوانەو خوشمەدەوىستىن.
پىويستىم بەوان ھەبوو و نەشمەدەزانى، پىموايە ئەوانىش پىق و كىنەيان بەرامبەر
بەكەس لە دلدا نەبوو. چۆن دەكرىت نەخوشىي پىگەى بكەوئە ئەو دلە پاك و
دروستانە!

پیش مردنی باوكم، كاتى چەند پىگريەكى ئايىنى ھەبوون لەوھى بچمە
مزگەوت، ئەوكات ئەو دەرویشانەى لەوشوینەبوون دەوریان دەدام و سلاوى
گەرمیان لى دەکردم و بە دلخۆشیەو بە پوومدا بەزەیان دەکرد، مینا
ھاوپیەكى دیرین چاوەپریان دەکردم.

بەلى "خۆشمەدەویستن و ئەوانیش منیان خۆشدەویست... ئەمە راستییکە.
پۆژىك لە پۆژان خۆرى پوحم ھەلات، بۆ ئەوھى تاريىكايى ئەنگوستەچاوى دلم
لابدات و ئەوپەلە پەشانەى كە لەسەر دلم كەلەكەبوون پامالى. ئەمە لە مانگی
پەمەزاندا پوویدا.

یەكەمیان ھەنگاو لەو پیەى كە پىپوارانى تەریقەت پىیدا پەتدەبن بریتىە لە
تەوبە و گەپانەو، گەر تەوبەكەى راستەقىنەبیت "بیگومان كاریگەریەكانى
لەسەر كەسى تەوبەكار دەردەكەون و بەروبوومەكەى ھەستى پىدەكریت.
تەوبەكەى بەردەوام بۆ پلەى بالآ و بالاترین بەرزى دەكاتەو، بۆ پلەى زوھد-
خۆى بۆ خواپەرسى تەرخان دەكات-، گەر لە زوھدەكەى راستى كرد و
بەردەوام بوو بۆ پلەى وەرە- لەگەل خواپەرسى خۆى لە گوناھیش بەدوور
دەگریت- بەرز دەكریتەو، بەو شیۆھە كەسى پىپوار و تەوبەكار بەو پلانەدا
بەرز دەكریتەو.

ئەو كەسەى بەو پلە بالایانە بگات، لە خەلكى تەربى منەت دەبیت، بۆیە
ئەمان پووناكەنە پووى خەلى، بەلكو پوویان تەنھا دەكەنە پەروەردگاریان،
ھەروەكوو وتوویانە:

ئەمانە كۆمەلێكن ویستیان تەنھا بە خوداوە گرێداوە

ویست و پىویستىەكانیان نابەنە لای ھىچ كەس

داۋاي ئەمان خوداي پەرۋەردىگارىمانە

چەندە جوانە ويستيان كە تەنھا خوداي تەك و تەنھايە

بەلام بەر لە تەوبە “ دەبىت ھۆكارىك بۇ گەرەنەۋە كە ھەبىت و دلى موريد تەۋاو
داپوشىت، ئەو ھۆكارە نىگەرەنى بىكات و تەۋاي بوونى بخاتە ھەژان و بەرەو
خوداي پەلگىش بىكات.

ئەو ھۆكارە خودا دەياۋىتە دلى بەندەكەى، بەبى ئەۋەى ھىچ پىشھاتىكى
پىشۋەختە ھەبىت، بەندەكە بەو ھۆكارە لەۋكات تەۋبە دەكات و دەگەرپتەۋە
لاى خودا.

دەكرى ئەمەى دەستكەۋى لەۋ شوئىنانەى كە تىايدا سەيرى خوداناسىكى
كردوۋە يان خوانا سىك سەيرى ئەۋى كردوۋە، سەيركردنى موريد بۇ خواناس بە
چاۋى پىز و گەرەبىيە، سەيركردنى خواناسىش بۇ موريد بە چاۋى سۆز و
مىھرەبانىيە.

دەكرى ئەۋەمان لە بەدۋادچوونى ھالى چاكەكاران و چاۋلىكردنىان يان
سەيركردن و خويىندەۋەى پەرتوۋكەكان و ژيانىان دەستبەكەۋىت، چۈنكە
باسكردنىان پاككەرەۋەى دلە .

(۲)

له پۆژتکی مانگی په مه زان " نه فسم پيداگيري خوار د نه وهی مهی بوو، نه مه بۆ که سیکې پووو چوو له گوناو و تاوان کاریکی نامۆ نیه، تا زیاتر له ناو گوناو بیت سانتر له گه ل گوناو کردن رادیت و گرنگی بۆ سنووره کانی خودات له کن نامینی و گوئی پینادات.

دوای نه وهی جله وم دابوویه دهست نه فسم، نه و نه فسی له خهراپه پووو چوو بوو و هه میسه پې شپه وی ده کردم بۆ نه و کاره ی که به ره و هه لدير و له نا چوونی ده بر دم.

له نیو ماله که م به دوای شووشه یه کی پر یان پیا له یه ک ده که پام، هیچ شتی کم له مانه ده ستنه که وت. که و ته بیرم که هاوړیه کم هیه و له ده ورو به ری دپیه که نیشته جی ده بیت " پېشتر بۆ کرینی چهند شووشه یه ک هاوړیه تیم کرد بوو، له وانه یه هه ندیک له و شووشانه ی مابیت. بۆ داوا کردنی شووشه یه ک چوومه لای، نه و په تی نه کرده وه و به بزه وه وه لای دانه وه و دانه یه کی پیدام.

شوشه به په پړه شه داپوشاروه که م هه لگرت و بۆ کيڼگه بچوکه که م به پړی
که وتم، کيڼگه که م نزيك مالى هاوړپييه کم بوو، له دوواوه ده يروانييه سره هيلي
شه مهنده فهر.

هه ستی به کۆيله بوون بۆ شتان چهنده بيئرخ و هيچه، به تاييه ت که ده بيته
کۆيله ی ئاره ززو و فرمانه کانی نه فس.

چوومه ژير سايه ی داريك، که که وتبوويه کۆتايی کيڼگه که و هيلي
شه مهنده فهر يش ده که وته پيشم، نه و هم بۆ نه و بوو تا که س نه مبيني، پيک
دواي پيک مژولي خواردنه وه بووم.

له و ده مه ی له و حاله دابووم “پياوچا کيکی لاديکه به لامدا تيپه پړی، خه لکی
له باره ی نه و پياوه ده يانگوت: له که سه تاييه تيه کانی خودايه ! ده مبيني له
نيوان هيله ئاسنينه که پييده کرد و گۆچانيکی که وره ی به ده سته وه بوو.

سهرزه نشتی خۆم ده کرد و خۆم لييشارده وه، پشتم دابويه قه دی داره که،
به رام به رم هيلي ئاسنينی بوو و پياوه که ش به نيو هيله که دا به ره و پووم
ده هات...

نهمده زانی چ شتيك نه وی هيناو ته ئيره و له و ده مه دا ليړه دا چيده کات!
هر که له دووره وه بينيم “نه و ده نگه شاراوه يه ی ناخم وه ده نگهات، نه و
ده نگه بوو ده يچرپانده ناخم و بۆ به گژاچونه وه ی نه فسم پالپشتی ده کردم، مينا
که سيکی په خنه گر له به رده مم ده پرنگايه وه.

بەلام بە خۆبەزلزانی و سەرکەشیەکم ئەو دەنگەم خامۆشکرد، شووش
"مە" یەکم لە دووادم شاردهوه، چاوه پیم کرد تا شیخ تیپەپی و دووباره
دەستم کردەوه بەو کارەى که بە بیناگایی و نەزانیهوه دەستم پیکردبوو.
شیخ لە هیلێ ئاسنینەکه رەتا و بەرەو پووم هەنگاوی دەنا.

بۆ هاتنەکەى ئاهێکی توندم هەلکیشا، ئیستاکاتیکی گونجاو نیە بۆ
گوێگرتنی ئامۆژگاری، تەنانت کاتی سلاوکردن و داواکردنی شتیش نیە.

سەرپرەپای جیاوازی پێگە و ئاراستەمان "پەییوەندی من بەو شیخە و تەواوی
پیاوچاکان و پاکان پەییوەندی خۆشەویستی دوولایەنە بوو، لەنیوان من و
هەریەک لەوانە هیچ جۆرە بق و دوژمنداریهک نەبوو.

هەر کاتیگ ئەو کەسە پیرۆزە نزیکتر دەبوویەوه زیاتر دەچوویە ناو سۆزو
هەستەکانم، وەکو تیکەلەى شەلمەنیەکان تیکەل دەبوون، لە کۆتایی ئەو
تیکەلێ و شکۆی ئەو شیخە هیوام دەخواست زەوی لەت بووایە و خۆم و
تاوانەکانم ونبوونایە.

لیم نزیکبوویەوه، شوینەواری پووه نورانیەکەى جوانی و شکۆی پەخش
دەکرد، ئاوینەى دلیگ بوون که تزیبوو لە خۆشەویستی تەواوی خەلک. ئا ئەوەیە
بە نەرمی هەنگاو دەنیّت، قەمیسە درێژەکەى پۆشیوە و جامانە گەرەکەى
بەستووه و گۆچانەکەشى بە دەستەوه گرتووه.

وا پێویست بوو بۆ نیشاندانی پێژ و سلاو هەلبستەوه، که چی ئەمەم نەکرد..
ئەمە بە هۆی خۆبەزلزانی و کەمپێژیم بەرامبەر ئەو نەبوو! بەلکوو لەبەر ئەوه

بوو كه شكوى نه و جوله ي لى برى بووم! به هوى زالبوونى نه و بوو به سهر دلم
و به سووك سهر كردنى حالم بوو.

له شهرمى كار هكهم سهرم شوړ كړد بوو، نه مده توانى هيچ بكهم ته نها نه وه
نه بېت چاوه پرې بكهم نه و قسه بكات! چاوه پرېم ده كړد گويم له سهرزه نشته كانى
بېت.

ليم نزيك بوويه وه و به سهر نه ژنكانى دانېشت، له چاوانيدا نيگاي سوز و
مېهره بانيم ده خوښنده وه، نيگاي به زه يى و خو شه ويستيم به ديده كړد، نه ك ترس
و توقان و هره شه.

نه و وه كوو نه و كه سانه نه بوو كه هونه رى پازاندنه وه و شه كان به كار دېتن، نه و
به خوبه زلزانى نه ده دوا و پوحي وشه كانى نه ده كوشت و خلكيان به بېستنى
وشه كانيان بېزار نه ده كړد.

سهيده كه سلاوى ليكردم و پرسته ي "كوپه كه ي خوم" ي به سلاوه كه لكاند، مينا
كه سيكي به سوز و مېهره بان ده ستي خسته سهرشانم. وه لامى سلاوه كه م
دايه وه و زهرده خه نه يه كي ساخته م به ليوه كانم نيشاندا.

دواى نه وه شيوازي دانېشتنه كه ي گوپى و هروو پانه كانى به سكيه وه نوساند و
به به زه بيه وه ناموزگارى كردم و گوتى:

- نه وهنده به س نيه كوپه كه م؟

له نامارزه كه ي گه يشتم. سهرم دانه واندنه نيو كوشم. به هوى نه وه وه دلته نگ
نه بووم كه شيخ به و حاله ي بينيم، به لكوو بو نه و دوخه خه مبار بووم كه ژيانمى
تيكه وتبوو.

پېمگوت: به خودا قوبان نازانم..

پوانينه كانى به رامبه رم دريژه ي كيشا و به پيژ و به زه بيه وه ده پيوانى، نارامى
هه موو بوونى نه وي داپوشيبوو، به جۆريك منيشى مينا خۆى داپوشيبوو.
گونا هه كانم منى له بهر چاوى نه و نه خستبوو و به سووك سه يري نه ده كردم.
به لكوو يارمه تيدام له خه وه كه م به ناگاييم، پوحي به به راكردمه وه و ويسى
ژيانى لا زيندوو كردمه وه، ژيان له لام زياتر جوان بوو، نه مه واى ليكردم به خۆمدا
بچمه وه و سه ر له نوئ به كار هه كانمدا بچمه وه.

هيواخوازيووم له گه ل خۆى بمباته وه ماله كه يى و فيرم بكات چۆن ده ستيك م
به ژيانىكى خوش و پاك و بيگه رد، چۆن بتوانم ماناي مروقبوون له خۆمدا زيندوو
بكه مه وه كه عه ياميكه ماندوو و ون بووه، وام لييكات له مه به سى بوون و
درووستبوونم له م ژيانه دا تيبكه م.

پيى گوتم: كوپه كه م گوييگره، تو نه وه نده خراپ نيت كه وا گومان ده به يت،
يان شه يتانه كه ت وا بۆت وينا ده كات و له گه يشتن به ريگاي راستى بي ئوميدت
ده كات. به راستى ته مه ن ده پوات و هيچ گومانىكى تيدانيه، خوشيه كان له بير
ده كرين و پۆژه پر چـيژه كان كۆتاييان ديت و هه مووان به بي جياوازي كوچ
ده كه ن. ته نها داوات ليده كه م به راستگويى له گه ل خۆتدا دابنيشيت.. هه رچه ند
نامۆزگريت بكه م“ وه كوو نه وه نيه به ته نها سه عاتيک له گه ل خۆتدا دابنيشيت و
له حالى خۆت پابمنييت و بير له داهاوتوت بكه يته وه، نه وه ي من به نه ندازه ي
سه عاتيکى به ته نها مانه وه ي تو گۆپانكاري درووست ناكات، به باشى نه وه ت له
بيريت كه نه وه نده خراپ نيت هه روه كوو وا گومان ده به يت.

دواي نهوه“ به نهرمي دهستي راسته ي گرتم و به دهستي چه پهي به نهرمي و
خوشه ويسته وه كيښاي به پشته دهستم و خود احافيزي ليكردم.

سهر نهويه نهو وشانه ي نهو شيخه چرپانديه گويم، پيشتر چندينچار لهو
شانم ژنه وتبوو، به لكوو نهوه ي نو ي بوو نهو نيكا پر له به زه يي و ميره بانيه ي
بوو، كه واي كرد شوپشيك دروست بيت و جووله بخاته دلم و هموو نهو ته پ
وتوزه كه له كه بووه رابمالي.

شيخ پويشت و منيش نغروي قولايي دهرياي بيركردنه وه بووم، جهنگيكي
فراواني بيروكه كان له ناوهمدا هه لگيرسا ... مينا چهنده كه سيك بوون له
ناوهم به رگريان له بوچوونه كانيان ده كرد، يه كي ده يگوت: هه به راستي له
بنه په تدا بوچي دروستكراوي؟ يه كيكيتر ده يگوت: نه ري چهنده ته مه نت له
سه رگرداني بوچ و به تاليدا به هه ده ردا؟ نهو بيروكانه م وه كوو شه پولي
دهرياييكي بي كه نار شه پوليانده دا.

دواي تاريكي نه گوسته چاوي شهو“ هه ده بيت سپيده ده ركه ويټ، تاريكترين
كاته كاني شه ويش نهو كاتانه كه ده كه ونه به ره به يان.

وشه كاني نهو پياوچاكه به رده وام له گوچكه مدا ده زرنكيته وه، بويه هو ي
نهوه ي گري شوپش و دلاگرمي له ناخمدا هه لېكات و ده ست بكات به
گوپانكاري، ده بووايه وته كاني نهو پياوچاكه م به هه ند وه رگرتبووايه“ چوون
وته كاني نهو پياوچاكه وه كوو نامه يه ك بوون له ناسمانه وه نيتردين.
نهو ململانييه به وه كوتايي هات كه ده بيت هه ر بگه پيمه وه.

بيگومان نووری قورس و گرانه، پيويستی به گۆرانکاریه کی گوره ههیه، بۆ
 نهوهی هه موو نه و پۆژ و شهوانه ی که له کیسم چوو قهره بووی بکه مه وه،
 بیرمکرده وه که ریگه ی نه و سۆفیانه بگرمه بهر، نه و سۆفیانه که هه رکه سی
 لایان دانیشی سهره پۆ و به دبخت نابیت، بۆچی یه کی نه بم له و کۆمه له چاک و
 خۆپاریزانه ؟

به ویستی خودا“ دوا ی نه و هه لوه سته و نه و هۆکاره، کاتی نه وه بوو
 بگه ریتمه وه. تهویه م کرد و له وه ی پيشووم په شییمانیم ده ریبری، پيداگیربووم
 له وه ی له ده رگا که بدهم، ده رگای نه و کۆمه له سۆفیانه، به هیوا ی
 وه ده ستخستنی نور و دۆزینه وه ی ری پاست.

له و رییه هیچ شتی کم بۆ نه مابوو یه وه جگه له په روه رده کاریک نه بیت، به لی
 پيويسته شیخ و چاوساخ و په روه رده کاریکی شاره زا به و رییه م هه بیت، به ته نها
 ناگمه مه نزل، پیناگه م.

نه و ریگه یه ی به نیاز بیگرمه بهر“ پره له مه ترسی و ترس و خلیسکان. نه و
 که سه ی ده یه وی نه و فه وتینه رانه ببری“ پيويستی به که سی که چاوساخ ی بکات و
 ریگای ئارام و ئاسایشی پینیشان بدات.

گر ی په شیمانی له جه ستهمدا دایسا، بۆ نه وه ی په راوه پره شهکانی پيشووم
 بسپرته وه و زیده ره ویی و که مه ترخه میه کانیشم بیچیتته وه.

وه ک بۆم ده رکه وت نه و ئاگره ی له ناخمدا دایسا وه“ به ره می نه و په یمانه مه یه
 که له داوی نه فسه که م پزگاری کردم، نه و نه فسه ی که به رده وام فرمانی
 نه نجامدانی خراپه ی پیده کردم.

ئەو كات باوكىم بىر كەوتەو... چى دەبوو ئەگەر باوكىم باشتر منى پەرورەدە
كردبووايه؟.. چى دەبوو ئەگەر منى ئاشناى يەكك لوانە كردبووايه و لای
ئەوانە پەرورەدە كرابوومايه.. بە ھەرحالّ خودا لىيخۆشبىت، ئىستى خۆى و
كردەوەكانى.

ئەلاھو ئەكبەر.. ئەلاھونەكبەر..

دەنگى بانگبىژ بەرزبووئەو و بانگى عەسرى دەفەرموو. ھەستم بۆ نوێژ و
تامە زۆيىم بۆ وەستان لە بەردەمى خودا دەجۆشا.

لە رێگای چوونەو وەم بۆ مائەو "بە لای مزگەوتدا تىپەپىم.. ھەزمەدە کرد
بچوومايه ژوورەو، بەلام ھىشتا نا. دەبىت پىشەوختە خۆم بشۆم و خۆم پاك
بکەمەو - جەستە و ناخە - ئەو كات دەچمە ناو مالى خودا، ئەو شوێنەى كە
ئەوى لىيە و نزىكترىن شوێنە لىيەو.

دەلحاز چوومە مائەو و خۆم شوشست، دواتر پىيەكانم بەرەو لای شىخە
خۆپارىزەكە پەلكىشيان كردم، ئەو شىخەى پىش كەمىك بە دیدارى شادبووم.
بە ھىورى و ئارامىەو لە دەرگامدا و كورە بچووكەكەى دەرگای كردەو و
دواتر گەراپەو تا ھەوالى ھاتنم بە باوكى بدات، كەمىكى پىچوو شىخ دەركەوت،
تەنھا بە بىنىم زۆردلخۆشبوو، چ دلخۆشبوونىك!

پىشوازی لىكردم و بە توندى لە باوھ شىكردم و دەستى گرتم، وەكو كە سىكى
بەندكراو بە ھىواشى "بى ئەوھى وشەيەك دەربىرم لەگەلى چوومە ژوورەو
چوونە ژوورەى تەسكى بچووك، كە دوو قەرەوێلە و چەند گۆشەيەكى لىبوو.
زەوئەكەش برىيتى بوو لە قورپىكى پەق و پتەوى پاخراو بە زەوئەكەدا.

شیخ به بزه وه سهیری کردم و گوتی:

- کوره که م پیموابیت بریاریتداوه سەر له نوی دهست به زیان بکه یته وه و هاتوویت تا گه واهی له دایکبوونه وهت تۆمار بکهیت، ئه ی وانیه؟
- گوتم: ئینشانه لّلا قوربان، هەر بۆ ئه وه هاتووم.
- گوتی: پۆله سوود و په ند وه گرتن به ویست و پێداگیریه کی راستگویانه ده بیّت، سه رفرازی و پارێزراویش به فرمانی خودایه، به بیرت بیّت که په روه ردگار - ئه گه رچی پێویستی به تۆ نیه - به لام بێگومان به ته وبه و گه رانه وهت دلخۆشده بیّت. تۆ لای ئه و خاوه ن پێگه و به هایت، ئه گه ر راست بکه یت پیروژت بیّت ئه و دلش کانه ت، پۆله که م بزانه که په روه ردگار له گه لّت میهره بانتره له دایک و باوکت. ئه وه ی لای په روه ردگار به گوێرایه لّ بوون نه بیّت به دهست نایه ت.
- گوتم: قوربان کاته که تۆ درهنگ بووه.
- گوتی: نیوان و دووری پێی به ره و خودا به ته مه ن ناپیورد ریّت“ به لکو به کرده وه ی چاک و یارمه تی خودا ده برد ریّت.. پێده چیّت وه لامی ئامۆژگاریه که ت دابیته وه و بۆ دهنگی حه قیقه ت ملکه چ بوو بیت، ئه مه ش به لگه و نیشانه یه کی دیار و ئاشکرایه له سه ر ئه وه ی له سه ر پێگای حه قی و خیرێکی په نه انت تێدایه، ئه وه نه ده ت له سه ره له گه لّ داردایه یمان به سه ستی و خزمه تی بکه یت بۆ ئه وه ی له به رو بوومه چیژ به خشه که ی تامبکه ی و خوداش پشتیوانیت ده کات. باوه رم پێیکه کوره که م“ هه یه له سه ره تای پۆژدا ته وبه ده کات و بۆ لای خودا ده گه رێته وه، شه وی به سه ردا نایه ت ده بیته یه کی له

بەندە نزيكه كان و وهليه كانى خودا، ئەمەش لاى خودا زەحمەت نيه و خيڤيش
 ھەر لاى خۆيەتى، ھەموو شتيكيش لاى ئەو بە ئەندازەيەكى ديارىكراوھ.

شيخ داواى پيپيدانيدا تا شتيكم وەكوو بەخيڤهاتن پيشەش بكات. وام
 گومان دەبەم شيكاريى ئەو ھاوكيڤشەيەم دۆزيوھتەوھن ئەو ھاوكيڤشەيەى
 لەداواى مردنى باوكم سەرقالىكردووم.. ھاوكيڤشەى ژيان و چيژ بينين و
 نەمان و مردن.. چۆن لەنيۆ ئەو ھەموو سنوورانە بى خەوش و خال بژيم!
 تەناتەت مردن! چۆن بە پووئىكى خۆش و دليكى فراوان پيشوواى لى
 بکەم؟!!

کردهوھى چاک و مانەوھ لەبەردەم دەرگای خودا... بەلى بەپاستى ئەوھ
 دەرمانى راستەقینە و چارەسەر و پەرچووھ بۆ ژيانىكى ئارام و بەختەوھر،
 بەپاستى ھەموو شکۆ و سەربەرزىيەك لە گوپرايەلى پەرودەردگاردايە.

چەندە نەزان بووم! کاتيک و گومانم دەبرد، بە سووچى ئەوھى مردنمان
 لە پيشە و ھيچ پزگاربوونيکمان لىي نيه، ھەرودەکوو ئارەزوومانە دەبى چيژ
 لە ژيان وەربگريى، بەلام جيهانەکانى مړوڤ بە نەمانى دونيا کوټايى نايەت!
 بەلکوو بە نەمانى ئەو دەست پيڤدەکات، ئايا تەمەنى دونيايى (کاتى) بە
 بەراورد بە ژيانى (نەمريى) دواپۆژ چەندە، ئايا پشت بە دونيا ببەستين کە
 شوئىنى پەرينەوھيە و دواپۆژ پشتگوئىخەين کە مەزلگای ھەميشەيە، ژيانى
 ھەميشەيى ھەر لەوييە.

هاتنى شىخى خۇپارىزمنى لە دەرياي بىر كىرگەنە دەرىنا، مەجمە يەكى
لە دەست بوو كە دوو كۆپ چايە و دوو ئاوى لە سەر بوو. بە گۆيىدا چىپاندى
:

- بېورە كۆپەكەم ھەر ئەو ھەبوو.
- گۆتم: قورىان دەكرى داواي شىتېكى زۆر گىرگىت لى بىكەم، زۆر گىرگە،
بەلكو واى دەبىنەم كە ژيانم بەو ھەو ھەندە، ھەر دەبى بىي.
- گۆتى: بىگومان پۆلە ھەرموو:

گۆتم: قورىان، دەمەوى لە سەر پىچكەي ئىو ھەم، بىمە يەكى لە ئىو، لە كۆپى
زانست و زىكرو ھەژاران و درویشان دابنىشم. باو ھەركە قورىان داواي ئەو ھىچ
چارە سەرىكەم نىە جگە لەو ھەي بە تەواو ھەتى پىشت لە دۇنيا بىكەم، ھەروەك چۆن
پىشتەر پووم تىكردبوو.

شىخ ھەرموى: بەلام كۆپەكەم ناتوانىت ئەو ھەي بىكەيت، لەوانە يە ئەو زىانت
پى بىگەيەنەيت و ھىچ سوودى لى نەبىنەيت، تۆ پىچكەي تايەت بە ژيانى خۆت
ھەيە و لەسەرى گەورە بوويت. بە ھەرحال تۆ دەتوانى بىيەت كەسىكى باش و
نەزىك لە خودا بى ئەو ھەي بىيەت پال ھەژاران و درویشان. تەرىقەت ئەركىكى
ئەو ھەندە سانا و ئاسان نىە ھەروەك گومانى بۆ دەبەيت، پىموايە تۆ ناتوانىن

له سهر چه شتني نازاره كانى نارام بگریت، له كاتیكداتۆ هه موو ته مه نت له خوؤشى به سهر برردوو و خزمه تكرای.

گوتم: تكات لیڤده كه م قوریان! خوؤم به كلاییكردۆته وه.. باوه ڤرم پێبكه پاشگهز نابمه وه! ئه وهی پێشوو به سه، له شه ڤی نه فسم ڤزگارم بكه!
گوتم: له ماوهی ته نها دوو كاژێر خوؤت به كلاییكردۆته وه؟! ڤۆله ئه مه ئه ركیكى گه وریه و ئاتاجی بیركردۆته وهی قووله. با جارێ له ئیستادا واز له وه بێنین،..
ئه مۆ به ته نها له گه لّ خودا دابنیشه، گه ر پاستگویی و به كلابوونه وهی نه فست بۆ ئه و ئه ركه به دی كرد" وه ره وه جارێكیتر قسهی له باره وه ده كه ین، ئه گه رنا ئه و هه موومان به ندهی خودا ین و به ڤێگای خوؤمان به ره و لای خودا هه نكاو ده نیین.

له و چاوپێكه وتنه ی ئه و جارهم له گه لّ شیخدا ئه وه ڤووی نه دا كه بۆی هاتبووم. به هه ر حال ڤریارمدا جارێكى تر له گه لّ خوؤمدا دابنیشه مه وه و هه لسه نگاندن بۆ كاره كه بكه م.

ڤهنگه ڤریاره كه م به ساتی لاوازی مۆیی بوو بیّت و مالتۆیرانی و خلیسكانیش له ڤه له كردن دایه. گه ڤامه وه ماله وه و نوێژی خه وتنانم به ته نها كرد، دانیشتم و بیرم له ڤۆژانی ڤابروو و داهاوو ده كردۆته وه، دلم كه وته هیڤمه، دواتر به ته نها له گه لّ خودا كه وته ڤاز و نیاز، لیڤده ڤاڤامه و داواى ڤێی پاست و سه رفرازیم لیّ ده كرد، داوام لیّ ده كرد ده ستم بگریت.

له سهر ئه وه به كلایی بوومه وه كه هه ر ده بیّ مامۆستا و چاوساغیكم هه بیّت، ده بیّ ڤێگه ی تیكۆشانی له گه لّ نه فس بگرمه بهر، وه كوو ئه وان نارام بگرم،

گومانی باشم به خودا برد که پیشوازیم لی دهکا و که سیکم بو رام دهکات تا
به ره و لای خویم نزیکم دهکاته وه.

(۳)

له زهویه کی نه رم و قورپاو پامده کرد، درووستکراویکی ترسناک له شیوه ی
گیانداریک دوامکه وتبوو، پیشتر هاوشیوه ی نه وم نه دیبوو. من پامده کرد و نه ویش
دوامده که وت. هیلای کردم و هیزی لی بریم، که میکم مابوو بگه مه وشکایی و
پشوو بدهم و عاره قی ماندویتی و شه که تیی بصرم.

پاشان پیاویک هات که پیشتر له زیانمدا نه مبینی بوو. مووی پیشی چر و
پووخساری سپی ره نگ بوو، شکزی دهرویشی پیوه دیاربوو. له سه ر پیگا که م
لیزه و له وی خه لکیکم ده بینی، به لام کاتی نه و درووستکراوه سهیره نه و

ده روئشه ي بېنى، سهرى شوږ كرد و پرووى وهرگيږاو كه پايه وه، نيتړ ناوړيشى نه دايه وه و دووركه وته وه.

ده روئشه كه سهرى كى كردم و گوتى: كوپه كه مان به خير هاتى .

له سهردانى دووه مېم بۇ لای شيخ" نه و خه ونه م بۇ گيږايه وه، بوم باسكرد كه خوم بۇ دواړوژ يه كلايى كړدوته وه، هر ده بى بېمه سهر نه و پييه.

نه وېش موژده ي دامى، وتى: خودا كه سيكت بۇ پام ده كات تا به ره و لای خوى نزيكت بكاته وه. پيى وتم: كه ده بى له ئيسـتاوه خوى له سهر زور سه لاواتدان پايښت، نه وه چاره سهره بۇ نه و حالات و بۇ هه موو نه خوشيهك. نه وه ي به پاستگويى و نيه تپاكى په يمانى له گه ل بېه ستى" بېگومان به يارمته ي په روه ردگار ده گاته مه به ست، په روه ردگارى ده يگه يه نيته لای نه و كه سهرى كه په روه رده ي ده كات، يان وای لى ده كات خوى بېته ناموژگار يكارى نه فسسى خوى، ده توانى سهر كونه ي نه فسسى خوى بكات و له خراپه قه ده خه ي بكات، هر په روه ردگار وای لى ده كات به ديدارى پيغه مېهر (د.خ) شاد بېت و له وه وه پيښموني وهرده گريت، به كورتى كاروبارى ده كه ويته ژير فرمانى خودا و په زامه ندى نه وه وه.

هه روهك چون هه والى پيدام كه نه و چيتر پيگه پيدراو نيه بۇ په روه رده كړدى ده روئش و موريدان، بويه پيويست ده كات بۇ نه و كه شتم داواى په روه ده كار و ماموستا و شيخيكي پيپيدراو بكم، بانگى كردم بۇ نه وه ي نمونه ي نه و شيخه و ماموستا پيپيدراو انه م نيشانېدات، نه وېش كه سيكى گوره و خواناس و زانا به شه ريعه ت و معنه ويه ت بوو، به "شيخ مه دى" ناسراو بوو، له گونديك

دادەنیشت لە ناوچەى " قوص "، ئەو پەيوەندىەكى باشى لەگەل " شىخ مەهدى
 ھەيە " پۆى چوارشەم سەردانىكى ئەو دەكات، داواى لىكردم ئەو پۆژە لەگەل
 ئەو بچم، چوون كۆبوونەو و دانىشتن لەگەل پياوچاكان ھىمەت مەوۆ بەرز
 دەكات و لاوازی ناھىلەت، بۆيە پىوستى دەكرد ئەو ھەلە پەخساوہ بقۆزەوہ.
 بەو شىوہيە جەنابى شىخ خواحافىزى كرد و منىش گەپامەوہ مالاوہ، لە
 راستيدا پىشتەر ناوبانگى ئەو شىخەى كە بە " شىخ مەهدى " ناسراو بوو
 گوپىست بووبووم..

خەلكى تا دوورترین سنوور و فراوان ئەندازە گومانى باشيان پىدەبرد،
 چەندىن قسەيان لى دەگىرايەوہ - كە نازانم تا چەند راستن - چوون من لە
 نزىكەوہ ئەو پياوہم نەديوہ و گەواھى ژيانى ئەو نەبووم، باسى دوورەپەريزى
 ئەو لە گوناھ و يەكلايىبوونەى بۆ خودا و رامكردنى نەفس و قوولبوونەوہى لە
 شەرىعەت و مەعنەويەت باس و خواسى نىو خەلكى بوو، ھەندى بە خۆرى
 پووناككەرەوہ - ئەو خۆرەى كە ژيانى خەلكى پووناك دەكاتەوہ و پىچكەى
 رىبواران و مورىدان خۆشدەكات - پەسنايان دەكرد.

بەر لەوہ بپوام بەو گىراپانەوانە نەبوو كە خەلكى لە بارەى شىخ بلاويان دەكردەوہ،
 ئەو پووداوانەى كە لەگەل شىخ پوویداوہ. پىشتەر كاتىك لە بارەى ئەو پووداوانە
 قسەم لە گەل دەكردن " بەم شىوہيە وەلاميان دەدامەوہ و دەيانگوت:
 پەرورەدگار بە ھۆى كۆششەكانى چەند دەرگاىەكى زانين و نزىكى لە خۆى بۆ
 والا كرىوہ، تارىكى و پەردەى دووريشى لابرەوہ، بەو ھۆيەوہ بينايى
 پۆشنبووتەوہ، پووناكىى بينايش گەر درووست بوو " ناديار ديار دەبەيت و
 پەنھانىش ئاشكرا.

به درېزایی نه م شوه به ناگایی ماموه و بیرم له چاره نووسی خوم
 ده کرده وه، نکام له خودا کرد کاره که م بۆ ناسان بکات و بهرچاوم پوشت بکات.
 خه یالیک به ناوه زمدا ده خولایوه که به پیغه مبه ر(د.خ) په یوه ست بوو،
 بیگومان کاره کانمان نیشانی پیغه مبه ر دراوه و نه ویش داوای لیخو شیبوونی بۆ
 کردووم، شهرم دایگرم، نه گه ر له پوژی دوايي به دیداری پیغه مبه ر(د.خ) شاد بم
 چ پیده لیم؟ نه مه نه فسووس و داخیکه دواي نه وه داخ و نه فسووسی له و
 شیوه یه نیه. نه و شوه م به دوعا و پارانه وه برده سهر. له ریکه وتی دیاریکراوا
 سهردانی شیخ مه هیدیمان کرد.

سی که س بووین. شیخ موخته سم و من و گه نجیکیش که نه مده ناسی، نه و
 گه نجه له گه ل شیخدا باسی نه و کومه له و پریازی ته سه و فیان ده کرد.

ناموزگاری کردم که رهوشستی قوتایی به هره به دواي خوی دینی، هر کاتی
 ماموستا و شیخیکی په روه رده کارت دوزیه وه ده بیټ خۆتی راده ست بکهیت و
 به راستگویی له گه لی به ره و په روه ردگار ههنگاو بنییت، نه م خوراده ستکردنه
 له کاری هره له پیشینه ی موریده، نابیت مورید جگه له و ریتنمایانه ی شیخه که ی
 ده بکات خوی به شتیکی تر خه ریک بکات، نابیت په له ی کردنه وه ی ده رگاگانی
 به ره و خوداچوون بکات، چوون نه و خوی ده رگایه که له ده رگاگانی گه یشتن به
 په روه ردگار، بۆیه ده بیټ به های بالایان بناسین.

به شیخ موخته سه م گوت: قوربان به راستی من سپاسگوزاری توم.

- گوتی: شایه نی نیه کوپه که م، به لکوو دواي مردنمان بیرمان بکهیت و
 نزامان بۆ بکهیت.

- گوتم: قوربان ده سېږي ناسيني تو له گه له نه و سهردارانه چوڼ

بوو؟ چوڼ نه و انت ناسي؟ ده بينم چه ندين ساله پېښواري نه و پښگايه يت!

هر که نه وهی له من بيست چاوانی پرې بوون له فرميسك و له چاوانيدا ده تكان.

- دواتر گوتی: پوله تكام له خودايه له سهر نه و حاله بمانغريږيږي،

نه وده مان به سه و شانازيه كه نيمه له بهر دهرگای نه وين و به نزيكي نه و

چيژ ده بينين.

شيخ ده ستيركرد به گيړانه وهی چيرؤكي به كتر ناسينه كهی و گوتی:

له سهره تادا من وهكوو هر كه سيكي موسلمان بووم، په رسته شه كام

نه نجامده دا و هه ولم ددها پرقيكي حلال ده سستبخه م و خانه واده می پی

بريښم، پوڅه كام دووباره بوون و له سهر يه ك شيواز ده پويشتن، نه مړوم وهكو

دوينی بوو و دوينيش وهكو نه مړو. هيچ پوڅيك به خه يالما نه ده هات نه و

پيچكه يه بگره بهر، ته نانه ت گومانی خراپيشم پييانده برد و پيموايو

نه وهی نه وان نه نجامی ددهن له دهره وهی قورئان و سوونه ته. منيش

وهكوو خه لكی نه وانم به لادهر و دهرچوو له نايين دهراني، تومه ز من له

نامانج و مه به سسته كانيان بيخه به ربووم و تيگه يشتني ته واوم بؤ كار و

چالاكيه كانيان نه بوو.

نه گهرچی له وهشدا عوزم هه بوو، چوون بانگه شه كاران زياتر گرنگيان به

پووكار ددها، له كاتيكداسو و موريده پاستگوكان نه وانهی شه ريعه ت و

مه عنه ویه تیان له خۇدا كۆكر دېوویه وه "حه زیان به هیشتنه وهی نهینی
كاره كانیان بوو، له ناوبانگ و دهركه وتن ده ترسان.

تا پوژيک هات" له مالى يه كيک له مامه كانم بووم كه له يه كيک له
گونده كانى شارى "قه نا" نيشته جى بوو. خوانچه پاخرا، دانيشتن تا دهست
به ناخواردن بكهين، له و كه شه دلگير و دلرپينه دا ناموزا كه م گوتى: كه سيك
هه يه به ناوى: "شيخ عيمران" په سنى شان و باليدا، وه كوو يه كيک له
گوره دوستانى خودا ناساندی، پووى له من كرد و گوتى: چى ده لئيت به
يانى بچينه سهردانى؟

خواردنه كه هه ر له ناو ده م بوو به گالته وه گوتم: دوستيك له دوستانى
خودا؟! دوستانى خودا پيوستيان به ناساندن نيه و نا ناسرين، له وهى تو
باسى ده كه يت واده رده كه ويئت نه و كه سه فيلباز و ته له كه باز و فيلبازيكه،
له و سهرده مه له و جوړه فيلبازانه زورن.

له و كاته دا ماميكم كه ته مه نى په نجا ساليكه و قورئانى پيروزى نه زبه ر
كردووه، به دهنگيكي زير و تيكل به نارهازى گوتى: نه خير، وامه لى، نه و
پياوهى باسى ده كريئت له و جوړه كه سانه نيه، به پاستى نه و كه سيكي
چا كه كاره. دواتر تو ناينا سیت "چون به و جوړه باسى ده كه يت و سته مى
ليده كه يت، كورم ويژدانت هه بيئت؟

هه ستم به شهرمه زاريه كى زور كرد، چوون به پاستى هه له م كرد. تا
شهرمه زاريه كه م ديارنه كه ويئت هه لويسته كه م كوپى و گوتم:
= باشه وه ليد به يانى دواى عه سر ده چين بو لای ئينشائه لالا.

وہلیدی ئامۆزام بە پیکەنینه‌وه گوتی: ئەگەر نایەیت کێشه نیه.

- گوتم: نەخێر بەلکوو سبەه ی پیکە‌وه دەچین، بە چاوم ئاماژەم بۆ کرد
کە قسە و باسە‌که بگۆریت.

بە ناچاری لەگەڵیان چووم، لە قولایی ناخە‌وه لەسەر ئەو بۆچوونە بووم کە ئەو
شیخەش یەکیەک بوو لەو فیلباز و درۆزنانە.

چوومە ژوورە‌وه و ئە‌وه‌ی لە قولایی ناخەم بوو راست دەرچوو...!

ئە‌وه‌ی دیار و ئاشکرایە کە ئەو خەلکە‌ی بە دوا‌ی چاکسازی و راستگوییە‌وه
بوون و سینه‌یان سەلامەت بوو، ئەو خەلکانە بوون کە بە تەواوی پشتیان لە
دو‌نیا کردووە، بەلام ئە‌وه‌ی من بینیم شتێکی تر بوو، شیخ لە جوانترین جە‌ه‌کانی
پۆشیبوو، حا‌لی و نیشانی دەدا کە یەکیەکە لە دە‌و‌ڵە‌مە‌ندان و خوشگوزە‌رانە!
هیچ ئاسە‌وارێکی لەخۆگرتە‌وه و پشت لە دو‌نیاکردنی پتو‌ه دیار نە‌بوو.

لە کۆ‌پ و بازە‌ه‌ی ئە‌واندا دانیشتم، پێشتر بریاری پێشو‌ه‌ختم لەبارە‌ی ئەو
پیا‌وه‌ دابوو، بابە‌تە‌که لەکنە من کۆتایی هاتبوو، هیچ گرنگیم بە قسە‌کانی
نە‌دە‌دا، سە‌یرمە‌کرد و نە‌مە‌توانی هیچ بکە‌م جگە لە چاو‌ه‌پوانی تا کۆتاییهاتنی
دانیشتنە‌که.

قسە‌کانی بە دوا‌کردن کۆتایی پێهێنا و ئێمە‌ش لە دوا‌یدا ئامینمان بۆی
دە‌کرد، دیدارە‌که‌مان کۆتاییهات و مۆ‌لە‌تی پۆشیستنمان خواست، ئە‌ویش مۆ‌لە‌تی
داین، پشتمان تێ‌کرد بۆ پۆشیستن "شیخ بانگی کردم و گوتی: کورم تۆ وەرە،
ئاماژە‌ی بۆمن کرد، ئامۆزا‌که‌م ئاماژە‌یە‌کی بۆ کرد و کە بپۆمە لای شیخ و
و‌ه‌لامی بانگە‌که‌ی بدە‌مە‌وه.

له بهرده مى خۆى داينيشاندم، بهروودا بزه يه كى كرد، نه گر نه و بزه يه
 وه ريگيرد رابووايه سهر زوبانى كوردى ماناكه ي ده بوويه: (زانيمان باسى چيت
 كرد)، وتى: پۆله كه م من پشتم له دونيا نه كړدوو و بانگه شى پشست له
 بونيا كړدن و كه ماليش ناكه م، داوا له خدا ده كه م منتبارمان بكات به وې
 شوينكه و ته ي پيغه مبه ر(د.خ) بين، ده مه وى شتيكت بۆ پوون بكه مه وه.. نه وانه ي
 تو بېرى ليده كه يته وه كړده وې دلن و په يوه نديان به پووكه شه وه نيه. چندين
 كه س هيه له كوشكدايه و له نزيكاني خودايه و بۆ خدا يه كلايى بۆته وه،
 چندين هه ژارى بى دهره تانيش هيه كه ژهمى پوژانه ي ده ستناكه وىت و له
 هره دوژمنه سهرسه خته كاني خوداشه.

له راستيدا سهرم گيژى ده خوارد، له خه جالته ي و سهرسامى ئا شكر اكردى
 حالى په نهانم نه مده زانى چوون وه لامى بده مه وه.. ئايا به راستى چيروكى
 دۆستانى خدا له و سهرده مه دا بۆته خه يال؟!

شيخ و ته مه نداره كان چيروكى دۆستانى خودايان بۆ ده گيژاينه وه، وامان
 گومان دهبرد كه خه لكى نه و سهرده مه وه كوو خه لكى سهرده مانى پيشووه، له و
 ژيانه ي كه ماده گه راى به سهريدا زال بووه و هه موو لايه نه كاني به ماده ي دوورى
 په نگرېژ كړدوو، ئايا هېچ شوينيك له سهر زه وى ماوه بۆ دۆستانى خدا؟
 دۆستانى خدا پيگاي خودايان ناسى و به پله كاني " صديقى " كه له دواى
 پيغه مبه رايه تى به رزترين پله يه " به ده ستيان هه يئا.

نه وې پوون و ئاشكرايه نه وېه كه په روه ردگار په رده ي لادانى نه ينييه كان
 بۆ هه موو كه سيك لانا دات، به لكو نه وه دياربېه كه خدا پيشكه شى دۆستىكى

خوی ده کات، نه و دیارییه ده بیته ریژ و که پامانیک که به وهر دگار له سهر ده سحر
یه کیک له هه لبرێردراوانی خودا نیشانی ده دات، له سهر ده سستی به کیک له وهر
که ڕینگای پر چه ره سهریان به ووه و له لیزمه ی پر له خوشه و یستی خودا
به هره مه ندبوون.

تکام لیکرد بۆ نه و خراب گومان برد نه م لیم ببووی، به لام نه و گوئی: نا
کوره که م ئاساییه، خودا له هه موومان ببووی.

له لای نه و پۆیشتم "بینیم ئامۆزاکه م له دهره وه چاوه ریتمه ..

لێ پرسیم: جه نابی شیخ چی پێگوتی؟ گوتم: هیچ نه بوو.. ته ئی قسه ی
گشتی بوو له و وشانه ی که ئامۆزگاری میوانانی پنده کات به خۆپارێزی و
پارێزگاری له فهریزه کان.

نه و شه وه به ته نها دانیشتم و بیرم له وه دهره وه که له نێوان من شیخا
پوویدا..

ئه قلم درکی به پووداوه که نه ده کرد، دامابووم له وه ی ئاخۆ له و سه رده مه نا
که سانیک هه بن په نهان بزائن و به راستی زانای خواناس بن!! له ناو خه لکیدا
نه که سم دیوو نه که سیشم ده ناسی له و جورانه بن، نه وه ی ده مناسی ته ئی
کۆمه له که سیکی سواو بوون به دنیا و به راستی پۆله ی دنیا و ئاره زووه گانی
بوون.

عه یامه ک چاودیتری نه و شیخه م ده کرد، نه وه ی بینیم راست و ڕیکی نه و بوو
له سه ر شه ریعت. دوا ی نه و ماوه یه بۆم ده رکه وت که نه و شیخه یه کیکه له
دۆستان و نزیکانی خودا. نه وه ی پوون و ئاشکرایه له لای شوینکه وتوانی نه و
قوتا بخانه یه نه وه یه که هیچ پێزانین و ریژ و گرنگیه ک بۆ کاره سه یر و

سه مه ره کانی هیچ که سیځ نیه " نه گهر نه و که سه کاره که یی و پر و شت و
خو ه کانی به ته رازووی شه ریعت نه بیت، پیوهر لای نه وان بریتییه له نه نجامدانی
کاره فرمان پیکراوه کان و دوور که و ته نه وه له و کرده وانه ی ریگریان لیکراوه .

هه لای مانه وه م له شاری مام قوسته وه و داوای لیووردنم لیکرد، داوام لیکرد
ریځگای گرتنه به ری ته ریقه تم نیشان بدات و پیم بدات نه و ریځیه بگره به ر،
په زامه ندی نواند " نه گهر چی ناموزاکه م " وه لید " زیاتر له جاریک هه ولای له گه ل
دابوو بۆ رازیکردنی " به لام نه و هه موو جاریک په تیده کرده وه .

له شاری جه نابی شیخ و له خزمه تی نه ودا مامه وه تا که رایه وه خزمه ت خودا
و دونیای خه له تیڼه ری جیهیشت و که رایه وه مالی خوشبه ختی .

له گه ل نه وه ی جه نابی شیخ به جه سته کوچیکردوه " به لام هه موو کات له
دلدا ناماده یه ، پوچه پاکه که ی لیم جیانابیتته وه ، سپاسی خودا له سر به خششی
کوږوونه وه و به یکه گه یشتن .

بویه پوله که م دیسانه وه ناموزگاریت ده که م ، نه گهر خودا منه تی به سه ردا کردیت
و به شیخیکی زانا و په بانای گه یشتی به هه ردوو ده سته کانت ده ستی پیوه بگره
و زیده پویش مه که .

سویند به خودا له وه دا خیریکی بیثومار و فزلیکی گهره هه یه . ئایا هیچ
به خششی که و ره تر هه یه له به خششی گرتبه ری ری خودا ! ؟ بویه به رده وام
شوینکه وتوانی نه و ریپازه له ناموزگاریه کانیاں ده یانگوت : شیخه که ت له پیشته
بوت له باوکت، بویه به رده وام بیکه بینایی چاوت . به شوین نه خشه که ی نه ودا

برۆ، هرچی پئیدایت وهریگره و واز له وهش بینه که لیت قه ده ده کات. شوینی بکه وه و گویرایه لی به، پئیداگیر به و تییکۆشه، باش بزانه نه وهی به نزیک دهرگا و به له دهرگادان ئالوده بیت "پۆژیک دیت دهرگاکی به پوودا والا بکریت، به یانیش به نهینی سپاسی هه موو نه و خه لکانه ده کات که نه و ریگایه یان نیشانداوه.

قسه کانم له گه ل شیخ "موعته سه م" به وه کۆتاییهات که دوعای نه وهی بۆ کردم که خودا بۆ هه موو چاکه و خیریک به سازینی و گیان نه سپیرم تا له هه موو په له یه ک پاک ده به مه وه. نه و ده مه ی گه یشتینه "قوس" نه و گونده به ناویانگه له پیشوودا ناوه ندی بلا بوونه وهی ئایینی ئیسلام و ویستگه ی گرنگی پیدراوی شه وینکه وتوانی نه و پریاز به بوو، شوینی پیگه یاندنی چاکان و په روه رده کاران و زانایان بوو، له ریگاماندا بۆ لای شیخ "مه هدی" گه یشتین به کۆمه لیک له دۆستان و موردانی شیخ "موعته سه م" مۆله تیان خواست که نه وان به ته نها له گه ل شیخ "مه هدی" قسه بکه ن.

له نیوان نه وان و جه نابی شیخدا گفتوگۆیه کی کورت نه نجامدرا. دوا ی نه وه جه نابی شیخ هات و داوا ی لیبوورنی خواست، چوون نه و کۆمه له خه لکه ی هاتبوونه کنی داوا یه کیان کردبوو هر ده بویه به ده میانه وه بچووبایه، بۆیه داوا ی لیکردم که به ناوی نه و" به ته نها بچمه لای شیخ "مه هدی" و شه رم نه که م، چوون سه ردانیکردنه که له بنه په تدا بۆ من بوو، هیچ پیویستی نه ده کرد جه نابی شیخ "موعته سه م" و نه و گه نجه و نه و خه لکه بین.

دواى نه وهى كه شېخ موعته سه م ناوښشانى " شېخ " مه هدى " پېدام و پټى
گوم: نه م شوينهى كه " شېخ مه هدى " لټى نيشته جټيه زور له شار دوور نيه "
دواى نه وه له گه ل گه نه كه و هاوړيكانى پوښتن.
پرسىارم له يه كى كرد كه به ويدا تيپه په ده بوو. نه رى چون بگه مه نه و گوندهى
كه له ناوښشانه كه دا ئا ماژه ي پيكر اوه ؟

رى نيشاندام و دواى نزيك بيست خوله كيك گه يشته گونده كه ...
مه ندى له خه لكى مالى شېخيان نيشاندام كه ده كه وته ناوه پاستى گونده كه،
خانويكى ساده بوو، پوويه رى خانووه كه ي (١٧٥) مه تر تيپه رى نه ده كرد، .. له
كوتايى خانووه كه ته نها ژووريك مه بوو بؤ خانه واده ي شېخ، ناوه پاستى
خانووه كه كرابوويه مزگوت، نويزى تيدا ده خوينا و ميوانان لټى ده مانه وه و
فيرخوازانى زانست وانه كانيان تيدا ده خوينا، جگه له مه كوپى زيكر و خويناى
قورتايشى تيدا ده به ستر.

(٤)

دهرگاي مالى شېخ كراوه بوو، موريدان و فيرخوازانى زانست " ژماره يان زور بوو.
بؤ چوونه ژووره وه هيچ شه رميكم نه كرد، چوومه ژووره وه و پرسىارى جه نابى
شېخم كرد و گوتيان: نه و له م مزگوت به چووكه يه ...

چوومه نیو مزگه و ته که، شیخیکم بینی له باره ی زانسته وه ددوا، قوتابیانی
 ده وریاندا بوو. لیږه وه نه و هیمنیه پویدا که له سه رووی ناستی خه یال وه بوو...!
 نه و شیخه ی که له گه ل قوتابیانی دانشت بوو هه مان نه و شیخه بوو که له خه ودا
 بینیم و پزگاری کردم و پیی گوتم:
 (به خیری پی پوله) !!

نه و خه ونه ی که بینیم وه کو خه ونیکی تیکه ل و بی مانا به سه رمدا گوزه ری
 کرد و هیچ هه لوه سته یه کم له سه ر نه کرد، چون ده کری خه یالیک بیته پاستیه کی
 به رجه سته بوو، چون ده کری به چاوی سه ر بییږی!!
 به سه رسوړمانه وه ده مروانیه شیخ "مه دی"، هه سیتیکی سه یرم بو
 درووست بوو بوو، مینا شتی که بهر هه نیه م که وتبیث و په رده ی بهر چاومی
 لادابیث، زانیم نه و شیخه کاریکی هه یه و په نگه منیش له گه ل نه و کاریکم هه بیث.
 بالای به لای دریژی ده چوو، مینا خور پووناکی له پووخساریدا ده رده چوو. به
 شکو و نارام و جوان بوو. سیمای هیمنی ده نواند، و ته کانی سه نگین بوو، دهنگی
 به لای نرمیدا ده شکایه وه. ته سبیحیکی له ده ست بوو، به س خودا ده زانی چه ند
 به شکو بوو، پووخساری نوور و جوانی په خش ده کرد.

به رده وام وانه کانی دوا ی نویژی به یانی ده سته پیده کرد و پیش نیوه پو کوتایی
 ده هات. کاتی له ده رگا نزیک بوومه وه "سه یری کردم و ناماژه ی پیکردم دابنیشتم،
 منیش له دوا ی نه وان دانیشتم.

نه و ده مه ی نه و دیمه نه جوانه م بینی که ته ژی بوو له نوور و خیر و فخر و
 هوگری و ناسووده یی و دلنایایی، خوم بینیه وه له گه ل نه و که سه پیروژ و

به پړزانه، له دونيايه كي جيا له و دونيايه ي كه ناسيېووم، له گه ل خه لگانېكي جيا له وانه ي له گه ليان ژياېووم، دوو هه سستی هاوډژ له ناخدا دروست بووېو: خه مباريه ك له وه ي گوزه ري كړېوو، خو شيه ك له وه ي خهريك بوو ده مچشت له و پټيه ي كه پټي چاكه خوازان بوو.

جه نابی شیخ مژولې رافه ي په رتووكيكي ئه و پړبازه بوو، ناوې "قوت القلوب" بوو، ئه و په رتووكه ئې "ئه بو تالبي مه ككييه"، چنده كوپيه كي ئه و په رتووكه م لای قوتابيانی شیخ بیني.

وا پیده چوو من له کوتایي وانه كه گه شتېم، ئه و نده ي نه برد شیخ به دوعا كړدن كړدن بۆ قوتابيانی کوتایي به وانه كان هینا، دوعای بۆ كړدن كه خودا سر كه وتوویان بكات بۆ كار كړدن له وه ي فیري ده بن، خودا بیانپاریزی له شهر و شورې دیار و په نهان، دواتر قوتابیان به وپه پری په وشت و شكوه شوینه كیان جیهیشت.

یه كي له و په وشتانه ي كه تووشی سرسورمانیان كړد ئه و بوو كاتی شیخیان جیهیشت پشتيان له شیخ نه ده كړد، به لكوو پوویان له شیخ ده كړد و بۆ دوواوه ده گه پانه وه، ئه و هس بۆ نواندنی پړز بوو بۆ جه نابی ماموستای فیركار.

هه سستام و لیتی نزيكېوومه وه و سلوم لیتی كړد، به پوومدا بزه ي نواند و گوتی: "كوپه كه مان به خیریني"

ئه و شه يه ي كه به رده وام له گوچكه مدا ده زرنگيته وه! ئه و شه يه له وده مه ي له خوما گوییستی بووم، سرسورمانم زیادی كړد و بړوای به هیز كړدم، به وه ي

که جه نابی شیخ خاوهن پیگه یه کی بالایه و منیش له سهر پیگه یه کی دروست و پته وم.

جه نابی شیخ نیکاکانی به پرومدا چر کرده وه و گوتی: پۆله بۆ ده ته وی به پتی ته سه وفدا برۆی؟

گوتم: ده مه وی به په روه ردگار بگم. نه وه مه به ست و ئامانج و خواستمه، شتیک منی بۆ لای تو په لکیش کردوه “پهنگه نه مه دوعای پیاوچاکیک بیت هاو پیگه ی قه ده ری نووسراو بووه.

گوتی: پۆله نه مه مانه دووبوون و تیکوشانی پوچه، پیگم به هیچ که سیک نه داوه نه و پتی به گریت، مه گه ر دوا ی نه وه بوویت که بۆم ده رکه وتوه شایه نی نه و پیگه یه یه. به لام من پاسنگویی و هیمه ت به رزی و نیه تپاکیم له تو به دیکرد، بۆیه به ئیزنی خودا کاریکت پی ده سته پیرین” گه ر تیایدا به نه مه ک بوویت. دواتر نه وه ش بزانه که کوله که ی پتیاز که مان له سهر قورئان و سوونه ته، به نه ندازه ی تاله مویک لی لاناده یین، جگه له و دووه به هیچیتر رازی نابین، له شه وه نه نگوسته چاودا به پۆشنایی نه و دووه پیده که یین و له کاتی تهنگه تاویدا هانای بۆ ده به یین...

له ده رگادانی یه کیک له میوانان وته کانی شیخ پچراند، ئیزنی هاتنه ژووره وه ی ده خواست، جه نابی شیخ ئیزنیدا، گه نجیک بوو له شیخ نزیکه بوویه وه و به یه که وه به نزمی ده یانچرپانده گوئی یه کتر، دواتر گه نجه که پۆیی.

دواتر بۆم ده رکه وت که کوپه که بۆ وه رگرتنی په یمان و ته ریه ت له سهر ده ستی شیخ هاتبوو، به لام جه نابی شیخ پیگری نه وه بوو، نه مه ش له بهر پاراستنی زنجیره ی پیروزی ته ریه ت و نه نا سراوی که سه که بوو، پهنگه له بهر نه وه بوویت

که شیخ بینیبیتی له توانای که سه که دانیه و ناتوانی له سه ره نه و پێیه نارام بگرفت.

چوون نه و کاره سه ره تاکه ی پێویستی به نارامگریه که هه به تامه که تال و ژار ناسایه و کۆتاییه که ی سوپاسگوزاری و ههنگوین ناسا شیرین و پالاقیه.

شیخ له ناخاوتنی بهردهوام بوو و دهیگوت: وه کوو گوتم پۆله نه وه سه ره نای پێگایه، به وه ی پێت ده لێم ویستت بۆ نه و کاره ده سه به ره ده که م، نامه یه بۆ " شیخ موخته سه م" ده نووسم و پاده سستی نه وی ده که ی، بۆی ده نووسم که قورئانت پێ نه زیه ر بکات و هه ندیک له سوننه ت و پێنماییه کانت فێر بکات، بوای نه وه دێته وه لام، هاوتا له که ل نه مه پابه ندی زیکری " نه سه ته غفیرو لالا" ده بیت بۆ نه وه ی دلت پالاقیه و پاک ده بیته وه و ناماده ده بیت بۆ وه رگرتنی نه وه ی پێنده دریت. هه ول و تیکۆشانتم نیشان بده! نه که ر پاستگو بوویت له هه وله کانت" نه وای ته مه ش با وه شه ت بۆ ده که ی نه وه و به پاست ده زانین، نه که ر نا تۆ زه ره ره مند ده بیت، نیشانه لالا به پاستگویی ده تبیین.

ده سستی جه نابی شیخ پاموسی و خودا حافیزیم لیکرد و نه ویم جیهی شه ت. دلخۆشیه که م بێ نه ندازه بوو، به هه موو که نجینه ی دنیا پیاوه نه ده کرا.. به سینه ی گوشاد و ناسووده و ته ژێ له خۆشیی و شادی شیخ جیهی شه ت. نه و بارگرانیه ی چه ندين سال بوو له ژێریه وه ئازارم ده چه شه ت" دامنان و توپ هه لمدان..

نه و پیاوه بۆیه هیژ و پشه ت و په نام، له و ژیا نه پر له ناسۆریه به ره و که ناری پزگاریبون ده سستی گرتم. نای نه وه چ ده سته که وتیکه! دۆزینه وه ی پیاو چاکیکێ

پیرۆزی له و شاییده چه برینه و ده که، نه و پیاویدی بهر له ئاگاییم له خهونه کانم
پێی ئاشنا بووم!

نفرۆی خوشی بوو بووم و له گهڵ خۆم ده دوام : پێویسته له ئاستی په سن و
گومانباشی شیخه که م بێ، له ئاست نه و بهرپر سیاریته بێ که پێم سپێردراوه، بۆ
نه و دی بێمه جینگای په زامه ندی و پازیبوونی نه و" پێویسته بهردهوام له سه
په یمانه که م پێداگیریم.

به دلخوشتی و موژده ی قه بولبون گه پامه وه زیدی خۆم، دلتیا بووم له وه ی که
جه نابی شیخ " مه هدی" به کیکه له وانه ی که په روه ردگار به خاتری نه وان
به ره که ت و فه ر داده بزیتیت، به کیکیشه له وانه ی که مه رجه کانی شیخی
په روه رده کاری راسته قینه ی تیدا کوپوته وه.

مه ولما و تیکوشام تاوه کوو قورثانی پیرۆز و چل فه رمووده ی پیشه و
نه وه ی و چه ند کورته نامه به کی " ته سه وق" م نه زیه رکرد، نه مه مه مووی له
ماوه ی سالتیک و سی مانگ ته و او بوو، شکو و گه و ده یی بۆ خودا که یارمه تیدام بۆ
نه م کاره و تیایدا سه رکه وتوو بووم، به لی کلیلی مه موو شتیک پاستگویی و
نیخلاسه مه روه کوو گوتوو یانه : " له بهر ده رگا بوه سته و به پاستگویی
ده ستپێیکه، به رووتدا ده کریته وه."

سالتیکی پیرۆز و به فه ر بوو... مژولی نه زیه رکردن و خویندنه وه ی قورثان
بووم، شیرینی ئارامگرم چه شت، به ره مه که ی ته وای قورثانم نه زیه کرد...
سپاس بۆ خودا... بۆنی مه ناسه کانی خوشه ویستیشم له فه رمووده کانی پیشه و
نه وه ی ده کرد، گوێچه کانیشم به بۆنی وته کانی پازانده وه و چیژیان
وه رده گرت، گشت وته کانی جوان و بۆنداریوون، بۆ نه زیه رکردنیان

ماندووووننه که م بېزارکه ر نه بوو، هرچی نامه کانېشه به خویندنه وه یان ههستم به نارامی و شکو و دامه زراوی ده کرد، کاتیکیش له گه ل جه نابی شیخ ده مخویند ته وای دلم ئاماده یی وانه کان ده بوو..

به راستی ته سهوف کرۆکی ئیسلامه و لایه نی کرداره کی مه بهسته کانیه تی، ..
قورئان و سوننه ته، زیکر و خوشه ویستیه، ویرد و ئهرکه، خوخالیکردن و خوړازاندنه وه یه^۱ ..

ئهمه ناوه رکی شه ریعت و مه بهست و ئامانجه بالاکه یه تی.

به و شیوه یه سالیك تیپه ری له نیوان کاره که م و چوون بۆ خزمه تی شیخ "موعته سه م" و سه رقالم به ویرده کانم.

دوای ته واکردنی ئه زبه کردنی قورئان "ئاهاهنگی کی گه وره م پیکهست، بی ئه وه ی کهس به هۆکاری پیکهستنی ئاههنگه که بزانی، تیایدا هه رچی هه ژار و بی دهره تانی لادیکه و لادیکانی ده ورووبه ر هه بوو بانگران، جگه له وان زۆریک له پیاوچا کانیش بانگرا بوون، له ناویاندا "شیخ موعته سه م" یش بانگکرا بوو، ئه وه ش

^۱ خۆ خالیکردن: دهسته لگرتنه له هه رچی گونا ه و خۆی خراپه. خوړازاندنه وه: ئه نجان دانی هه رچی چاکه و په وشتی جوانه.

له بهر ئه وه بوو كه جهنابی شیخ دهستیکی بالای له ژيانم هه بوو. سپاس بۆ
خودا .

به و شیوهیه ئه وهی مامۆستا کهم لیمی داوا کرد له ئه زبهرکردنی قورئانی
پیرۆز و سوننه تی پیغه مبه (د.خ) هیئامه دی، دوا ی ئه وه حه زم کرد له " قوص "
سه ردانی " شیخ مه هدی " بکه م، پیشتی پهیامم به خۆمدابوو که سه ردانی
شیخ " مه هدی " نه که م تا داواکاریه کانی جیبه جی ده که م.

له کاتی نوێژی عه سر گه یشتمه شاره که و نوێژی عه سرم ئه نجامدا، دواتر
پوومکرده مالی " شیخ " که له گونده که بوو، بینم ده رگا که کراوه بوو، به لام ئه و
که په ته هیچ قوتابیه کی لی نه بوو، به لکوو چهند شیخیکی لی بوو، دوا ی ئه وه ی
پووخسته م خواست و چوومه ژووره وه، ئه وکات خه ریکی نانخواردن بوون، سلاوم
لیکردن و وه لامی سلاویان گیرایه وه، به لام جهنابی شیخ له یه که م بینین ژۆر
گرنگی به هاتنه که م نه دا، له ئاست چاوه پروانی من نه بوو، وام به خه یالدا هات که
شتیک پوویداوه و شیخ به هۆیه وه لیم عیجزه .

به لام هه رزوو شیخ بانگیکردم بۆ نانخواردن له گه لیان هاوبه شی بکه م، منیش
گوێرایه لیم کرد و دانیشتم، به گوێره ی ئه وه ی دوا یین که س بوو دانیشتم " دوا یین
که سیش بوو له نانخواردن بوومه وه .

بۆ ده ست شوشتن هه ستام، ته شتیکی گه وره دانرابوو بۆ خه لکه که، میوانه کان
له ده ست شوشتن بوو بوونه وه و پاشماوه ی ئاوه که له ته شته که جیما بوو.
له و ده مه ی ده ستم ده شوشتن شیخ هاته لام و گوئی:

- حالت چۆنه پۆله ؟

- گوتم: سپاس بۆ خودا باشم قوربان.

- شيخ وتى: نزمبه وه و له و ئاوه بخۆره وه!

- گوتم: چى قوربان؟

- گوتم: ههروه كوو بېستت.

هه موويان دايانپروانيه من، چوون به دهنگى به رزه وه نه مهى گوت،
ميوانه كانيش پېنج كهس بوون و ته مه نيان هه لكشا و به سالاچووبوون.

وتهى شيخ "موعتسه سم" م بيركه وته وه كه نامۆزگارى كردم به وهى گوپرايه لى
فرمانه كانى شيخ بكه م و له فرمانى ده رنه چم، چوون بۆ سپارښنى هه ركاريكيان
حيكمهت و هوكارىك هه يه، هيچ ده ره تانيك م نه بوو جگه له وهى بكه ومه سه ر
ئه ژتو و هه روه كوو فرمانى پيكر دبووم له ئاوه كه بخۆمه وه.

شيخ زوو به فريام گه يشت و له هه نيهى نيشانهى پزامه ندى دياربوو و گوتم:
به سه .. به سه .. هه سته، ده ستي له سه ر شانم دانا و گوتم: تا ته واو ده بم له ناو
مزگه وت چاوه پيتم بكه، ديمه لات، وهك فرمانى پيكر دم چوومه مزگه وت.

وهك دياربوو ئه و پېنج كه سه پشكى گه وره يان له زانست و ته ريقات هه بوو،
گويم لايبوو به شينوه يهك ده دوان لايان تيئه ده گه يشتم: ده يانگوت: مردنى
خوازاو، نه فس... مردن بۆ جه سته .. دۆپان بۆ نه فس!! به و جوړه له گه ل خۆم
ده دوام، له كاتيكا له ناو مزگه وت چاوه پوانى شيخ بووم.

له كوتاييدا دانېشتنى ميوانه كان كوتاييهات و شيخ هاته لام، ليژه وه "له وده مهى
ده ستمنايه ناو ده ستي و ته ريقاته م ليژه رگرت چيروكى من له گه ل "شيخ مه هدى"
ده ستي پيكر د، به لاي و په يمانى چه ند كاريكى چاكه م له كاريوبارى دين و دونيا

پیدا، به و شیئو هیه پوحم په یوه سست بوو به پوچی مەردانی تەریقەت و بووم به یەکیك له وان... هەروەکوو یەکیك له وان گوتی: په یوه سستی پوحت به شیخە کەتو و پوچی شیخە کەت به شیخە کە ی خۆیە وە... به و شیئو هیه مینا زنجیرە یەکی نورینه، یەکیکیتر له پەسنی ئەو زنجیرە پیروژه گوتی:

ئەمان پەتی گەیشتنن، ئەگەر کوتایی پەتە کە بجوئینیت*** سەرە تاکە ی لە گەلی دیتە هەژان.

دواتر پەیمانم به شیخدا کە تەوبە و پەیشمانی له هەموو گوناھە بچووک و گەرە دەربێرم. بۆیە پیکردن بۆلای پەروەدگار درووست نابیت، مەگەر واز له گوناھە گەرە و بچووکەکان بێنیت، پاشان کاخەزێکی پیدام کە ناوی تەواوی زنجیرە ی پیاوانی تەریقەتی تێدابوو و گوتی: له مەودوا ئەمە سەرجه لە ی راستەقینە ی تۆیە، ئەمانە باوانی تۆن، به کاری نابەجی و گوناھ شەمەزاریان نەکەیت، بەردەوام یادیان بکە بۆ ئەوە ی بەردەوام هیمەت بەرز و پوحت بالابیت.

شیخ بەردەوام زوو زوو ئاراستە ی هەندیک کاری گرنگی دەکردم و منیش ئەنجامم دەدا، ئەمە ی بۆ ئەوە بوو هەندیدە می بەرھەمی تیکۆشانە کەم ببینم، لە سەرەتادا فرمانی پیکردم زۆر پە یوه سستی " ئیستغفار" بم، زۆر پیداکیری له و داوایە ی دەکرد، چوون به هۆیە وە دل پاک دەبیته وە له هەموو ئەو پەلانی پێیە وە نووساون، بۆ سپێنە وە و لابردنی پەردە ی بێئاگایی و دووری بوو.

جا به پراستی زوو شوینە واری ئەوەم لە سەر خۆم بەدیکرد، دواتر فرمانی پیکردم بۆ ماوہ یە ک پە یوه سستی ھەلاواتدان بم به سەر گیانی پیغەمبەر (د.خ) بم، چوون ئەوە دەبیته هۆی پۆشنکردنە وە ی دل و بەرزکردنە وە ی پلە و بەرەو بالایی بەرزنی دەکاتە وە و ژیان خۆش و بوندار دەکات، هەروەکوو چۆن کاریگەری

و شويته وار به سهر دلي بانگخواز جیدیلېت و دلە کە ی بەر ده وام به زیندوی
ده هیلتته وه، بۆیه گوتویانه: "سه لاواتدان له سهر پیغه مبه ر" (د.خ) وه کوو شیخ
وايه بۆ نه و که سه ی شیخ و پینماییکاری نیه."

نۆر ده چوومه لای شیخ و به گوێره ی پیکران ناماده ی وانه کان ده بووم.
پۆرتیک له مزگوت هاته لام و دوا ی سلاو گوتی: پۆله له وانه ی پیتسه خۆمان
پیمانگه یشتوو ده که هه ندی کات هه یه که مرۆڤ بیانقوزیتته وه و سوودیان
لنوه ریگریت" بێگومان نه و کاتانه ده بنه ده بنه پالنه ری به هیز بۆ گێرانه وه و
قهره بوو کردنه وه ی نه و ته مه نه ی له ده سنجوو ده، بێگومان نه وه به یارمه تی خودا
ده بیت.

گوتم: نه و کاتانه کامانه ن؟

گوتی: پیتسه به یانی به چاره که کارتیریک، دوا ی به یانیش نه که ر به چاره کیکیش
بیت، هه روه ها پیتسه پۆرتنا و ابوون، پتویسته له سهرت ناگاداری بیت و بیقوزیتته وه
به و زیکرانه ی که له په رتووکی سوننه ته کانه وه هاتوو ده.

هه روه ها له و هۆکارانه ی که کاتی به سهر چووت بۆ ده که ریتیتته وه و یارمه تیت
ده دات په یوه سستبوونه به م دوعا و پاپانه وانه ی که له په رتووکانی سوننه تدا
هاتوو ده وه کوو فه رمایشتی پیغه مبه ر (د.خ) ده فه رموو ی: (سوو وشه ی سانا
له سهر زوبان و قورس له سهر ته رازوو ی کرده وه کان هه یه بریتین له: (سبحان الله
بحمده سبحان الله العظيم) ..

به م شیوه یه له که ل جه نابی شیخ هه نگاوه کانم به ئارامیی و دامه زداویی ده نا،
شیخیش دهستی گرتبووم و بۆ که ناری پزگاری پینویننی ده کردم.

له سه ره تادا پوژانه له ديكه مه وه بۆ ئه و شوينه شايخ ليى نيشته جي بوو
 هاتووچوم ده كرد، ديدارم له گه ل جه ناي شايخ نازار و ماندوو بووني هاتووچوي
 بير بر دبوو مه وه، ته ني بيى ئه و به س بوو بۆ هه لگرتنى هه موو ئه و ناخوشيانه ي
 دينه پي، له گه ل ئه وه ش په يمان و پيكه وتم له گه ل يه كي ك له ناسيا وانم كردبوو
 كه كاروباري بازرگاني و جوتيارى له برى من ئه نجام بدات، خوشم مانگي جاريك
 سه ره رشتى كاره كان بكه م و مانگانه يه كيشم بۆي بريبوويه وه. بۆ خوشم
 خانويكم لاي مالى شايخ كرپى، ئه مه ش بۆ ئه وه بوو تا هه موو كات له شايخ نزيك
 بم.

په يوه سستبوونم به شايخ زياتر بوو، پوژى ته وا وه كوو فيرخواز و شاگرد له
 خزمه ت ئه و بووم، په يوه سستى وانه و ئاموزگار يكاني بووم، يه كي له و پرستانه ي
 هه رگيز له بيرم ناچيته وه ئه وه بوو كه ده يفه رموو: بناخه ي ته ري قه ت له سه ر چوا
 كوله گه وه ستاوه: برسيتى، بيده نكي، كه مخه وي، دوده په ري زي.

پيويست بوو له سه رم له گه ل خوم بكه ومه تي كووشان تا به و كوله گانه خوم
 برازينمه وه. فرمانى پي كردم مانگي ك له ماله وه بمينمه وه و له خه لكى
 دووره په ري زيم، بۆ ئه و مه به سته ويره كانى ئه و ماوه يه و برى خوادن و
 خواردنه وه ي بۆ ديارى كردم و ده رباره ي گرنگى پوژووگرتن له شه ري عه ت و
 پاداشته كه ي ناخه فت، باسى ئه وه شى كرد پوژووگرتن پوحى موريد پاله فته و
 بالا ده كات.

خوم بۆ ئه و فرمانه ي شايخ ئاماده كرد به دلته نكيه وه، دلته نكيه كه م ئى زه حمه تى
 تي كووشان نه بوو! به لكوو ئى ئه وه بوو مانگي ك ده مينمه وه له مال بى ئه وه ي شايخ

بېينم، ئەو ماۋەيە ناتوانم ئەو كەسە بېينم كە پېيەۋە پەيۋەست و گرىدراوم، چ پەيۋەستبوونىكى توند و پتەو!.

مانگىك لە ما لەۋە ما مەۋە، بۇ نوپۇزى ھەينى و نوپۇزى بە كۆمەل نەبىت نەدەچوومە دەرەۋە، بە پۇژ مژۇلى خويندەۋەى قورئان و پۇژوگرتن بووم، شەۋانېش بىر كەردنەۋە و زىكردن، ئەمەش لەسەر داۋاى جەنابى شېخ بوو ھەر لەو پۇژەى كە پەيمانم پىيدا.

لە شەۋى پىنچەمى گۆشە گىرىيە كەم “جەنابى شېخم لە خەۋىينى و گوتى: لىم بېورە پۇلە، شەيتان بىرى بىردمەۋە پىت بلىم: ئەمان.. ئەمان نەكەى لە كاتى گۆشە گىرىيە كەت خۆت لە ئەۋانېتر بە بالاتر و باشتر بزانى، بە خەيالت نىت و نەلېيت بوومەتە بەندەيەكى نىزىكى خودا و خەلكى تىرىش گومرا و سەرگەردانن، بەلكو گۆشە گىرىيە بە نىەتى ئەۋەى خەلكى لە شەپت و زىانت پارىزاۋىن، وا تىنەگەيت ئەمە بۇ ئەۋەيە تا لە شەپى ئەمان پارىزاۋىن، گەر كە سىكى لە خۆت بە تەمەنترت بىنى بلى ئەۋە لە ئىسلامەتيدا پىش من كەۋتوۋە، گەر كە سىكى لە خۆت گەنجەرت بىنى بلى: من بۇ گوناھ پىش ئەۋ كەۋتووم، نەفسەت رىسۋا و ملەكە چ بكة، چوون نەفس پىگىرى گەيشتە).

لەخەۋەكەم رابووم، لە تەۋاۋى پىنمايىيەكان گەيشتە...

بىگومان شېخى پەروەردەكار پىنموونىكار و پزگاركارە لە بىابانى گومرايى و لەناۋچوون. ئەو ئاسايشە و دژى دز و پىگرانە، ئاۋىكى پالەفتەيە و بلىسەى ئاگر خامۇش دەكات، بۇ پۇج مينا باۋكىكە پەروەردە و چاۋدىرى دەكات بەرەو

بالایی پله کانی که مال، پله و پایه و پیگی شیخ لای ریوارانی ته سه وف به رزتره
له باوک.

یه کیکی تر له و خالانی که په یمانه کی له سه ر بونیادنرا بوو بریتی بوو له
ناماده یی شیخ له خه یالدا به تاییه ت له کاتی زیکرکردن، نه مه ش بوو نه وه بوو له
ریکردنمان بوو لای په روه ردگار هاوړی یه کترین و خه یاللم بوو شتیکی دونیایی
نه چیت، به رده وام نه وه نه جامده دا، هر به پاستی هاوړیم بوو له ریکردنم بوو
لای په روه ردگار.

مانگه که کوتاییهات، له به ره مه کانی نه و دوره په ریژی و خویه کلاییکردنه وه بوو
په رستش نه وه بوو که په روه ردگار بینایی فراوان کردم و کرانه وه یه کی گه ورده
پیبه خشرا. نه وه ندهم له به روو بوومه بووندار و پا که کی چه شت به وه سفکردن
ناکریت، مینا چیژی شیرینی و مهرگه مووشی تالایی“ به تامکردن نه بیئت له زه تی
نازانی و تا دهرده ست نه بیئت ههستی پیناکریت.

به م شیوه یه بوو ماوه ی پازده سال به و حاله له گه ل شیخ مامه وه، تا ده هات
بپوام زیادی ده کرد و خوشه ویستیم به ره و ترؤپک هه نگاوی دهنه و دنیایی و
خوپاریژی و زوهم زیادی ده کرد... جه نابی شیخ دهستی گرتم و پلیکانه ی
وه سلی بوو جیگیر کردم، فیتریکردم چون به ره و بالایی بچم، پازده سال له نوور و

فهړ و بهر هکته“ پېمخو شېبوو بهرده وام هندی له م به خشش و پووداوانه ی به سهرمدا ده هاتن بو شیخی بگيرمه وه.

گوره ترين سوو دم له م ماو هیه دريژه یه بریتی بووه له وهی له گه ل شیخ ژیاوم و چاودیری و جو له و دانیشته کانی بووم. کاتیک له کنی داده نیشتم ه ستم به و په حمه ت و فهړه ده کرد که به هو ی مهردان و چاکه کارانی هاوشیوه ی نه و داده به زی.

شهریعت و حه قیقه تم له کانیای شیخ نو شکرد و پشکی گه وره م له زانسته کانی ته سهوف و ناداب و مه به سسته کانی“ شرع و کو له گه کانی، فه رمووده و زانسته کانی فه رمووده، زانستی گه ردوون و هندی ک دیوانی شاعیره سو فیه دلگه رمه کانم پیپرا.

جاریک وه کوو هه موو جار نیازم و ابو له کوتایی مانگ سه ردانی شاره که ی خو م بکه م، به لام سه یر بوو! یه که مجار بوو جه نابی شیخ ریگری سه رانی کردن بکات و بلیت: مه چوو و پیدا گیری له سه ر بکات!.

گوپرایه لی فرمانه که م کرد و نه چووم، پاشان زانیم که نه م شه مه نده فه ره ی که بریار و ابو له گه لی گه شته که م بکه م“ تووشی پووداویکی نه خوازراو بوو بوو،

سیاسی خودام کرد له سەر ئەوەی پزگاری کردم له و پووداوه، له بهرخۆمهوه ده‌مگوت: (ئەمه که پاماتی که له که پامه‌ته‌کانی جه‌نابی شیخ)

هه‌روه‌ها جاریکیتر به‌کێک له هاورپیانم بۆ ژهمی ئیواره داوه‌تی کردم و کاتی کهمان دیاریکرد بۆ ناخواردن، شه‌وداهات و پێداگیربووم له‌سەر چوونم بۆ داوه‌تیه‌که، پێکه‌وتنه‌که پۆژی دواتر بوو، شه‌و جه‌نابی شیخ له‌خه‌ودا بینی، زۆر پێداگیری ده‌کرد له‌سەر ئەوەی نه‌چمه‌ داوه‌تیه‌که! منیش داوای لی‌بووردنم له‌ هلوپێکه‌م کرد و نه‌چوومه‌ داوه‌تیه‌که. دواتر بۆ ده‌رکه‌وت که ئەو هاورپیه‌م مال و سامانه‌کی له‌ چه‌پام په‌یا ده‌کرد و ناویانگی له‌ لادی زپابوو.

جاری که جه‌نابی شیخ پێکه‌یدام هه‌ندی له‌ په‌رتووکانی ته‌سه‌وف بخوینم، به‌ به‌ره‌که‌تی ئەو ده‌رگای زانستی په‌فتارم به‌پوودا والا کرا. ته‌نانه‌ت لای ئەو پێکه‌ی خوشم دۆزیه‌وه. جاریکیان هه‌ندی که له‌ فی‌رخوازان هاتنه‌ لای شیخ بۆ خویندن هه‌ندی که په‌رتووکی ته‌سه‌وف به‌ پافه‌وه، به‌لام شیخ فه‌رمووی: بپۆنه‌ لای " شیخ ئەحمه‌د" ئێمه‌ هه‌موو شتی کهمان له‌باره‌ی ئەو زانسته‌ پێه‌خشیوه.

به‌و شیوه‌یه‌ له‌گه‌ڵ شیخی په‌روه‌رده‌کار بووم.. به‌ شیوه‌یه‌کی توند و تۆل پێیه‌وه‌ په‌یه‌سه‌ت بووم هیچ شتی که ئەو په‌یه‌نده‌یه‌ی کرچ و کال نه‌ده‌کرد.. خوش‌حال ده‌بووم گه‌ر شیخه‌که‌م نووسینی که ئاماده‌ بکردایه‌ و منیش پافه‌ و شیکردنه‌وه‌م بۆی کردبوایه‌ و نه‌ینی و وردبینی و سووده‌کانیم بخستبایه‌ وو.

پوژنکیان جه نابی شیخ لئی پرسیم: بۆچی تا ئیستا ژنم نه میناوه؟ خو ئیستا
ژیانم جیگیره، به تاییهت ژماره یهك له نزیکانم هاوسه رگیریان کردووه، ته نانه ت
به شیکیان مندالیشیان ههیه.

ئه وهه وهك فهرمانیکی شیخ هه ژمارکرد، گه پامه وه لادیکهه بۆ ئه وهی یه کێك له
خزمانم بخوازم، داوای دهستی چهند کچیکم، هیچ یه کیکیان پازی نه بوون،
به بیانوی ئه وهی من بۆ هاوسه رگیری ناشیم، من وهك جارن نه ماوم!
دهیانگوت: تو ئیستا دهرویش و سوفی! سهری زوبان و بنی زویانت باسی زوهد
و په رستشه، بیگومان سروشتی زۆریه ی ئافره تان له گه ل ئه و جوړه کارانه
نایه ته وه، کی هاوسه رگیری له گه ل که سیك دهکات که خوشیه کانی ژانی له
خوی قه دهخه دهکات! ئه وان به و شیوه یه بیرده که نه وه...

تو له سه ر ئه م بابه ت نه پویشتم و پیدایه ریم نه کرد، به لکوو گه پامه وه لای شیخ
وه موو ئه وهی پوویدا بۆم باسکرد.

جه نابی شیخ فهرمووی: به پاسی پۆله پیشنیاریك دهخه مه پروو که پیشتر
دواخست بۆ کاتی خوی، ئیستا کاتی ئه وه هاتوووه و هه ر ده بی بۆتی باس بکه م
و توش مانی هه لپژاردنت ههیه.

گوتم: ئه و پیشنیاره چیه قوریان؟

گوتی: نه گه ر بته ویت که چه که مت لی ماره ده که م... من پیشنیاری خواستنی که چه
تاقانه که مت بۆ ده که م، توش ئازادی پریاردانت ههیه.

پیشتر نه مده زانی شیخ کچیکی ههیه و بۆ هاوسه رگیری بشیت خۆ نه گه ر بهمانیا
خۆم ده سپیشخه ری خواستنین ده کرد.

گوتم: به خودا قوریان نه وه به خششیکه له تۆوه، تۆ منت نغۆی گه وده یی و
چاکه کرد.. نووشتامه و دهستی شیخ ماچکرد، دلخۆش و سپاسگوزاری
چاکه که ی بووم.

له و ساته وه بیرم له هاوسه ری داها تووم و چۆنیه تی دلخۆشکردن و
به خته وه رکردنی ده کرده وه. بۆ چیی پازی نه یم کاتی نه و کچه تاقانه ی نه و
شیخه یه که به سۆزی دلنه وایی کردم و به چاکه کانی نغۆی کردم.

نه وه بوو په روه ردگار منه تی به سه ر کردم و له شه ویکی پیروژدا کچی شیخی
کرده هاوسه رم، شه ویک پراوپر له به خشش و فه ر، مالباته که م بۆ لانی جه نابی
شیخ و پۆپه سمی هاوسه رگیری داوه ت کرد، شیخ دوعای پیروزی و فه ری بۆ
کردوین و "سومه یه" بوو به هاوسه رم.

له شه وی گواسته وه که دا جه نابی شیخ وه سیه تی کردم هه روه کو چۆن هه موانی
وه سه ت ده کرد، به خۆپاریزی له تاوان به ئا شکرا و نه هیینی و ده یگوت: ده ست
به م په یمانه وه بگرن و منداله کانتانی له سه ر په روه رده بکه ن.

من و هاوسه رم "سومه یه" له مالی شیخ نیشته جی بووین، نه و جگه له و کچه هیچ
مندالیکێ تری نه بوو، هه زی ده کرد لای نه و بژین و به ته نها جیبی نه هیلین.

سومه یه کچیکی زۆر شه رمن بوو.. پوو خساری باز نه یی و سپیه کی بیخه وش
بوو.. دووچاوی له بی نه ندازه جوان و بالایه کی پێکی هه بوو، .. بزه و
خه نده یه کی هه بوو له لیوانی جیا نه ده بوویه وه، گه وده ترین خالی جیاوازی و
ناسینه وه ی پاکیی و بیگه رده که ی بوو.

زور تېكه لى دونيای خه لكى نه بوو بوو. مينا نه وهى له به هه شت له دايك بووى و به به روو بووى نه وى نه شوونماى كړدووه و دواتر بو نه وه هاتوته دونيا تا دونيا برازيني ته وه. به رده وام پاك و گه شاووه و بى خوش بوو .. دونيا كهى منى به په ننگه كانى به خته وهى په نگرېژ كړد و خاسي ته جوانه كانى به سهردا پرستم و بووى دونيا كهى من.

سومه يه باسى ژيانى خووى و دايبابى بو كړدم، پدېشتر ژيانيان چوڼ بووه. زور شانازى به دايكى ده كړد و نه گهر باسى كړد با په سنى ددها، به نه دازه يه ك به هوى په سنى كچه كهى دايكه كه يم خوښده ويست .

باسى زور ك له و ناسوړيانه ده كړد كه خووى و دايبابى له سهره تاى ژيانيان چه شتوويان. سومه يه ته نها سى سال له من بچووكتر بوو، جه نابى شيخ زور به جوانى په روه ردهى كړد بوو، كچي ك بوو زور به پوژوو ده بوو، زور شه و نو يژى ده كړد و دووره گوناو بوو، زانستى زور خوښده ويست.

هر چو نيك بيت ژيانى كى خوش و نارام هه بوو كه شيخ و كچه كهى پييان به خشى بووم، .. هاوسه ر و خور و پووناكى ژيانم .. چ ناسووده يه كى جوانه له ژير سايهى خيزاننى كى نمونهى خيزانم، چ به خششيكه نه وهى منى تيدا ده ژيم، .. نه مه ژيانى من بوو له مالى شيخ به هيمنى و نارامى ده مانگوزه راند.

پوژنيكيان جه نابى شيخ فرمانى پي كړدم مزگه و ته كه فراوان بكه م و له ته كيشى ژورنى كى بچووكيشى بو دروست بكه م، داواشى كړد كه ژوره كه بچووك و ته سك بيت، تاوه كووه هر كاتيك چوويه ناوى ته نهاى كور و ترسه كهى بير بخاته وه. گلپى ژوره كه به دريژاى شه و دايسا بوو، هه ندى شه و به نه نقه ست له

ژوورەكەم دەردەچووم بە نیازى ئەوەى كە ئوردەكەى شىخ نزيك بىمەو گونم
لە ھەندىك لە زىكرەكانى ئەويىت ، بۆ ئەوەى ھاوشىوئەى ئەوم لىبىت و
چاولىكەرى بگەم.

جاريك گويم لە ئالەيەكى بە سۆ بوو لە سىنگىكى سوتاوووە مينا لەگەتەكى سەر
ئاگر گولپەى دەھات، دەمىك گويىسىنى دەنگى تەسىبەكەى دەبووم كە بە
شىوئەيەكى پىكخراو و پىكوپىك دەردەچوون، دواتر بە سەرسامى دەگەرامەو.
تاوەكوو پۆژىك ھات و جەنابى شىخ بانگى كردم ئەودەمە شەو پەچەى پەشى
بە سەرگەردوون دادابوو و ئارامىش بالى كىشابوو، لە خۆى نزيكى كرىسووە و لە
بەردەم خۆى داينىشانەم ھەروەكوو چۆن باوكىكى بە سۆز مەنەكەى
دادەنىشىنىت و وەكو ئەوەى مائىئاوى بكات ئامۆزگارى كردم.

گوئى: پۆلە گويىگرە بۆ ئەو وشانەى پىتى دەلیم: تۆ پىگەى خۆت لای من ھەى
و دەزانى چەندەم خۆشمەوئى ..

گوتم: ھەرموو باوكە، چى دەفەرمووى شىخم.. فرمان بكە و گويپايەل دەمە.
گوئى: بزانە پۆلە نەمرى مەحالە و ھەرچەند تەمەنمان درىژىت ھەردەمىتە... من
ھەست دەكەم كە ئۆغرم نزيك بوو و جىابونەو نزيكە و كفن چىتراو و گوي
چاوەنوارە، گوئى لەم گەفتانەم بگرە لەوانەيە لە توانامدا نەمىنى بۆتى سووتارە
بگەمەو...

تۆم ديارى كردوو بۆ ئەوەى شوينم بگريتەو و لە دواى من كاروبارەكان بەرپەو
ببەيت و ببیتە يەكئ لە پياوانى زنجيرەى پىرۆزى نورانى، ئەو كارە ناچىرەت و
سوودەكەشى بەردەوام دەبىت تا خۆر و مانگ ماين.

پۆله پېشتر پېگه مډايت په روږده وړېنموونی بکەيت، جا به یداخه که هه لېکړه...
به یداخی نور و پۆشنایی و هیدایهت،.. پارێزگاری په یمانە که ت بکه و پزده
له سەری، ئەو په یمانە له گەل کەس مە به سته مە گەر کەسه شایسته ی ئەو په یمانە
بیټ، چوون ئەو نەرکه سپارده یه.

وه سیهت ده که م به ترسان له خودا و شوینکه وتنی شەریعت، هه روڤ چۆن
وه سیهتم کردووی به پا به ندبوون به زنجیره ی پیروزی نور، ئامان نه که ی
عه یبداری بکەيت، چوون ئەو زنجیره یه به یه ککه یه نەری پوچه کانه.
به یه ککه یشتنی خوشه و یستانه، به یه ککه یشتنی نه وه کانه به باپیرانیان،
به یه ککه ستنه وه ی زیندووان و مردوانه.. ئەمه به خشش و فەزلیکی گه وریه و
خیریکی نه برپاوه یه، خودات له گەل و پشتیوانته و به خششه کانی خۆیت به سەردا
ده بارینێ و سەرتده خات.

ده باره ی کچه که م هیچ وه سیه تیکت ناکه م، چۆنی له گەلی هه روا بمینه وه، تو
باشترین هاوسەر و سه ره شتیاری ئەوی، بیگومان پۆزه سه خته کان ژیری و
ناماده یی و ئەقلیکی پیگه یشتو ی پیبه خشیه وه، گەر تووشی گرفتیک یان
ناخوشیه ک بوویت پاوینێ پی بکه، له پاوینێ پیکردنی زه ره ره مند نابیت.

دواتر جه نابیی شیخ ده سستی گرتم و گوتی: ((خودایه جیگیر و سه ره که وتووی
بکەيت، به یارمه تی خۆت یارمه تی بده و به چاودیری خۆت بیپاریزه، بی ئەوه ی
له سنور ده رچین و لیمان بگۆریت له فیرده وسدا له گەلیدا کۆما بکه یته وه " نه ی
خودای جیهانیان))

دواتر ئەو تەسبیحەى لە دەستی کەوتبوو سەر زەوى ھەلیگرتەو و پێى گوتم:
پێستا بگەرێتو منیش کارێکم ھەیە دەبێ ئەنجامى بدەم.

ھەستم بە گەر و گیران و ئازاریک کرد کە توند دڵى دەگوшим، چاوانم پۆندكى
گەرمیان دەباراند، چوون جەنابى شیخ بۆ من خۆرى ھیدایەتە،
خۆشەویستى کەى تیکەلى خوین و گوشتى بوو و ھىچ کات پیرى ئەو
نەکردۆتو لێجودا بیمەو، ئەمە چۆن پوودەدات؟

لەلای ئەو ھاتە دەردە و قاچەکانم ھەلیاننە دەگرتم، سەدای وشەکانى دلى
وردوخاش کردم، کۆلەگەى ھیزمى داروخاند، مینا ھەلۆ ھەرینى گەلای وشكى
درەختىكى بەردەم پرەشەبایەكى تووش لە پایزى تەمەنیدا..

ژیان بەرەوتیا چوونە.. بەلى، بەلام بۆ ماو ھەیکى تریش بە شیخە کەمان
دلخۆشمان ناکەیت ... بێگومان پۆزە خۆشەکان وەکوو بروسکە تیپەر دەبن،
دواتر دەبێ جەنابى شیخ چى لەمن بوى کە منى کردۆتە جیگرەو ھى خۆى دواى
مردنى؟ ئایا من بەو ئەندازەى گوتى گرنگم؟ بێگومان ناخۆشى ئەو وشانەى بەر
گویم کەوتن وای لێکردم لەم بارە ھەو ھىچ نەلێم .. ھەموو ئەو خەیاڵانەى ئەو
شەو بە دەریای ئاوەزدا شەپۆلى دەدا، ئەو شەو ھى چاوانم خەویان لى تۆرا
بوو و فرمیسکیان لى تیزابوو.

دواى ئەو شیخ ھەر پارزە پۆژیک بە شەو کانیو ھەزیا، پێش ئەو چوو
خەلوەتگا کەى و داواى کرد کەس بەسەر ھەو نەچیت، .. تاو ھەو پۆژیک ھات و
نەخۆشە کەى زۆر سەخت بوو، ئەو شەو شەو ھەینى بوو، من و ھاوسەرە کەم
بۆ خزمەتکردنى بە دیاریو ھە ناگابوین، ھەندى وشەى چرپاندە گوێى کچە کەى

که من لىي تېنه گەيشتم، دواتر خۆي خسته سەر لای پاسىتى و پوچى پاکی سپارده پەروەردگارى.

بەم شىۆەيە پوچى پاکی لە جەسەي پاکی جوايەز بوويەو، ئەم خۆرەي که پىگای خەلکی پۆشن کردبوويەو کوزايەو، دەرگای ئاسمان بە پووماندا داخرا، ئەو دەرگایەي که هەرچى فەر و بەرکەت هەبوو لىي دادەبەزى لە پىناو ئەو بەندە خۆپارىزە ئىتر داخرا..

لە ئەرکە گرانه کەي حەسايەو و پووى کردە جيهانى کۆتايى، ئەو جيهانەي که چاکەکاران تيايدا باشترين پاداشتى چاکەکانيان پى دەدرىتەو، بە ئوگرى ئەو کەوتىنە دلته نگيه کى قولەو...

ناشتنى ئەو وەکوو ناشتنى پوچى من بوو لە گەل ئەودا، هېچ نەما تەنها جەستەيە کى لاواز که تواناي بەرگەگرتنى ناخۆشیی و سەختیەکانى نەدەگرت. لە گەورەي کارەساتە کە بىرم تىکەل و تووشى هيدمه بووبووم، هەرچى "سومەيە" ي هاوسەر مە کەوتبوويە دلته نگيه کە هەرنایەتە باسکردن. دەرگای ژوورە کەي لە سەر خۆي داخستبوو تا ئەو فرمىسکانەي بسرىت که بنى نەدەهات، بە زامىکەو دەينالاند کۆتاييان نەبوو. ئەو عەيامە ک بوو جگە لە باوکى کەسى تری نەدەناسى.. ئەو باوکەي دواي مردنى دايکى هەموو ژيانى بە کچە کەيەو پەيوەست بوو، ئەو باوک و دايک و برا و سەرپەرشتيار و هەم مامۆستاي بوو، سومەيە تۆ خودا و ئارامگريت هەيە تۆ خودات هەيە.

دواي چەند خولە کىکى کەم لە مردنى جەنابى شىخ بانگبىژ بانگى بەيانى خویند، لە گەل بانگى بەيانى هەولمدا و خۆم پراگير کرد و وەسەيەتى هاوسەرە کەم کرد

به وهی ئارام بگرت، به راستی جۆریک له ئارامی و دانیایی به سه ریدا بالیکیشا،
 مه والی پیدام که باوکی جه نابی شیخ پیش کۆچی به گویدا چرپاندووییته و
 وه سیه تی پیکردوه ئه و کاغهزه بخوینیته وه که له ژیر پشتیه که دایناوه،
 کاغهزه که ی بۆ هینام و خویندیه وه، تئیدا نووسرابوو:

((بسم الله الرحمن الرحيم، كل نفس ذائقة الموت و إنما توفون أجوركم يوم
 القيامة..))

پۆله کانم وه سیه ت بیته دواي مردنم شین و پۆرۆم بۆ نه کهن و بۆم مه گرین، به
 مردنم وانه و په ند وه رگرن و جگه له خودا پشت له هه موو شتیک بکه ن.
 کۆپه که م وه سیه ته که مت بیر نه چیت، گهر له ماله که م بارتان کرد و جیتانه شت
 ماله که م ببه خشنه خیزانیکی هه ژار و بی مال بۆ ئه وهی بیته خیرتیکی نه بپراوه
 دواي مردنم..

هه روه ها تو کچه که م، خه م مه خۆ و دلته نگ مه به، به یانی هه موومان لای خود
 کۆده بینه وه، له وێ نه جیا بوونه وه و نه خه فه ت و دلته نگي هه به. تکاتان لی
 ده که م ته سییح و به رماله که م له گه لم بخه نه نیو گۆر و زۆر دوعام بۆ بکه ن چون
 من زۆر پیویستم به دوعاکانتانه)

بۆ نویژی به یانی چووم بۆ مزگه وت، دواي ئه وهی که بپیارمدا مه راسیمی به
 خاکسپاردنی شیخ بۆ دواي نویژی هه یینی دوا بخریت، ئه مه شم بۆ ئه وه بوو تا
 خوشه ویستان و فیرخوازان و موریدانی جه نابی شیخ ناماده بن. دواي نویژی
 به یانی خۆم کۆکرده وه و هه واله که م به خه لکی راگه یاند، به راستی هه موو خه لک
 به وه واله شیرزه و خه مبار بوون.

دوای چەند ساتنکی کەم هەوالە کە لە تەواوی لادی و شار بڵاوبووێوە و خەلکی لە پیاو و ژن لە هەموو شار و لادیکانی دەورووبەر دەهاتنە مالی شیخ.

ئافەرەتان پوویان لە ژووهرهوه کرد و لای سومەیی دانیشتن، من و پیاوانیش لە دەرەوه، دلتهنگی بەسەر پووخساری هەمووانهوه دیاربوو، ئەوان ئەو باوکە دلسۆزەیان لە دەستدابوو کە لە کاتی کێشه و تەنگانەدا پەنایان بۆ دەبرد و چارەسەریان لای ئەو چنگ دەکەوت. تاوهکۆ بەیانی هەروا مایهوه.

دەستمان بە شووشتنی جەنابی شیخ کرد. بۆ ئەم کارە دوو لە قوتابیانی شیخ هەلبژارد و خۆشم لەگەڵیان بووم، هەرکە قوماشه داپۆشەرە کەمان لە سەری لادا پووخساریکی نوورانی و پۆشنمان بە دیکرد، ئەمەش یەکەم مۆژدە بوو. چەند جوانە بەرووبوومی پەرسش و گۆڕپایەلی و تیکۆشانه کانت لە پەرسشەکان ببینیت، با پێبوارانی ئەو پێیه بە نمونەیی وەکۆ ئەمە هەلبەدن و کتیبکۆشن.

لە نیو ئاپۆرپایەکی بە شکۆ لە پیاوان و ئافەرەتان و منداڵان تەرمی جەنابی شیخ هەلگیردا و خەم و دلتهنگی و پەژارەیی داپران دالده یدابوون. بەو شێوەیە شیخمان سپاردەیی دووا شوینی کرد هەروەکوو چۆن وەسیەتی فەرمووبوو تەسبیح و بەرمالە کە ییمان لەگەڵی خستە گۆرەوه. داومان لە خودا کرد بێبەخشیت و ئیمەش دوای ئەو تووشی فیتنە نەکات و لە پاداشتە کەیی بێبەشمان نەکات.

خەلکی بۆ کاروباری خۆیان گەپانەوه ماله کازیان و منیش گەپامهوه لای سومەیهیهی خیزانم و دلمدایهوه و نەمدەزانی چۆن بە ئارامگرتن و دانبهخۆداگرتن وەسیەتی بکەم لە کاتی کدا خۆم ئاتاجی کە سێک بووم دلتهوايیه

بكات، بەلام ھېچ كىشەيەك نەبوو، چوون سومەييە كچى باوكىي خۆى بوو، لە باوكىيەو زانست و پازىبوونى بە قەدەرى خوداى بۆ ماڭوويەو.

بۆ ئەوئەى ئەو ناخۆشەيەى لەسەر سووك بىت باسى ئەو موژدانەم كرد لە لەكاتى شۆردنى بينيمان پلەبالاىى جەنابى شىخى نىشانەدا لاى پەرەردگار، چوون موژدەكان بەلگەى ئاخىرخىرە، خەلگى پلەوپايە و حالى تايبەت بە خۆى ھەيە، براو و بەختەوەر ئەو كەسەيە كە پەرەردگار بۆ خواپەرستى و تەقوا رىنموونى بكات.

چوومە ژوورە تايبەتيەكەى جەنابى شىخ كە يەكى لە لاكانى ژوورەكە بە پەرتووكخانەيەكى گەرە داڭشراڭو، ژمارەيەكى زۆرى پەرتووكى لە خۆگرتبوو، بە جۆرىك لەسەر يەكى دانابوو كە لە زەويەو بەرەو بنمىچى ژوورەكە بەرز دەڭوويەو.

ئەوئەى پوون بوو ئەو بوو كە دووايىن ئەو پەرتووكەى كە جەنابى شىخ بەر لە مردنى خۆى خويىندبوويەو پەرتووكىك بوو بە ناوى (التذكرة في أمور و أحوال الآخرة) ي پىشەوا قورتوبى بوو، چوون تەنھا ئەو پەرتووكە لە دەرەوئەى پەرتووكخانەكە و بە تەنھا دانراڭو.

ھەندىك كاغەزىش بە پەرشوبلاویش لە دۆلابەكەى شىخ ھەبوون، ھەندىك لىيان خويىندەو و لە ناوياندا شىعەرىك بەدىكرد كە لەبارەى ئەقیدەو نووسراڭو بەلام جەنابى شىخ تەواوى نەكردبوو، ديارە مردن و قەدەر پىپىنەداڭو تەواوى بكات.

ھەندىك مىسك و كوپىكىش ھەبوو كە پاشماوئەى قاوئەى تىدا ماڭو.

دهرگای کډگای جلهکانی شیخم کردهوه و بۆنیککی خوش و پاکم کرد و چاوانم
پۆندکیان لی تکا، ژماره‌ی جلهکانی یه‌کجار که‌م بوون و زۆریش ساده‌بوون، له
خام درووست کرابوون.

بویری دانیشتم له‌سه‌ر دۆشه‌که‌ی شیخ نه‌بوو، چون جەنابی شیخ له‌دلما
که‌وره‌یی و شکۆی جیه‌یشتبوو، وام مه‌ست ده‌کرد خۆی ئاماده‌یه و کۆچی
نه‌کردوه، به‌لکوو وام داده‌نا که‌ روحی جەنابی شیخ له‌ ژوره‌که‌ ده‌خولیته‌وه.
مانگیک به‌سه‌ر شیخ و باوکم تیپه‌پی بی ئه‌وه‌ی هیچ پێنماییه‌کی فی‌رخوازان‌ی
شیخ هه‌بیّت.

به‌رده‌وام سه‌ردانیان ده‌کردم و چاوه‌پێی شتیکیان له‌ من ده‌کرد، مینا ئه‌وه‌ی
بڵین: ئیستا ئیمه‌ چیمان له‌سه‌ره‌ بیکه‌ین و چاره‌نووسمان چی لی دیت؟
ده‌مانه‌وی له‌سه‌ر ئه‌وریکه‌یه‌ی که‌ جەنابی شیخ بۆ دیاریکردبووین بپۆین، بۆیه
پێویستیمان پیته‌... تو جیگر و کۆپی ئه‌وی، ئه‌گه‌رچی ئه‌و کۆپی نه‌بوو، به‌لام
تو خاوه‌ن پێگه‌ و پله‌بوویت لای ئه‌و، ئیستا پیمان بیژه‌ چی بکه‌ین؟

به‌م شیوه‌یه‌ له‌ چاوانیان ئه‌وه‌م ده‌خوینده‌وه، ئه‌گه‌رچی هه‌ندیکیان به‌ ئاشکرا و
شه‌رمه‌وه ئه‌وه‌یان پێگوت، هیچ بریاریکم نه‌دا، ئه‌گه‌رچی به‌رده‌وام بووین له‌سه‌ر
ویرده‌کان و هه‌موو پێنج شه‌مه‌یه‌ک کۆپی زیکرمان ده‌به‌ست له‌گه‌ڵ فی‌رخوازان
و موریدانی شیخ، نوای مردنی جەنابی شیخ که‌س ناها ته‌پیزی ته‌سه‌وف، چون
من مژولی پێکخستنه‌وه‌ی ژیانم بووم و به‌ کاری له‌ پێشینهم داده‌نا.

نوای ئه‌وه‌ی ئه‌و په‌رتووکانی که‌ جەنابی شیخ بۆ فی‌رخوازان‌ی دانا بوو له‌ رافه‌ و
خویندنی بووینه‌وه پێشنیارم بۆ هاوسه‌ره‌که‌م کرد بچینه‌وه زیدی خۆم بۆ

ئەو ەى لەوئى ژيانمان جىگىر دەبىت، بىرىم دابوو لە زىدى خۆم بىزكە بەكى
فېربوون و بلاوكردەو ەى زانست و زانىارى بگەمەو ە. ەەرچى دەربارەى كۆپى
زىكر و تەرىقەتېشە داوام لە " شىخ ئىسماعىل " كرد كە ئەو ئەركە بگىرتە
ئەستۆ، چوون ئەوېش لە لايەن " شىخ مەھدى " پېش مردنى ئىزنى لە ئەستۆ
گرتنى ئەو كارەى پىدرا بوو، داوام لىكرد ئەو لە برىى من سەرپەرشتى كۆپى
زىكر بگات، چوون من دەچوومەو ە زىدى خۆم، بەپاستى ئەو ئەركەى گرتە
ئەستۆ و پەزامەندى نواند.

تەواوى پىوېستى و كەوپە لە كانمان كۆكردەو ە، تە نائەت ەىچ شىتېكمان
جىنە ەىشت، ەەرشتىك ئى گواستەو ە بووېت گواستمانەو ە، ئەمەش بۆ
پارىزگارېكردن لە يادگارېكان و پەيمانەكەم بوو.

خانوو ەكەشم بە بىو ەژنىك بەخشى كە چەند مندالىكى ەبوو و لە خانوئىكى
دراوسىمان كرىنشىن بوو، وەسىەتەكەى جەنابى شىخمان جىبەجى كرد.
خۆم و ەاوسەرەكەم كە كۆرپەيەكى لە نىو سكىدابوو گەراينەو ە زىدى پىشووم
لە خانوى كۆنمان نىشتەجى بووېن.

چوېنە ناو خانوو ەكە و خەمىكى بىدەنگى كەلەكە بووم بەسەر پووخسارى
سومەيەدا بەدىكر، وام گومان برد ئى يادى باوكى يان جىبەىشتنى خانوو ەكەى
پىشومان بىت، ئەو خانوو ەى كە تىايدا گەرە بوو ە.

لەو بارەيەو ە پرسىارم لىكرد و وەلامى دامەو ە و گوتى: ەستم بە تەنھايى
دەكەم، بەتايبەت كاتى ئەو خانوو ە نەخشىنراو ە بنمىچ بلىندەى بىنيو ە، واى
ەست دەكرد كە دونيا بانگى دەكات و ئەمىش دەترسىت كردە و چاكەكانى

پيشووي به هه دهه بروات. له چاوانی پوندکی بیده ره تانی ده تکا، ئای له دلّه ناسکە ی !

زه رده خه نه م کرد و هینامه نزیکی خۆم و پیم گوت: له هیچ مه ترسه: به هوی دوعای باوکت بۆمان ژيانمان خوش ده بیّت ئینشانه لّلا، به بیرت بیّت تا ئیستا خانوه که مان له وئ ماوه، که ی حه زت کرد سه ریک ده دهین و ده چینه ئه وئ. به لام سومه یه گیان پیم بلّی: ئایا تۆ له گه لّ من دلخۆشی یان نا؟

له سه ر پوو خساری بزى په زامه ندى ده ربړی و گوتی: ئیستا واز له وه بیته، من به هوی ماندوبوونی گه شت شه که تم، پتویسته پيش ئه وه ی ناوما لّ پیکهن که می پشو بده م.. چو سه یری ناو ژووری خانوه فراوانه که ی ده کرد و گه پلپیه وه و گوتی: باشه ژووری خه وتن کامه یه؟

گوتم: بۆچی له پرسیاره که م راده که یت؟

ژور شه رمن بوو، هیچ هه لویستیکی نه بوو ته نها هاوړابوون نه بیّت، هیچ کات وه کوو هاوسه رانیتر کیشه و پاچیا یامان نه بووه

گوتی: هچ کیشه نیه به یه که وه شیاو ترین ژور هه لده بزیرین، له گه لّ قسه کانی بزه ی هاوسه ریکی دلخۆش و په زامه ندى ده نواند.

فه زلّ و گه وره یی و به خششی خودا و پیژ و چاکه ی باوکی بوو کچه که ی بووه هاوسه رم، هاوسه ره که م ئه و نافرته بوو که پیاوانی وه کوو من بۆ پۆشنکردنی ژیانیان و یارمه تیدانیا ن له کاته سه خته کان ئاتا جیانین.

ئه وه نده ی نه برد چه ندين کومه له و چه ندين که س له ناوچه جیاوازه کانی ده ورووبه ر هاتنه لام، هه یانبوو بۆ سه ردانی هاتبوو، تیایاندا بوو بۆ دوعا هاتبوو،

هەندیکیش بۆ داواکردنی زانست و خویندن ھاتبوون، کەمیکیش بۆ ھەرگرتنی تەریقەت ھاتبوون، بۆیە پێویست بوو لەسەر مزگەوتێک بنیاد بنێم، ئەو شوێنەی پێشتر بەرنامەم بۆی دارشتبوو، زەویەکی فراوانم دیاریکرد و بە دیوار دەورم گرت و مزگەوتێکم لەسەر بنیادنا.

ئەو مزگەوتەمان ناونا "مزگەوتی شیخ مەھدی" بۆ پڑانی فەر و بەرەکەت بە ھۆی جەنابی شیخەو، جگە لە مزگەوتەکە دوو نھۆمی گەرەش بنیادنرابوو، نھۆمیکیان بۆ مانەوێ ئەو قوتابیانە بوو کە زیاری مانەوێان ھەبوو بۆ خویندن، نھۆمەکی تریش شوینی خویندن و وانە گوتنەو بوو.

بۆ وانە و تنەو سوودم لە یارمەتی قوتابیانی شیخ مەھدی بینی، ھەرۆک چۆن شیخ ئیسماعیلش خۆی دەھات و کۆپی زیكری پیرۆزتر دەکرد.

ھەموو شەوانی پێنج شەممە دوای عیسا کۆپی زیكردەبەسترا.

لەگەڵ وابەستەییان بە ھەموو ئەمانە، خودا مندالێکی لە سومەییە پێخەشیم و ناوانان "مەھیدی" بەناوی شیخی باوکمان کرد (پەحمەتی خودای لێبێت)، پێشتر سومەییە لە کاتی دوگیانیدا باوکی لە خەودا بینیو و ئەویش مندالەکی بە باوکی داو و جەنابی شیخیش سەیری کردوو و دوای پیرۆزی بۆ کردوو و ماچی کردوو و پۆییو، ئەمە مۆزدەییەکی دلخۆشکەر بوو سپاس بۆ خودا.

بە شێکی زۆری تەمەنم بەم شیوێ گۆزەراند، لە نێوان زانست و وانە و تنەو و پەرستش و زیكرو پیرکردنەو، بە شەو لە کاسەێ نزیکیی خودا دەمنۆشی و بە پۆزیش لەگەڵ قوتابی و موریدانم چێژم لە زانست دەبینی.

لەگەڵ ھەلکشانێ تەمەنم و گەیشتم بە (چل و نۆ) سال، تا ئەو دەمە جگە لە "مەھدی" ی کۆرم هیچ مندالێکی ترم نەبوو، سپاس بۆ خودا.

تہ نیا حاجی

Tanya Haji | تہ نیا حاجی

public channel

Description

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

♥ چہ نالیک تاییہ ت بہ کتیب و بابہ تی جیاواز ♥

نہ و کتیبہ لہ لایہ ن احمد عبدالرحمن
کراوہ بہ pdf و پیشکەش بہ خوینەر کراوہ

چہ نال

<https://t.me/tanyahaji7>

بۆ راوبۆچون و پسار بۆ کتیب مەینیرە ↓

@tanyahaji22

نەکاونت ↓

<https://linktr.ee/tanyahaji22>

t.me/tanyahaji7

زۆرېك له پاستييه كانى ئەم گەردوونەم بۆ ئاشكرابوو، ئەمە هەمووى
بەروبوومى ئەو زانسته بوو كە لە جەنابى شېخ و مامۆستام بۆم بەجى مابوو،
هەروەها بەرھەمى ئەو ملكەچييه بوو كە بۆ پەرستشەكان هەمبوو، هەروەكوو لە
فەرموودەيەكى قودسيدا پەروەردگار دەفەرمووى: (گويپرايەلمبە دەتكەمە
بەندەيەكى پەربانى، بلييتە ھەر شت ببە ئەويش دەبيت).

چيژى بەروبوومى ئارامگريى و چارەنوسىيەكەييم كرد، ژيان بە دريژايى ئەو
ماوہيە بى لەكە و خۆش و شاديى بوو. چوون سروشتى ژيان تال و پىرخەوشە،
گەر پۆژىك باش بيت بېگومان چەند پۆژىك خراپيت بۆ دىنى و شتانيكت دىنيته
پيش ژيانت لى تال دەكات و سافىيەكەى ناھيلى.

جا بەپاستى تووشى ناخۆشترين كاتى كردىن.

پۆژىك خۆم و خيژانەكەم بە دەنگى تەقينەوہيەكى گەورە و چەند دەنگيىكى
بىزاركەر و ترسيئەر بەئى اگا ھاتىن، ... ئەمە ئەو جەنگەيە كە ونبوو و شەل و
پەراگەندە جىديلييت، زەوى بە پەنگى خوين پەنگريژ دەكات.

ئەو پۆژە ميسر پەنگى پەشى پۆشى و پرسەى پراگەيان و خەمىكى گەورە
ھەموو ميسرى تەنى.

زيانيكى گەورە بوو بۆ ئەو سوپايەى كە وەك ئاو و ھەوايە بۆيان، .. دلتهنگى
ھەموو كوئجىكى ولاتى گرتبوو، تەواوى شوينە جياوازەكانى ولات بەيەكەوہ لە
خەم و ژيانىكى پىر لە ناسۆرى و شەكەتى دەژيان.

تەنانت ئەو دەرويشانەش ھەمان ئازارى ئەو خەلكەيان دەچەشت، ئەوہى
پييانكرا لە يارمەتيدانى ئەوانيتىر و لەخۆگرتنيان "ئەنجامياندا، داوايان لە خودا

دەکرد ھەرچی ئەم بەلا و قەيرانە تىپە پىننىت و دەروى خىر و خوشيان بە پوودا
والا بکات.

ھەرچى لە توانای خەلکى ھەبوو لە مال و سامان و شتتيريش خستیه خزمەت
سوپا و دووبارە پىڭخستنه وەى سوپای نیشتمانى، ئەو سوپایەى کە قەلغانى
ئاسايش بوو، ھەموومان دەمانويست بۆ يارمەتيدانى سوپاکەمان بچينه
بەرەکانى جەنگ، بەلام دەسلەلات ئامۆژگارى خەلکى کرد کە ئەمە خزمەت بە
ئیمە و بە نیشتمان ناکات.

ئەو کەسە درۆى کردوو کە گوتوویەتى دەرویشەکان کەسانى ھەزار و لە کەتوار
دوورە پەریزن و گرنكى بە کاروبارى نیشتمان نادەن و ھەول بۆ خزمەتى
نیشتمان ناخەنەگەر، .. بە پىچەوانەو، خوشەويستى نیشتمان و خوبەختکردن
بۆى ھەر لە دىر زەومانەو خاسیتەكى ديارى ئەو کۆمەلەيە بوو، پەرتووکی
ژياننامە و مێژوویەکان ديارترین گەواھیدەرى ئەو پاستیەن، تژیە لەو
ھەلوستانەى کە لە خزمەت نیشتماندايە.

ئەو ماوہ سەختەى کە بە ھۆیەو کەوتینە ژێر کاریگەرى قەيرانى ئابوورى و
دەروونى بە سەررماندا تىپە پى، بەلام لە سەرى ئاراممان گرت، چەكى دەستمان
ملکەچى و پارانەو بوو لە پەرورەدگار.

لە نيوان خەم و پەژارە و خوڭونجاندن و موژدە و پۆيشستنى سەرۆک و ھاتنى
يەکیکیتەر، ئەو شەو ھات کە تيايدا بپيارى شەپ و گەپانەو ھى شکۆ و زەوى
داگیرکراو درا.

بیرم دى چوار پۆژ بەر لەو ھى جەنگ دەست پى بکات، چوم سەرگۆپى جەنابى
شیخى کۆچکردوو و داوام لە خودا کرد و بە پەجای پىغەمبەرە بەرپێزەکەى و

چا که کاران داوام کرد نه و به لا و ناخوشيه کوتايي بيت و موسلمانان سهر بخت و
ثا شتي و نارامي و ناز و به خ شش کانيمان بو بگيرپته وه .. پياو چاکان تهنه به
مردنيان په يوه نديان له گه ل نيمه نا چپرې، هه روه کوو جه نابی شيخ پيشتر
نه وه ي فيرکردبووم .

نه قیده م وابوو که پوحي شيخه که م له گه لدایه، دلنه وام ده کات و ناراسته م
ده کات، بيگومان پوحي مهرداني خوددا له بالاترين شوين و پله دايه، لای
په روه ردگار تاييه تمه ندي خوی هه ي

هه رچی پوویدا له کوتاييدا ولاته که مدا له و به لایه ي به سهریدا هاتبوو پزگاري بوو
و سهرکه وتن به سهر دوزمندا، له هه موو باریکدا سپاس بو خوا، به خششي
ناسايش و جيگيربوون گه رایه وه قوناخي سهره تا.

سهيري خوم و ژيانم کرد بينيم که ته مه نم هه لکشاه و پيري سهری
داگيرکردووم و بهرگی سپی پی پوشيوه، ته نانه ت کورپه که م گه يشتوت ته مه نی
بيست و دوو سال، .. گه شاهه يی گه نجيتی له پووخساره پووشنه که یدا خوی
ده نواند. له جوانی و نازداريیدا مينا دايکی گه شاه و که شخه بوو، ده تگوت
به شيکه له و پوحي به بهردا کراوه .

په رتووی زوریک له گه وره مهرداني ته سه و فم خوینده وه، به هیوا بووم
شوینپتيان هه لگرم پيش نه وه ي هیزم نه ميینی و له په لوپو که وم، به لام نه متواني،
شتانيک له ژياننا مه يان ده بينم هوکارن بو گيان به بهردا کردنی هه وله
کرچوو کاله که م و جولاندنی نه نديشه م، به روو بووم که ي بریتیه له کارکردن و
به رچاوپوونی و بالایی بينينه .

له باره ی گه شته كانى سەر زه ویشیان شتانیک خویندۆته وه... پهرستشی گه شتکردن،، ئەم جۆره پهرستشه له و سهرده مه ی ئیمه دا به جۆریك نه ماوه، بۆ جۆری تر بۆ گه شتکردن و مه به سستی تر گۆپدراوه، كه هیچ پەند و هیمایه کی گهره یی خودای تیدا نابینری.

وا گومان ده به م ئیستا کاتی ئه وه یه كه خۆم یه کلا یی بکه مه وه بۆ پهرستشی گه شت له و زهویه فراوانه ی خودا، کۆپه که م ببوه پیاویك ده توانیا بۆ راییکردنی کاره کان و چاودێریکردنی کاروباری مال له دوا ی من پشتی پی بیه ستری. نیازی گه شتم هینا و پێداگیربوم له سهری، داوا ی پێپیدانم له هاوسهره که م کرد، کاتی بیینی پێداگیرم نکۆلی نه کرد و هیچ راوبۆچوونیکی دهر نه بری.

سهیریکی مزگه وت و فێرگه که م کرد كه کاره کان ی له سهر پێره وی خۆی ده پۆیی، ئه رك و به رپرسیاریه که م به " شیخ ئیسماعیل" سپارد تا له گه شته که م ده گه پیمه وه.

ئه و ده مه ی خه ریک بوو ده پۆیشتم که میك له جل و پاره شم دانا، خواحافیزیم له هاوسهره که م کرد، کۆپه که م ویستی تا ویستگه ی شه مه نده فەر هاوده میم بکات، به لام من پێگیریم لێکرد له گه لم بیئت، خواحافیزیم لێکرد و پۆیشتم، به هیوا ی ئه وه ی له به خشش و پاداشستی خودا نغروبین و منه ت بفرموویت پله ی زانین و ئاسۆیی بینیمان فراوان بکات و زانیینی نه یینیه کان ی خۆیمان بخاته دل.

ئاراسته ی پۆیشتنه که م به پێك و پێکی پێشوه خته نه بوو، وام دانه نابوو بچه ئه وپه پی باشوور كه ناوچه ی ئه سوانه، دواتر چومه سوودان و پاشان بۆ خاکی ئه فریقا، ئەم شوینانه پیشتر پوگه ی زۆریك له پیاوچاکان بوو، شوینی

چاوتیږینی پیاوچاکان و مهردان بوو، نه مه ش له بهر نارامی و سر و شت و
 په وشت جوانی خه لکه که ی و به پیټی خاکه که یان بوو، به پیچه وانه ی شوینه کانیتړ.
 سواری شه مه نده فهره که بووم و عه بایه سپیه که م پوڅی بوو و میزه ره
 گه وره که شم به ستبوو، گۆچان و ته سبیح که شم به ده سته وه بوو.

شه مه نده فهره که تږی بوو له خه لک، هه ریه که یان نغری ده ریای خه یال و
 بیرکړدنه وه ی خویان بوون، خه مبار و پارا بوون، یه کی خه می پوڅی بوو نه ویتړ
 ئی مال و منداډ..

کاری مړو زور سهیره ! خودا پوڅی بو درووست و فه راهم و دابینکړدوه و
 فرمانی پیکړدوه که جگه له په رستش به شتی تروه ماندوو نه بیټ، که چی
 پیداکیره له سهر نه وه ی که خوی ماندوو بکات و به شتی که م نرخ مژول بیټ، چی
 ده بوو گهر خویان راده سستی خودا بکړدیا و خوداش دونیای راده ست ده کړدن و
 سه لامه تیش ده بوون لی، وه لی له بهر نه وه یه دلنیا نین.

دوای چهند سه عاتیک و ماندوو بوونیکي زور گه یستمه (نه سوان)، وتم گهر بچمه
 هوټیلک له هوټیله کانی شار بو پشوودان باشته.

له باله خانې پشت ویستگه که به ریکه وت چاوم به پیاویک که وت، جله کانی
 چرکن و پدشی دریژ و توژاوی بوو، هیچ شتی که له سهر پر چه چر و تیکه له که ی
 نه بوو. گۆچانیکي له ده ست بوو سهری گۆچانه که به ره و تیژی ده چوو، به
 ده سته که ی تریه وه جوړ که کی به تالی مه لگرتبوو.

که منی بینی هاته لام و به پسته پست قسه ی ده کړد، زور به نه سستم له
 مانا که ی گه یستم، ده یگوت: شتی کم پی بیه خشه له وه ی پیت به خشراره !

بزه یه کم بۆی کرد و ده ست بۆ گیرفانم برد و هه ندی پاره م پیشکesh کرد، سه ری
سوپراند وه کوو نه وه ی نه پازی بیت و گوتی: نه وه ! من له و جۆره م زۆتر له کنه !
زانیم نه وه دیوانه یه و شیت و هه ژار نیه ! پیمگوت: چیت ده ویت؟ خودای
گه وه شتی زۆری پییه خشیووم.

کابرای دیوانه به ده نگیکى بآند و بیستراو دایه قاقای پیکه نین و گوتی "
مه هدی... مه هدی..

که وته دلم که و مه به ستی نامۆژگارییه، بۆیه پیم گوت: ((نه و دروستی کردوویت
و تۆش به نده ی نه ویت، چاوی نه و له سه رته، به و په یوه سته و بۆ نه و
په یوه سبه، پوو له هه ر کویش بکه ن پووی خودا له وینه))!

کاتی گوی له م وشانه بوو له سه ر پییه کانی هله پری و هاواری ده کرد.. نه لا.. نه لا..
..نه لا.. دواتر پۆیی و لیم بزر بوو.

زۆر سه هیره کاری نه مانه نه قل سه ری لی دهرناکات، زۆر مانه وویوه
نه مده توانی زۆر بیر له و پیاوه بکه مه وه، نه وه ی ئیستا پیوستمه ته نها
پشوو دانه، که وتمه پری به ره و نه و هۆتیله ی له سه ر پینگاکه بوو، باله خانه یه کی
گه وره له دووره وه دهرده که وت، کاتیک ته نها بۆ خه وتن مامه وه له ژووره
یه که که سه یه که و بۆ پۆژیک به کری گرتبووم، دیمه نی جوانی ژووره که و په نگه
لینه اتووه که ی سه ره نجی من و هه موو نه و خه لکه ی بۆ لای خۆی راده کیشا و بی
دوو دلی هه لیانده بژارد.

هه ر چوار لای دیواری ژووره که له چاری من وینه ی نو میا بوو، جوانی و
پازاوه ییه که ی هه ر له و وه رگرتووه تا وای لینه اووه کرۆکی نه قل ده بات و به سه ر
دله کانه دهرمان ده کات، نایا ده بی چهنه که س پینش من له و ژووره مایینه وه و

دواتر به نا چاری جیپه‌یشتووه، دواي منیش چه‌ندیتړ دین و که کاتی پویشانیان
هات‌ئوانیش‌ئو شوینه جیدیلن... ئەمه دیارترین ماناکانی دونیایه، هاتن و
چوونه، مانه‌وه و بارکردنه... ئایا که‌س هه‌یه په‌ند وەر‌بگری؟!

له به‌یانیه‌کی زووی پوژی دواتر به پیویستی‌ه‌کانمه‌وه هۆتیله‌که‌م جیپه‌یشت،
پووم‌کرده‌گورستان، چوون ئەم شوینه یه‌که‌م شوینی په‌ند وەر‌گرتنه‌گەر
خاو‌ن دل‌یکی به‌ ئاگابوون، به‌ نیازی دوعاکردن و وەر‌گیران و سوودمه‌ندبوونی
دوعاکار و دوعا بۆ کراو: (والذین جاءوا من بعدهم یقولون ربنا اغفر لنا و لإخواننا
الذین سبقونا بالإیمان)

گورستانه‌که‌ دەر‌گایه‌کی گه‌وره‌ی هه‌بوو، له‌لای دەر‌گا‌که‌ وه‌ستام و دوعای
چوونه‌ ژووره‌وه‌م کرد، له‌ دووره‌وه‌ شیخ‌یکی به‌ ته‌مه‌نم بی‌نی له‌گه‌ل قوتابیه‌کانی
له‌ کن‌گورپک دانیش‌ت‌بوون و دوعایان ده‌خویند، له‌وانه‌یه‌ ئەمه‌ گورپی پیاو‌چاک‌یک
له‌ پیاو‌چاکان یان شیخ‌یک له‌ شیخه‌کانیان بی‌ت و‌ئوانی جیپه‌یشت‌بی‌ت.

ئو‌هه‌له‌م قو‌سته‌و به‌ره و پوویان هه‌نگاو‌منا، .. وا‌تی‌گه‌یشت‌م که‌ به‌پاستی ئه‌وان
بۆ سه‌ردانی شیخی پیش‌ووویان هات‌بوون، ئه‌و پیاوه‌ پیره‌ی له‌گه‌ل‌یان بوو
شوین‌گه‌روه و خه‌لیفه‌ی شیخه‌مردووه‌که‌ بوو.

چه‌ند مه‌تریک له‌ گورپه‌که‌ به‌ شکو و پۆز و ئارامیه‌وه وه‌ستابوون، مینا ئه‌وه‌ی
مردووه‌که‌ زیندوو‌بی‌ت و له‌گه‌ل‌یان قسه‌ بکات، .. ئەمه‌ وای کرد مه‌راق و خه‌یا‌لم
بۆ شیخ و مامۆستاکه‌م ب‌ه‌وات، مانای په‌یوه‌ندی پوحیم بیر‌که‌وته‌وه‌ که‌ چه‌ندین
جار جه‌نابی شیخ بۆی باس‌کردووم، له‌ کۆتاییدا پیاوه‌ پیره‌که‌ دوعای کرد و
نیمه‌ش له‌ دواوه‌ ئامی‌زمان بۆی ده‌کرد، دواي ئه‌وه‌ی ته‌واو بوو گومان‌ی برد

كەسەككە لە دواوھەيتى و ئاوپىدايەوھ و ھاتەلام و بە پووئىكى خۆش" كە نغزۇ بوو
لە مېھرەبانى و خاكىيتى و بە گەرمى سىلاوى كرد... لە ناو و ولاتى پىرسى، وا
گومانى برد جۆرەككە لە پەيوەندىم لە گەل شىخە مردووە كەيان ھەيە.

پاشان قسە و باس گەيشتن بە باسى تەسەوف و پەفتار و ئادابى سەردانى
كردنى گۆرستان، ئەو باسەى كە زۆرەككە لە خەلكى لە بەر كەم زانستيان لىتى
بىئاگان، بە رېز و ئەدەبەوھ گەفتوگۆم لە گەلیدا دەكرد، لە قسە كردنیدا ھەستم بە
خەم و پەژارەيەك دەكرد.

ھاوپرەكەم لە قسە كاندا ھەستى كردبوو زۆر وتەكانى شىخەكەم بە بەلگە
دەنمەوھ، گوتى: ئەو شىخە كىيە كە باسى دەكەيت و قسەكانى بەرز دەنرخىنى؟
پىمگوت: ئەو كەسە شىخ مەھديە، ئەو بەرەحمەت بىت شىخ و گەورەى منە،
پىاوھە كە توند لە باوھشى كردم و نىوچاوانى ماچ كردم، زۆر بە گەرمى
سىلاوكردنى چەندبارە كردەوھ، باسى ئەوھى كرد كە ئەو زۆرباش جنابى شىخ
دەناسى و خويى و چەند فەرخوازىكى لادىكەيان بەشەككە لە پەرتووكى (ئىحيا
علومو دين) ى پىشەوا غەزالى لای بەرپىزيان خويەندوھ، سى بەشى
پەرتووكە كەيان تەواو نەكردوھ.

پىاوھەكە كە زانى من جىگرەوھى جەنابى "شىخ مەھدى" ىم، سوپىندى دام كە
لە گەلەيان بچم و پەرتووكە كەيان بۆ تەواو بكەم.

لە سەرەتادا پەتمكردەوھ و ھەولەدا بىانويەكيان بۆ بىنمەوھ، بەلام پىاوھەكە زۆر
پىداگىرى نواند و شەرم كرد و ناچار بووم بە داواكارىەكەى پازى ىم.

كەمى بە پى بەرەو لای دەرگای گۆرستان پۆشستين و موریدانىشمان لە گەل بوو،
ھەمان ئەو دیوانەيەم بىنمەوھ كە پىشتر پىرسىارى لىكردم... لە بەرتينى خۆر

دانیشتبوو و له دهوړی شتی دهخولایه وه که به ده سته وه گرتبووی،
توتوموبیلکی کریمان گرت که مودیلی کون بوو، بهر و لانی شیخ و
موریده کانی به پیکه وتین.

له لای شیخ " صفا " میوانی بووم، نه مه ناوی نه و پیاوه بوو، له سهر خواستی
نه و له مالی نه و مامه وه، له بهر جه نابی "شیخ مه هدی" زور پیز و چاکه ی
به رامبه رم نواند.

بو پوڅی دووم به بهر که تی خودا ده ستمان به گوته وه ی به شی بووم ی
په رتووکه که کرد، کاتی خویندنه که شمان دواي نوڅی به یانی ده سستی پیده کرد،
چوون نه و کاته پیروز و به فپه و گوځگرتن و ناماده یی مرؤ له وپه یی چالاکی دایه،
مه روه ها بو نه وه ی له پوڅدا به کاره تایبه تیه کانی خوم بگم.

له به یانی نیزم له جه نابی شیخ خواست ده مه ی به ته نها به ناو لادیدا پیاسه یه ک
بکم، نه و پیداکیر بوو له وه ی خوی له گه لی هاوړیه تی بکات، به لام من پازی
نه بووم، نه وه ش له بهر نه وه بوو که جه نابیان له کار نه کم، له کاتی که نه و مرؤلی
خویندنی ویرده کانی تی و په روره درده کردنی موریده کانی له نه ستویه، به لام له بهر
نه و داوام کرد که یه کی له موریدانیم له گه ل بنیړی، نه ویش به مه پازی بوو.

له گه ل یه کی که له موریده بچووکه کانی که ناوی " مالیک " بوو چوینه ناو لادیکه،
له کاتی پیاسه که مدا ده رگای قسه و با سم له گه ل موریده که کرده وه نه خواسته
تووشی شه که تی و وهرسی بیت، زور به په وشت و پیزبوو، بو ی باسکردم که زور
دلخو شه به شیخه که ی، گومانی باشی پیده برد، وا گومانی ده برد که شیخه که ی
یه کی که له پیاوچاکه تایبه تیه کانی خودا.

ئەو گەنجە تووشى سەرسۇرپمانى كىردىم، پىيۇستە ھەموو مۇرىدىك گومانى باش بە شىخەكەى ببات، شىخ پىنىشاندىر و پىنىكارە بۆلەي پەرەردىگار، ئەمەى لە پىغەمبەرەو بۆ ماوئەتەو، زانايان مۇرتىكرانى پىغەمبەرانن، لەسەر مۇرىدى پىگەشتو پىيۇستە خۆى بەسەر مۇرىدى شىخىكى تر بە گەرەتر نەزانى، چوون ھەمووان لە كانىاوى پىغەمبەرەو دەنۆشن.

پىي پاكە ياندىم كە لادىكەيان خاسىتى ئارامى بەسەردا زالە و خەلكەكەش يارمەتيدەرى يەكترن و خۆشەووستى لە نىوانىاندایە، ھىچ شتىك نىە رىزەكەيان تىك بدات و لىكىيان جوايەز بكا تەو.

بۆى باسكىردىم كە ھىچ ناخۆشەك لە نىوان شىخ و كەسدا نىە، بەلام بەردەوام لەگەل كەسىك ناكۆكە كە بە " شىخ ياسىن " ئاودەبردىت، خەلكى زۆر لە شوپىنى جىاواز بە مەبەستى شىفا دىنە لای، شتى زۆر سەير و سەمەرە و نەكرە ئە نجامدەدات و خەلكى بە كەپامەتى دەزانن، وەلى نوپۇز ناكات و رەفتارى پىچەوانەى قورئان و پىيازى پىغەمبەرە، ئەمە خال ناكۆكى نىوان جەنابى شىخ و ئەو، خەلكىكى زۆرى لە ترسناكى ئەو پىاوە ئاگادار كىردۆتەو و پىگىيان لىدەكات بچنە لای، ئەمە واىكردووە نىوانىيان گرژى تى بکەوئىت.

لادىكە زۆر ھىمەنە و پووبەرەكەى بچووكە، دانىشتوانىشى زۆر كەمە و چىژ لە پەيوەندىەكانىيان لەگەل يەكتر دەبينن و سىنگىراوان و خۆشخو و لەگەل يەك تەبان، زۆرىشيان ھەز بە پىيازى تەسەوفە، وەكوو شىخ ھەز بە كۆشەگىرى دەكەن و دوون لە تىكەلى و ژاوەژاوە، چەندىن خواناس ھەيە ئاوەدانى و شارى جىھىشتووە و لە بىابان و چۆللى نىشتەجى بوون، ئەمەيان بۆ مەبەستى

گوشه گيری و له گه لّ خودابوون و يه کلايي بوونه وه بؤ خزمهت، مه به ستیان بووه
ته نها له گه لّ خودا بن و دوور بن له خراپه کاران و پښگران .

دواي پياسه يه کي کورت له گه لّ که نجه که گه پامه وه مالي شيخ " صه فا"،
پرسياړی نه و که سهم ليّ کرد که به شيخ ياسين ناوده بردرا، به لام نه و ته نها
به وه نده وه لامی دامه وه و گوتی: خودا له نيمه و نه و خو شبیت و نيمه و نه ویش
پښموونی بکات.

نه مه خاسيتی پښوارانی پښی ته سه وفه، نه وان وابه سهی نايينه که يانن و
داپو شهي که موکوپي خه لکين، نه وان باش ده زانن که گونا ه شتيکه وابه ستی
مروځه و چاوديره به سهریه وه، له وانه يه هر له بهر نه ه بیت جه نابی شيخ صه فا
شيوازی قسه کردنی گوپی و به نهرم و نيانی زیره کیه وه باسی کرد.

له شهوی چواره می هاتم برپارمدا بچمه يه کيک له مه یخانه بچووکي
ده وروبه ری لاديکه، کاتي که پياسه ی لاديکه م ده کرد که وته بهرچاوم، وه لی
نه وکات داخوابو.

داوام له گه نجه که کرد هاورپيه تيم بکات بؤ مه یخانه که، نه و به سهرسورمانه وه
سهيړی کردم و هيدمه گرتی بوو، وه لی له بهر گومانباشی و ستاشی شيخه که ی
بؤ من" هيچ ه لويستیکي نه پازیبونی نه نواند.

مه یخانه که بچووک و ديواره کانی چلکن و کون و داپوخواوبو.

کاتي چووينه ژوړه وه چاوی دانیشستوان که وته سهرمان، چوون نه وان باش
که نجه که يان ده ناسی و ده يانزانی قوتابی "شيخ صه فا" يه و لایان سهيړ بوو له
جنگايه کي له م شيوه يه ناماده يه، هه روايته وه سهر و هه نيه ی منیش ئی نه وه ی

نەبوو لە پېیوارانی ئەو پێیە بم!! هەندێ گومانی ئەوەیان برد کە لەگەڵیان بەشداری خواردنەو دەکەین، بە زوبانی حالیان دەیانگوت: هەرتەنێ ئێمەن نین سەر دەخەین شوێنی ئەو، ئەوەتا ئەوانەى بانگەشەى خۆپاریزی و زانستیش دەکەن وا لێرەن..

زۆریك لەوانەى نەقوێ گوناھ بوونە حەزەدەكەن خەلكى ھەمووی وەكوو ئەوان تووشی گوناھ بێت تا كەس لۆمەى ئەو نەكات و بیانووی بۆ گوناھەكەى ھەبێت، زۆریەى خەلكیش وەكوو ئەمان، تەنانت ئەوانەى خواپەرست و چاكەكارن یان ئەوانەى خەلكى گومانی باشیان پێ دەبات..

ھەندێك بە پەشۆكاویەو بۆمان دەپوانن، بە زوبانی حالیان دەلێن: دەبێ چى ئەوانى ھینابێتە ئێرە؟ ئەو شوێنە بۆ خواناسان جێیەكى شیاو نیە، ئێمە بە ھیواى ئەو بووین بێینە لای ئێو و گوناھەكانمان بێنیزێیە لای ئێو و ئێو پرگاران كەن" ئەوەك ئێو بێنە شوێنێكى نزمی ئەو، ھەر بەپاستى چى پوویداو؟

بێئاگابوون لەوێ من و گەنجەكە بۆچى ھاتووین، ئێمە لەسەر چوارپایەكى نزیک لە دیوار دانیشتین، دواتر پیاویك كە خاوەنى شوێنەكە بوو بە شەرمەزاریەو بە خێرھاتنى ئێمەى كرد، پێیگوتین: چى دەخۆنەو بەپێزان لەو شەو خۆشەدا؟ پێمگوت: مەبێمان پێویست نیە..

بە سەرسۆرمانەو گوتى: بەپێزم لێرە جگە لە مەبى چێترمان نیە، ئێرە مەبخانیە جگە لەوێ بۆم باسكری چێترمان نیە، یان ئێو بە ھەلە ھاتوونەتە ئێرە؟

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

دوای دانیشستم پیمگوت: دەر زانم تۆ دلتیکی پاکت ههیه و ئه وه نده خراپ نیت که باسی ده کهیت، و ده تهوئی و انیشانی بدهیت.

سهیریکی کردم و دریزهم پیدایا: ده شزانم شتیك ههیه بیگهردی زیانسی تیکداوه و پالی ناویت بۆ ئه و حاله ی ئیستات، تۆش باش دهرانیت چاره سهری ئه و حاله ت هیچ په یوه نده کی نیه به وه ی ئیستا دهینۆشی.

به که م بایه خه وه گوتی: ئینجا سوودی ئه و زانیاری و زانینه ت چیه ؟ هیچ شتیکی بۆ که راندمه وه ؟ ئایا هیچ سوودیکم لئی بیینی ؟

پیمگوت: به لئی هاوړی حالت باش ده بیت گهر گویم لیبگریت و تۆزیک ناوه رت به کاریبیینی ، بۆچی سبه ی دوای نیوه پۆ له مالی شیخ صه فا سهردانیمان ناکهیت ؟ بیگومان دهیناسی !

گوتی: به لئی دهیناسم، به لام نامه ویت سهردانی که س بکه م و هاویه شی و هاوړیه تی که س بکه م، .. هه موویان بۆ سوودی که سی خویان هه وله دهن، وه کوو پیغه مبه ر و پیاوچاکان خویان نیشان ده دهن، کاتی ئه وه ی ویستیان ده ستیان که وت ده گوړین بۆ شهیتان... هیچ که س شایه نی هاوړیه تیکردن نیه جگه له و کوپه ! دواتر من ناتناسم بۆ ئه وه ی سهردانت بکه م ، چوزانم هیچت لیم ده ویت ؟ !

پیمگوت: به و شیوه نیه هاوړی، پیم باوه ر بکه ... باشه چی ده لیت ئه که ر من سهردانت بکه م گهر تۆش ناته ویت بییت، تاقیبکه وه هیچ زیان ناکهیت، له وانه یه شتیکی شایه ن به کیشه که ت بدۆزیته وه .

به دهنگیکی بهرز و زیر گوتی: پیمگوتی سهردانی که س ناکه م و نامه وئی که سیش سهردانم بکات..

له شوینه کې خوی مه لساو له شوینیکتر دانیشته.

خه لکي ویکرا پړوی خویان وه رگیرا، وه کوو که سیکی سنووربه زین سهیریان ده کردم، وا گو مانیان ده برد خوشی نه وشه وه یان لی تیکده دم، نهو مه لوئسته ی نهو پیاوېش نهو گومانه ی نهوانی به راست گه راند، تووشی شهرمه زاریه کی گه وړه بووم و پیویست بوو نهو ناوه جیبیللم.

مه ندی پاره م به گه نجه که دایه وه تا به خاوه ن مه یخانه کې بدات و چون هاتین هر به و پیکایه ش گه راپینه وه.

نهو خه لکه چنده بی ناگا و هه ژارن، شاره زای شهرې "بوون" نین، تا نهو کاته ی هه موو ته مه نیان خه رج ده که ن بی نهوه ی هیچ ده سته بخن، .. راده که ن لهو به ندایه تیه ی بوی درووستکراون، به به ندایه تی نهفس و شهیتان تاقیده کرښه وه... بوونی خویان نه دوزیوه ته وه چون نهوان له ناو هیچ و نه بووندا به دوا ی بوونی خویان ده گه رپن، نه خوشکه وتن و به دهر د چاره ی خویان ده که ن! خوزگه ناوه زیان ده کار دهر د! وه کوو نهوه ی زوبانی حالیان بلیت:

واز له لومه کردنم بینه، چون لومه کردن هه لڅه له تاندنه

وهره تیمارم بکه به وه ی که پیشتر دهر د بوو.

له پنگه ی گه رانه وه مان بۆ ماله وه گه نجه که گوتی: قوریان چیت لیتی ده وریست ؟

خو نهو که سیکی دهر کراو له په حمه تی خودا بوو.

پیمگوت: پوله هه موو مه یخوړیک سه رانگیز نیه، له ناو نهوانه دا خه لکیکي زور باش هه به...

پښگري تهوان تهني نهوويه كه هيچ ماموستا و چاوساغيكيان نيه، پاستكرينهوهي
تهوانه نركي هه موومانه، چاكتريني خهلكي تهوانه كه بانگهوازي بو لاي
پهروهردگار دهكه ن ئايينهكهي تهو لاي خهلكي خوښهويست دهكه ن.

له سهر پزيشك پيويسته له تيماركردي برين و ته داويكردي نه خوښ بيزار
نه بيت، چوزاني تهوهي تو ئيستا به خراپه دهبييني و په لارت لييدا ناگه پيټه وه و
به ره و باشي ناچيټ و پروو دهكاته خودا و خوداش ليي قه بول دهكات، دهرگا
كراويه و كه سيش ريگري له دهرگادان ليټاكريټ.

ته مان گوماني خهراپ به گونا هباران مهبه و خوت لهوان به با شتر مه زانه، چوون
تهوه له فيله كاني نه فسه و به هويه وه ده خه له تيي.

ته نانه ت پهروهردگار خوي لهوان دوور نه خستوته وه، بهلكوو ته ماني بو لاي خوي
پالداوه و به بندهي خوي په سني كردوون، پلهي به ندايه تيش گه وړه ترين پلهيه
بنده به ده سني بهينيټ، ههروه كوو ده فهرمووي: (قل يا عبادي الذين اسرفوا
على انفسهم لا تقنطوا من رحمة الله) دهرگاي ماله كه كراويه و هيچ كه سيك له
نهومي خواره وه نيه ههروه كوو به و شيويه باستكرد، چوومه ژووره وه و دواي
ماويه كي كه م جه نابي شيخ به پوويكي خوښ و پوښن هات و پرسياي كړد:
ته و هه موو ماويه له كوي بووي جه نابي شيخمان ؟

وه لاممدايه وه: بو كارېك له ده وروبه ري ته و ناوچهيه بووم.

قسه و باس مان كرده وه دهر باره ي " ماليك " ته و كه نجهي له سه ردانيه كانم
هاورپي ته ده كړدم، بوي باس كړدم كه نجيكې به په وشت و ژيره، له وه ته ي باوكي
كوچي دواي كردووه كه س خراپه ي لي نه بينيوه، ماليك كوپي راوچيه كي
هه ژاري شاروچكه كه مان بوو. راوچيه كه له تافگه يه كي باشووري " ته سوان " نفرو

بوو، خنکا و دواي خوی هاوسه و نه و کورې جېهېشت، "شیخ صفا" سهرپه رشتیاری ده کرد تا دایکیشی به هوی نه خوشی سیله وه مرد، نه و کات مالیک ته مه نی شه ش سال بوو، هیچ خرمیکي نزیکی نه بوو بوی بگه ریته وه، بویه جه نابی شیخ له خویگرت و نه رکي پهره ورده کردنی و فیرکردنی نه وی گرتنه ستو، تا ته مه نی گه یشته بیست سال و بوویه گه نجیکي شاره زا و چاکه کار.

جه نابی شیخ صفا ئیزنی خواست بچیت تۆزی بشوو بدات و بخوئی، منیش که می پشوم و هرگرت تا بۆ و تنه وهی وانه کانی به یانی ئاماده بم، تا ده هات ژماره ی فیرخوازان زیادی ده کرد، پوژیک یه کیك بۆ ژه می چیشتی بانگی کردم.. که سیکي ساده ی خه لکی لادی بوو، شهرم کرد داواکه ی په تبکه مه وه، به دهم داواکه ی چوم و مالیکیشم له گه ل خوم برد. پیاوه که زور په سنی دهم و ستایشی ده کردم و منیش دوعای خیرم بۆ مال و مندالی کرد، تیبینیم کرد نه و جاره مالیک به و دانیشتنه له جاره کانی پیشت دلوشتربوو.

کاتیک لای پیاوه که ده رچوین پرسیارم ده رباره ی نه و دلوخشیه ی لی کرد، گوتی: قوریان هیچ نیه، نه مویست زور پیداگیری لی بکه م به لام ده مزانی شتیك هیه. دواي پیش نیوه پۆ مالیک هاته لام، من له ژوره که ی خوم بووم له مالی "شیخ صفا"، پیی گوتم پیاویك هاتووه داوای بینینی تۆ ده کات! کاتی هاته ژوره بینیم هه مان نه و پیاوه بوو که له مه یخانه که گفتوگومان کرد و په تیکردینه وه، کاتی سه یرم کرد بینیم له نیوچاوانیدا نیشانه ی شهرمه زاری خه جاله تی پیوه دیاره، مینا بۆ نه وه هاتبیت داوای لیبوورن له و په فتاره ی نه و شه وه ی بکات، بۆ نه وه ی شهرمه زاری و خه جاله ته که ی که م بکه مه وه، به پوویخوش و گهرمیوه

به خير هاتنم كرد: به خير بيی سهر چاوانم هاوړی با شم، چهند دلخو شم جار يکيتر به ده تبينم! وا گومان ده به م دوینی شه و به ناموژگاري بيزارم کړدی، ليښمه گره نه و ناموژگاريانه م له سينه پاکي و خه مخوريه وه بوو.

گوته: نا، به لکوو من هه له بووم به رامبه رت، حه ز ناکه م په فتاريکی ناوا به رامبه ر که س بنوینم، هاتووم به دل داوای ليښووردن بکه م و په شيمانم، داوای ليښووردن قه بول بکه گهر ده ته وی، نه گهر نا ده چينه نه و شوينه و بهر چاوی خه لکی داوای ليښووردن لیده که م، نه وهی پالی پيوه ناوم بيمه لات نه وهی تا نیستا له نیوان من هيچ که س ناخوشي و زبړی و زوړيوون پروينه داوه.

بيگومان دل په پاکه که بی و لایه نی باشه ی ناواخنی وینه ی پاکي و بيگهردی نه وی له یه که م ساته وه ختی بينی نی نشاندام، هاتبوو بو داوای ليښووردن، گريمانه که م به راسته گه را کاتی نه وم بو گفتوگو له نیوان هه موواندا هه لېژارد.

پيمگوت: هيچ براهه م، تو هيچ په فتاريکی خه راپت نه نجامنه داوه، به لکوو ده بی من داوای ليښووردن لی بکه م چوون ته نيايي که تم لی تیکدايت .. پوله ماليک بر پو پتيان بلې: فنجانيک قاوه مان بو ميوانه خو شه ويسته که مان دروست بکه م.

دواتر پيمگوت: من دلخو شم به وهی روويدا، له وانه یه نه مه ببیته سه ره تاي هاوړييه تيه کی راسته قينه له نیوان من و تو نایا تو ش له گه ل هاوړای؟

گوته: تکايه .. نامه ویت خو م بخزيښمه ژيانی نه وانيتردا، .. نه وهی به هوی نه وانه وه تووشی بووم به سمه، ده مه وی به و شيوه یه به ته نی بم، .. به رده وام کار به و په نده ده که م که ده لی: نه وانيتر خراپ و نغروی شه پڼ، ده مه وی ژيانم به ناشتی بيمه سه ر. نایا مه به سته که م پوونه؟

گوتم: چونت ده وی با وایت به پيژم، له سه ر هيچ شتيک ناچارت ناکه م.

مالیک قاوه که ی هیئا و ویستم به هه رشپوه یه ک بیټ ده رگای گفتوگزی له گهل
بکه مه وه و پیم بلایت به هوی چیه وه یه نازار ده چیژیت! له وانه یه بتوانم
ناموژگاریه کی باشی بکه م، به لام هه رزوو موله تی پویشتنی خواست، مینا کاریکی
به په له ی هه بیټ و بجیت به دوايه وه.

پیمگوت: ده مه وی فنجان ه قاوه یه کم پيشکesh بکه یت له مال ه که ی خوت یان هه ر
شوینیکی تری تو به وی، هه روه کوو چون پيشوازییم کردیت، تو ده زانیت ئیره
مالی من نیه.

گوتی: گه ر داوه تم کردی وازم لی دینیت خو م و کاره کانم ته نها بین؟ پیم گوت:
به لی. باشه با دیدارمان سبه ی دوا یه سر له مالی ئیمه بیټ. دواتر پویشته.
پرسیارم له مالیک کرد و پیمگوت: چیروکی نه و پیاوه چیه، گوتی: نه و پیاوه
یه کیکه له وانه ی که نغروی خوشیی و به خششه کانی خودا بوو، دونیا به پرووی
خوش و بزه و پیکه نینه وه پرووی له و پیاوه کردبوو، له باواذیه وه نه و مولک و
سامانه ی بو به جیمابوو، ئافره تیکی جوان و قه شهنگی مینا ئافره تانی به هه شتی
هه بوو، پیکه وه له خوشی و کامه رانی ده ژیان، وه کوو نه وه ی له جیهانی خه یالدا
بن، که شخه ترین جلیان ده پویشیی و به چیژترین خواردنیان توش ده کرد..

دایکیکی هه بوو له گهلایان ده ژیا، نه ان به چی پازی بوویان ته ویش پازی ده بوو،
خوشه پره فتاریوو له گهلایان و مینا باشترین دایک بوو بویان. دونیای نه و پیاوه
بریتی بوو له دایک و هاوسه ره که ی، هه موویان له کامه رانی و خوشی و ئارامی
ده ژیان، به لام مالویران! به رده وامبوونی حالی مرو له ئاست و په یه کدا مه حاله،

پاك و بېگه ردى لىلى و خەوشى به دووادادىت، له ناكاودا هاوسه ره كه ى مرد،
 كۆله گه يه كى داته پى و كۆشكه كه ى خاپور بوو. سالىكى پېنه چوو دايكيشى
 كۆچى دوايى كرد، حال و ژيانى گۇرا و دونياى خوښيه كانى لى تهنگ و تاريك
 بوو، ده يو يست نهو ديمه نه نازار به خشانه ى له ياد نه ميئن، پروي كرده هه لگرتنى
 پىك و مه يخواردنه وه به هيواي نه وه ى ناخوښيه كه ى له سه ره نه ميئى! ماله كه ى
 بنى هات و له خه لكى دور كه وته وه، دواتر گه يشته نهو شوينه ى كه ئىستا
 ده ييبنى، ئاگرى به زه يى ده خاته جهرگى ههركه س كه ده ييبنى.

نهو بوو چىرۆكى خوگرتنى نهو مه يخۆره په شيمانه ى كه پۆژانه سه تانچار
 ده چوويه مه يخانه و په شيمان ده بوويه وه، تا واى لىهات بوويه بابه تىكى لاوه كى
 و پشتگوئىخراو، چه نديتر له گۆشه پشتگوئىخراوه كانن خه لكيش لىيان بىئاگان!
 چىرۆكى هه موويان دووباره يه و ده كه ونه هه مان چاله وه، به راستى به خته وه نهو
 كه سه يه كه په ند له وانيتر وه رده گرئىت، وه لى به راستى نهو پروونادات و ئاوه زيان
 ناخهنگه پ.

قوربان ده توانم نه يئيه كن لا بدر كيئم، نهو مالىك بوو بهو شيوه يه هاته گۆ..

پىمگوت: فه رموو پۆله ..

له راستيدا قوربان من ده مه وئى هاوسه رگيرى له گه ل كچى نهو پياوه بكه م د
 دوئى داوه تى كردين، به راستى نهو پياوه كه سىكى باش و دلئيايه ..

به پىكه نينه وه قسه كانيم چىراند!: هه ستم كرد كه شتىك هه يه و تو ليم
 ده شاريتته وه مالىك..

بۆچى نهو كات راستيت پېنه وتم كه پرسىارم لىكرديت، خو نه م نهو كات له مالى
 نهو پياوه بووين، دلخوښيت جۆريك بوو سه ره نجى هه مووانى راده كيئشا؟

- به پراستی قوربان شهرم لیت ده کرد.

هر چۆنیک بیت ئینشائه لالا له گه لیان گفتوگو ده که م و هه والی داواکه ی توشی
پیده که به نم، .. خیر ده بی ئینشائه لالا.

- باره که لا قوربان ..

- به لام قوربان هه ندی ده سسته واژه ی مه جازی له هه ندیک په رتووی
ته سه وفدا به کار ده هیترئ نازانم مانایان چیه، یان نه وانه ی به کاری
ده هیترئ به داخه وه نازانن ماناشی چیه، به نمونه وشه کانی وهک:
(مه ی، کاسه ی مه ی و هاوشیوه ی نه وانه)

- گوتم: پۆله نه و وشته یان به کاره ی ناوه تاوه کوو خه لکی جگه له وان نه و
وشانه ده کار نه به ن، ..

وه لی نه و وشانه مجازن بۆ شتگه لی تر به کار ده یتریت و مه به ست لئیان مانا
پاسته قینه که ی نیه، بۆ نوونه: وشه ی مه ی و مه یگیر و هاوشیوه کانیان،
مه به ست لئی چتیککی مه عنه ویه و به ره مه ی زانینی نه یینه کان و بینینی
جیهانی نووره.

ته نانه ت به کیکیان ده یگوت: " مه ی له نئو روحدا یه نه ک مه یخانه " واته مه یی
روح و مه عنه ویه ت نه و مه یه ی مه یخانه نیه، نه و مه یخانه یه نیه که شوینی
خواردنه وه ی مه یه.

- بهائی قوربان، زۆرباشه، دهرباره‌ی شەریعت و حەقیقەت زۆر قسە و باس دەکری دەلێن: شەریعت لە حەقیقەت جوازە، جیاوازی لە نێوانیاندا هەیە، تۆ لە بارەیانەوه چی دەفەرمویی؟

گوتم: شەریعت بریتیە لە فرمانە کای ئایینی پێرۆز، هەر ئەوەیە کە بە هۆی نیگاوه دابەزیووەتە سەر پێغه‌مبەر (د.خ) وەکوو نوێژ و پۆژوو و دوورکەوتنەو لە قەدەخە‌کراوه‌کان.

بەلام حەقیقەت بەرھەمی کارکردنە بە فرمانە کانی شەریعت، و اتا دوورکەوتنەوه لە قەدەخە‌کراوه‌کان و ئەنجامدانی فرمانپێراوه‌کان، هەموو حەقیقەتێک دەچێتە ناو شەریعت بەلام هەموو شەریعەتێک حەقیقەت نیە.

- زۆرباشه... ئە‌ی جیاوازی حال و پێگە (مەقام) چیه قوربان؟

حال بەرووبوومی زانستە، گەر بەردەوام بوو دەبێتە پێگە و پلە و (مەقام)، گەر ئەوەش تەواو بوو دەبێتە حال...

بۆ نمونە گەر مەزۆف پەرتووکی تەسەوofi خۆیندەوه، ئەو پەرتووکانە‌ی دهرباره‌ی تەسەوof و زوهد و ژیا‌نی خواپەرستان و چۆنیەتی ژیا‌نیان، خۆنەویستیان چۆن بووه بۆ دنیا و چۆن پوویان کردۆتە دواپۆژ و کارکردن پێی، ئەمە وا دەکات پالانەرێک لە بوونی کەسە‌کەدا دروست بێت و وای لێدەکات پوو لە خودا بکات و واز لە قەدەخە‌کراوه‌کان بێنێت و دوزیا نەپەرستێت، ئەمە‌ی بە ئاشکرا لە ئەندامە‌کانی جەستە‌ی دەبینرێ و پووبە‌پووی وەسوە‌سە‌ی شەیتان و ئەوانیتریش دەبێتەوه، گەر جولا و کەوتە لەرزین ئەوه حالە، ئە‌گەر بەردەوام بوو و نە‌کەوتە ژێرکاریگەری

شەيتان و وه سووسه و بهردهوام پتهو بوو ئه وه "مه قام و پايه" به، بۆيه
پيشهوا غه زالى ده فهرمووئيت: "زانست حال به رهه م دينيت و حاليش مه قام
"

- باره كه لالا قوربان، خودا زانستت فره كات، .. ئايا شتتيرت له من
دهوئ؟ دهچم ئه وه لامانهى جه نابتان ده نووسم نه وه كوو بېرم
بچيته وه.

- نه خير، باره كه لالا پۆله.

دواى عه سىرى پۆزى دواتر چوومه لاي ئه وه پياوهى له مه يخانه كه بينيمان، له
مه مان ئه وه پيكره وتهى له سه رى پيكرهاتبووين، له ده رگامدا، هاوپيكره م
ده رگاي كرده وه .. له راستيدا ئه و جار به گهرم و گۆرى به خيرهانتى كردم،
گوئى: دويئى نۆرم بىر له تو كرده وه، گه يشتمه ئه وهى هيچ پيكره ك نيه
له وهى بېينه هاوپي جه نابى ده روئش.

گوتم: نه وه نۆرباشه، به لام من له يه كه م ديدارم له گه ل تو م به هاوپي خو م
هه ژمار كرده وه، ئيستا كه بووينه ته هاوپي ده توانم پرسيارىكت لي بكه م: چ شتيك
نازارت ده دات هاوپي خوشه ويست؟ باوه پم پي بكه ده زانم شتيك وايكره وه
ژيان تىك بچى و به ره و ناراسه يه ك بچى كه له گه ل سروشتى خو ت ناكونجى -
ببوره - وه كوو ئه و بى ناگاييه، ئايا وانيه؟

دواى ئه وهى له شوئىنى خوئى دانىشت و هه ناسه يه كى خه ماويى تىكه ل به گهرمى
دليكى گر كرتووى هه لكيشاو و گوئى: راسته كه ي به راستى وايه، پووداوگه ليكى
نۆرم به سه ر هاتوون وه كوو مرقفيكى ويرانبوويان ليكره ووم، منيان په لكيشى

دۆزەخى بىزىبىۋى خۇم كىدۇ، گىرگى بى ھىچ ئادەم، سىكالى خەم و پەزارەكانم دەبەمە لاي كاسەى مەى، بى ھۆى نەۋەۋە لە كەتۋارە خەماۋىيەكەم پادەكەم.

- بەلى... گۆيىگرە ھارپىي خۇشەۋىست، دەزانم چىت بەسەرھاتوۋە،
ھەر بۆيە خەزەكەم شىتەكت پىيلىم ئەگەر....

- تىكايە، .. ھىچ مەلى... ھەموو نەۋەى دەتەۋى بىيلى و بۆمى باسبەكت
ھەستى پىدەكەم و ئاگادارىمە، دەيانجار پىمگوتراۋە....

ئايا گومان دەبەيت دەتوانم لەم خەم و ناخۇشەى پىيەۋە دەنالىتم بەۋرەچەتە
جادوويانەت پىزگارم بىت؟ ئىۋەى بانگخواز لە نىۋ ناخۇشەىكانى ئىمە نازىن،
ھەست بە ئازارەكانى خەلكى ناكەن، ئەۋ وشانەى بەرگوتيان دەدەن دەبەى ھۆى
بىزارى و بارگرانى و گۆيچەكان تۋاناي ھەلگرتىيانى نەماۋە... كارەسات و
ناخۇشەىكانى ژيانم لە ئامۇژگارەكانتەن گەۋرەتەن، ئەۋ ئامۇژگارەيانەى
گۆيچەكانيان پىر كىدۇۋە خەرىكە لە چەند پاتەى دەخنىكت .

گوت: بەلى... گەر بابەتەكە ئەۋھايە ئىستە تىۋوانىنت بۆ ژيان چىە؟! لە
چە شتى ئەۋ ئازار و دانىشتەن لەۋ كۆپرە پوخىنەرانە بەردەۋام دەبىت؟ سوۋدى
مىۋە چىە گەر لە ناۋەۋە پوۋخاۋىت و بى ئامانچ بۆى؟

ماۋەيەك بى دەنگ بو، نازانم بۆچى وام بەباش زانى كە گىتوگۆيەكەم لەگەلى
بە كۆتابىم، ھالى قەۋلى زىاتى نەدەكرد...

پىمگوت: بە جىتدىلم بى ئەۋە بىر لە كۆپى ژيانت بىكەيتەۋە، .. دۈۋر لە كاركرەن
بەۋ ئامۇژگارەيانەى كە گۆيچەكان پىر دەكات - بە دەرىپىنى تۆ - .

پياوه كه م جيئيشت و گه پامه وه ماله وه، شيخ صفا له پاره وه كه چاوه پي ده كردم.. سلاوى كرد و هه والى پيڊام كه خوى و موريد و منداله كانى هه موو سال به بونه ي يادى شه وره وى پيغه مبه ر (د.خ) هه لده ستن به سازدانى ئاههنگ، هه روه ها گه وره پياوانى مه غريب له ئالوبه يتى پيغه مبه ر (د.خ) داوه ت كراون، نه مه ده بيته هوى يه كت رناسين و درووسستبوونى په يوه ندى له نيوان ئه وان و هاوكوفه كانيان له پوژه لات درووست ده بيت، خيردار و پرفه ر ده بيت.

داواى ليكردم له و ئاههنگه دا يارمه تيان بدهم تاوه كوو ئاههنگه كه به جوانترين شيوه به ريوه بجيت و جيگاي ره زامه ندى ميوانه كان بيت، هه روه ها كاتيكي شيان بو پيشكه شكردنى وتاريك بو منيش ته خان كردبوو، ئاههنگه كه چه ند پوژيكي كه مى مابوو، نه و ئاههنگه ده بووه كو تاييه كي جوان و پازاوه، چوون منيش له كو تايى ته واو كردنى په رتوو كه كه بووم، چه ند پوژيكي كه مم مابوو لاديكه جيبيلم، پازيبووم و جه نابى شيخ زور پيڊا گير بوو له وهى نه و كار به گرنگيه وه سه ير بكه ين.

دواى دوو پوژ هاوپرپيه خه مبار و كاره سستباره كه م بينى له ناو خه لكه كه دايه و هاتووه بو گويگرتنى وانه كان، به و كاته ي به يانى ! تووشى هيڊمه بووبووم، وام گومان برد دواى دوايين دانيشتنمان به خويدا چوته وه و بيرى له حال و ژيانى خوى كرپوته وه، به لام به هه لويس ته كه ي زور سه رمسورما، چوون بى نه وهى هيچ گفتوگويه ك له نيوانمان پوويدات هه ستا و پويى.

به پراستی نه مزانی چۆن نه وه لویسته ی پافه بکه م، نه وه ی بۆم به رده رکوت دوو
هه لویسته دژیه ک بوو، له وانه یه بیرى له و گفتوگویه ی نیاوانمان کردبیتته وه،
له وانه شه نه مه سه ره تای گۆپان و ئاماژه ی گه پانه وه بیت.

نه وه م بۆ ساغبویه وه کاتیک به نه نقه ست سه ریکی مه یخاندما و له وی نه مبینی!
کاتیک پرسىاری نه وم کرد گوتیان نه هاتوو.

گومان ده به م پتویسته ی به دانیشتنیکی تر هه یه.. له وانه یه له گه ل که سیکت
گفتوگو بکات و ئامۆژگاری بکری و پینمونی بکری، به لام من نه و که سه ی
شایسته ی نه و کاره نیمه، له وانه یه که سیچکیتر بیت و خاوه ن پیکا و چاره سه ری
کاریگه ربیت، ده بی نه و که سه کی بیت؟

کاتیک نه وه م بۆ شیخ صه فا باسکرد و ته واوی به سه ره اته که م بۆیگتپایه وه،
پیمگوت نه و که سه پتویسته ی به ده ستی یارمه تی هه یه، پتویسته ی به ده ستیک
هه یه له چالی گونا و بیابانی سه رگه ردانی و قولایی خه م و په ژاره ده ربیه یی و
بیباه نه یو ژیا نی پاک و بیگه ردی.

بیگومان بنچه و پیکه اته ی پیاوه که باش و پا که، ته نی نه و کاره ساته ی به سه ردا
هاتوو له هیزی خۆی گه وره تره، بیتوانایی و ده سه ته وه ستانی ده رکه وتوو، کی
ده زانی؟ له وانه یه نزیک بیت له ده رگا و که ر به نیازه وه له ده رگا بدات
لیبکریته وه، له وانه یه ئیستا کاتی گه پانه وه ی بیت، هه ندیک گونا هه یه ده بیت
هۆکاری گه پانه وه و ملکه چی به نده.

هه ر زو و شیخ صه فا په زامه ندی نیشاندا و شه وی دواتر له گفتوگو که م له گه لی
چوو سه ردانی نه و، که گه پایه وه پتپراگه یاندم که له گه ل پیاوه که دانیشته وه،
وا ده رده که وت که هه یه گفتوگویه ک له نیاوانیاندا پووینه دابیت، دانیشتنه که بی

نه نجام كړتايى هاتبيټ، له وانه يه له بهر شكو و شهرمى شيخ هيچى نه دركانديټ
و ده رگاي به پړوى نهينيه كانيدا والا نه كړديټ، يان نهويستووو خه م په ژاره ي
په نگخواردوى ناخى هه لړيټيټ.

(۶)

پۆژىك مابوو بۇ ئاھەنگى ئيسراو ميعراج، شىخ صەفا گىرنكى زۆر و بى پايانى بەو
يادە دەدا ئەمەش لە بەر خاوەن يادەكە بوو (د.خ)، جەنابى شىخ فرمانیدا
ئاھەنگەكە بە شىۋەيەك گونجا و شايستەبىت بەو ميوانە ئازىزانەى مەغرىب،
چوون ئەو ميوانانە لادىكە و ناوچەكەمان بەرەكەتدار دەكەن.

جەنابى شىخ لە ھەموو پىكخستەنگان، بچووك يان گەورە بۆچوونى خۆى
دەردەبىرى، كوچە و كۆلان و شەقامەكان پازىنرانەو، لادى جلى جەژنى پۆشى و
خەلكى لە خۆشىدا نغزۆ بووخۆشى لە پىوى ھەمووان دەبىنرا، ئەم خۆشىەش لە
يارمەتيدان و ھارىكارى يەكتر و ئامادەكارى بۇ ئاھەنگەكە خۆى دەنواند، بۆچى
نا.. چوون شىخ صەفا وەكوو باوكىكى بەسۆز بوو بۇ ھەمووان، ئەو پىنیشاندەر
و پەرەردەكار و مامۇستا و ئامۇژگارىكەر بوو، كارىگەرى و شوپىندەستى
بەسەر خەلكى لادى جىھىشتووە.

سەيرنە لە ناو ئەو خەلكى خەرىكى ئامادەكارى ئاھەنگەكە بوون و ھىچ
كەمتەرخەمیان نەنواند، ئەو پىاوەشى تىدابىت كە رىبوارى مەيخانەكانە، ئەو
پىاوەى بە ئامۇژگارىەكانم تووپە دەبوو، ئەو پىاوەى لە ناخۆشى و تەنەژەكانى
ژيانى پۆژى دەكردەو، لەگەل ئەو شىدا ئەو دەرەتەى لە دەست نەدا لەگەل
خەلكى لادىكە خەرىكى پىكخستەنى ئاھەنگەكە بوو، تەواو تواناى خۆى
دەخستەگەر، لەو لادىيە پىرۆزە و جوانەى ئىمە خەلكى لەگەل جىاوازى
تىپوانىنيان، ھەرچەند ناخۆشيان لە نىوان ھەبىت، يادى خۆشى و ناخۆشى
ھەمويان كۆدەكاتەو، گيانى ھاوكارى لە خوينياندا ھاتوچۆ دەكات، ھەرچى

پوښتات هه ريه كه يان ته واوي نه وه ي له توانايدايه پيشكه شي دهكات، نافره تان و پياوان، گه وړه و بچووك، هه موويان وه كوو شانهي ههنگ وان له يارمه تيداني به كتر.

پياوه كه م به بزه وه پراگرت و به گويمدا چرپاند: به خيريني هاوپتي خوشه ويست، چه ند دلخوشم به ناماده بوونت ليړه دا، له نيوان خه لكی لادی و دراوسيكانت، نايا به رده وام سهرداني كورپي صوفيه هه ژاره كان و ئاههنگه كانيان ده كه يت؟

به سهری ئاماژه ي بۆ كردم و به دهنگيكي نزمه وه گوتي: له سهر به شداريكردني ئاههنگه كان پرژد دهيم، به تاييه ت گهر كه ساني به پرژ و پرژدار به شداري بكن، له وه ته ي بچووك بووين لاديكه مان هه موو سالي ئاههنگي له وشيوه يه ساز دهكات و ميوانان له هه موو شوينيكي دين، وه لي جه نايي شيخ به هوي به شداري توه نه و كه پرته جوايه زه! له باره ي توه له قوتابيانه وه گوئييستي په سني تو بوومه، باسي زانست و بالايي ره وشتت ده كه ن.

له به رخومه وه گوتم: گومانه كه م ده رباره ي نه و پياوه هه له نه بووه، كاتي پيمواوو له وانيتر جياوازه و له شوينيكي هه له دانيشتووه كه شويني نه و نيه، نه و مه يخانه! بيگومان به بي ويستي خوي ريگاكي ون كردووه، نه و ته نها ئاتاجي كه سيك بوو ناخوشي و باكرانيه كه ي له سهر سووك بكات و قولی ميه ره باني بخاته سهر شاني و ئاماژه ي پتي راستي بۆ بكات..

نه و ته يه ي له ئاوه زمدا ده خولايه وه، واكرد ده روونم بوي بجوشي و به زه ييم پيدا بيته وه و تكاي گه رانه وه ي بۆ بكم. سۆزم بوي نواند و ده رگاي قسه كردنم له كه لدا والا كرد و به گويمدا چرپاند: نه مپو پووخسارت ده كه شيته وه و

شوينه واري كامه رانيت پتوه دياره! هيچ هه يه بومي باس بكه يت؟

گوتی: نوای ئەوەی شەنخ سەفا سەردانی کردم، لەوانە بە ئۆزە گاری ئەوە
بوو، لێ ئەگەر خۆم دانیشتم، ئەگەر چی جەنابی شەنخ لە گەڵدا نەهێستە،
باشتر بێم دەرفەتی ئەو بایەم نەدا، وەڵا ئە چاواندا باشتەری ئاموزگاریم
وەرگرت، دیدگام بەرامبەر زیان و خۆگۆنجان نیابدا گۆرا،

لە هەموو ئەو ساتانەی کە لاوازی می تێدا نوێبوو و پێویستی بە گۆڕین بە
شیوەیە بێت...

لەوانە ئەو کاتە تووشی ئەو کارەساتە بووم ئێوەم پێشپوێی ئەوە گوتە
نێو ئەو هەموو هەڵاتە، بەلام قەدەری خودا وابوو، بەلام سەردانی جەنابی شەنخ
وەکوو کێشانیبوو بە هەنیه و پایچەکاندم، لە خەوی بێناگایی و خەپەرەییام و
لە چەلکانی سەرگەردانی دەریهێنام، بێگومان ئەمەن کورتە و دەمەوی ئەوەی
ماوە پابەرئومی پێ چاک بکەم، داوام بۆ بکە خودا پاکیز و دامەزرانم بکات و
دەستم بگرت بۆ لای خۆی..

چەندە جوان ئەو وشانە کە لە دڵە راستگۆکەتەو دەرجوون و نەماندە خە
و نازارە کانتە و پێگای پزگار بوونت بۆ والا دەکات، چەندە بە سوودە
ئاموزگاریکەرە کەت خۆت بێت. هەتا بانگخوازی چاکە ما بێت و بەرووبوومە کەشی
ساخ و تەندروست دەبێت، ئای ئەو مۆژدە و سەرکەوتنە.

وەرە دەرگا کراوەیە و پەرەردگار لێبوورده و پازیبە بە گەرانەوێ بەندەکانی،
بەلکوو لێیانخۆشدەبێت و بە باشترین و بالاترین شیوە پاداشتیان دەکات.

وەرە دەستی پەشیمانی هەلێرە و پێندکی چاوانت بنێرە و ئارامی ئەو و تەبە
دەمە و نیوە پۆ بکۆزەو و کێشانی قول بێ و نزیکەو..

گۆشه گيرى.. گۆشه گيرى، له گۆشه گيريدا ئاسووده يى ههيه، دهست به سه ر
سه رى هه تيو دابينه دلت نه رم ده بېت و ده گه يت به ئامانجه كهت، هه مېشه رۆژى
مالئاوا بېت له بېر بېت، نه و ده مه ي ده كه وېته گيانه لا بېرو هۆش نامېنېت و لقى
نه مه ن ده شكېت و مرو به كفن ده پېچرېت و باش ده پېوشن، ئاى چه ند ته نيا ييه
نه و كه سه ي كه كرده وه كانى دلنه واي ناكه ن! ئاى چه ند ده ئاتاجه نه و كه سه ي
كه تېشووى بۆ پۆژى كۆچى دانه ناوه..

پياوه كه له و ده مه ي كه فرمېسكى چاوه كانى“ پېيان نه ده دا به باشى بدوى
كوته:

- جه نابى شېخ برينىكى ساريژ نه بووت كولانده وه، واتكرد زياتر لۆمه ي خۆم
بكه م، چوون هه ر له يه كه م ديدارمان به ناشايس ته يى له گه لت دوام، بېوره
قوربان من پېگه و پا يه ي تۆم نه زانى، هه لسه كه وتىكى ئاوام نواند ئازارى دايت.
ته نانه ت له بېئاگايى خۆم سته مېكى گه ورم له ئامۆزگارى و بانخگخوازن كرد،
به لام خودا ده زانى ساردى و وشكېم له دلوه نه بووه، به لكوو و پېنه كردنى
نه خوشه كاتى تا يه كه ي به رز ده بېته وه، يان بى ئاگايى مه يخۆره كاتى زنده پۆيى
له خوار دنه وه ده كات.

بۆيه تكا يه بمبووره .. بمبووره بۆ ئه وه ي منيش له خۆم بېوورم!، نه گينا
په شيمانى به ره و كارى ترم په لكېش ده كات.

پېمگوت: هېچت له سه ر نيه برا كه م، نه وه من بووم ته نه هاييه كه تم تېكدا،
بانگكه ريك بۆ لاى تو بانگى كردم، هاتم تا ئامۆزگاريت بكه م، وه لى به پاسى تو
بووېته ئامۆزگارى كارم!.

دواتر پيڳوتم: جەنابى شەيخ بەخودا مەقەدرى تۆم نەدەزانى، بۆيە ئەوھەم بەرامبەرت کرد، باشە چۆن ئەوھەندە ئارامت لەسەر پەفتارەکانم گرت، لەکاتیکیدا تۆ لەنیو قوتابىيەکانت بەباشە و زاناو پيڳەبەرزى پەسەنت دەکەن، تەنانەت بوويە جیڭاي قسەوباسى خەلکى! سویند بەخودا ئەو پەوشت بەرزىيى و نەرم و نيانيەي لەجنابتانم بينى بالاتريوو لەزانستە زۆر و فراوانەکەت.

بەزەم بەپوودا کرد و پيڳوتم: ديارە مەن و کارەکەمت زۆر لاگەورەبوو، بەلام لەپاستيدا بچووک و سادەيە. واز لەوھەموو ئەمانە بيڻە براکەم، داواي پيڻموونی و دامەزراوى بۆخۆم و تۆش دەکەم، مۆلەتم لى خواست و پويشتم، ئەويش گەرايەوھەسەر کارەکەي.

داواي قسەکردم لەگەڵ پياوھەکە، بەيادگەي خۆمدا چوومەوھە و بيري پيشووم دەکردەوھە، بيري ئەوکاتانەم دەکردەوھە کەوھکوو ئەو بووم، بگرە لەو خراپتریش بووم. ئايا کاتى گرنگى بەو پياوھە دەدەم لەبەر ئەوھەي کەخۆشم پيشتر لەو حالەتدا بووم؟ ئايا يارمەتيدانى ئەو لەبەر ئەوھەي کەپۆژىک لەپۆژان منیش وھکوو ئەو بووم؟ کاتى مەن لەحال ئەودا بووم خودا کەسيكى بۆ پامکردم و بەرھەوسەر فرازي دەستى گرتەم، باشە بۆچى مەن پەزىلى بنويڻم بەرامبەر کەسيک کەقاچى شکاوھە و پيکاني ھەرزەلييە، بۆچى يارمەتى نەدەم و ئەو تەمەي بەري چاوي گرتووە لای نەبەم.

داواي وانەي بەياني، ھەمان پۆزى ئاھەنگە کەتەنھا بووم، مزگەوتيش جەمەي دەھاتن بەشيۆھەيەك بوو لەوھەتەي ھاتم بەم شيۆھەيەم نەبينى بوو.

ناشکرایه خه لکى، ته نانه ت ره شوکى خه لکیش تامه زړوى بينینى ئاههنگه کن، ده پواننه چۆنیه تی به پړوه چوونى ئاههنگه که، به تایبەت که میوانه کان له گه وره و سهردارانى نه وهى پیغه مبهرن (د.خ) لیبت.

دواى گوتنه وهى وانه کان بۆ خویندنى ویرده کان دانیشتم و (مالیک) یش له کنم بوو، چه ند خوله کیکى که مى پیچوو هاوړیکم (عومەر) ى ته ویه کارهات و له تهک (مالیک) پرونیشت، به چه له گهل یهک دووان" وهلى له بهر مژولیم به ویرده کان له قسه کانیاں نه گه یشتم، وهلى دواتر مالیک پیپراگه یاندم که عومەر دهیه وى هاوسه فهریم بکات، به و مەرجه ى نه بیته هوى زه حمه تی بۆت.

بزه یه کم کرد و گوتم: ئیستا له وه گه پړین، دواتر له باره یه وه ده دوین ئینشائه لالا. له نیوه پوډا هه موو شتیک باش بوو، پیاوان مژولى ئاماده کردنى شوینى ئاههنگه که بوون له نزیک مالى "شیخ صهفا"، هه روا بیته وه چوارپایان دانا بوو و رایه خیشان راخستبوو، ئه مه دواى ئه وه بوو که دهنگ بهر زکه ره وه کانیشیان ئاماده کردبوو.

ئه و چه ند کارژیره ى بهر له ئاههنگه که زۆر خوش بوون، بارى دلخوشى و کامه رانیى پوو خسارى هه موانى ته نیبوو، کۆبوونه وه یه کی پر نوور و فەر بوو، په یوه ندی پوو حیى نیوان موسلمانانى پته وتر ده کرد و شوینه وارى گه وره یى ئایینى له دلّه کان جیده هیشت.

دواى نوپژى عه سهرمن و جه نابى شیخ و سى کهس له کهسه دیاره کانى لادى بۆ پیشوانى له میوانه به پړزه کانى مه غریب چوونیه فرۆکه خانه، له گهل سه ره تاي

عیشا گه یشتنه فرۆكه خانه، پووی دره وشاوه یان نیشانه ی پهرستش و به ندایه تی بوو.

سی پیاو بوون، كه پۆشنایی و پوناكیی و شكۆ و پژیان لی به رز ده بوویه وه، ده تگوت خۆر له پوو خساریاندا سه رچاوه ی گرتووه، سیمایان جوانی شهرمه زار ده كرد، له خه لكیی جیاواز بوون، وهك بلیی له توخمیكی جیاواز و سه ربه خۆن و له به هه شت پیگه یشتبن، بۆ نا كاتی نه وه ی پیغه مبه رن (د.خ) و توخمی دووریش لای كهس نامۆ نیه.

هه ر چۆنێك بیّت چاو له وانی جوانتر نه بینیه، سه رسام نه بووم كاتی مندالان به هوتاف و ئافره تان به هه له له و پیاوانیش پۆندكی شادیان له چاواندا ده باری و له گۆنایاندا ده تكا، ئه و گه وه مه ردانه ی خوداش له و خاكیته ی باپیره یان (د.خ) بۆ ماوه ته وه، سلاو له خه لكه كه ده كه ن و ده ست به سه ر مندالان دادینن.. بزه له سه ر لیوانیان ون نابیّت و ئارامیی و شكۆ له خاسیته كانیانه ..

هه رزوو ته نی به بینینی ئه وان جه نابی شیخی مامۆستام بیركه وته وه. چووینه پیش بۆ به خیره ینانیان، له هه موویان به ته مه نتر جه نابی "شیخ موحه ممه د حه به شی" بوو، دووه میان به "شیخ مه پوان" ناوده بردرا، سییه میان ناوی "سه ید سولیمانی مه غریبی" بوو، هه موویان زانای خواناسی خه لكی مه غریب بوون، هه ریه كه له وان میژوو و ژیاننامه یان نووسراوه، له باره ی ژیانیان ژماره یه كه زانای عه رب په رتووكیان له باره ی ژیاننی ئه وان نووسیوه، به تایبه ت زانایانی شه رعزان، چوون مه یدانی ئه و مه ردانه ی خودا بریتی بوو له مه یدانی شه ریعه ت..

له ریځگادا شیخ مه پوان گوتی: جه نابی شیخ نه حمده پیشتر توم له لادیکه نه بینوه، نایا تو پیشتر گه شتتکړدوه و گه پراوېته وه ؟

"شیخ صهفا" گوتی: له راستیدا قوربان نه وه " شیخ نه حمده"، له زانا پیټوله کانی " نه قسه ر"، قوتابی شیخیکه که به " شیخ مه هدی" به ناوډه نکه" به کیکه له گه وره زانا کانی ناوچه ی " نه قسه ر" نه و زاوای جه نابی شیخ مه هدیشه، له سهردانیکمان بو گورستان پییگه یشتن، له کاتیګدا نه و بو گه شت هاتبوو، داوامان لیګرد لامان بمینیته وه و نه و پهرتووکهی که نه مانتوانی له خزمهت ماموستاکهی ته واوی بکه ین لای نه و ته واوی بکه ین، جه نابیشیان به دهم داواکاریه که مان هات و سپاس بو خودای جیهانیان.

شیخ موحه ممه د حبه شی گوتی: ماشائۀ للآ خودا زانست و نوورت زیاد بکات. له لایه ن شیخ و قوتابیه کانی بانگیشت کرابوون کوږونه وه، شه ویکی له بیر نه کراو بوو.

جه نابی شیخ صهفا به پیشه کیه ک ده سستی پیګرد و به خیراتنی میوانه کانی کرد، به تابیبت میوانه کانی ولاتی مه غریب، دواي نه و توبه تی جه نابی شتیخی حبه شی هات و وته ی خوی پیشکه ش کرد، که بریتی بوو له پیداگیری و ده سترګتن به نایین، نه و وتاری جه نابیان بووه جی سهرسوپمانی هه موو ناماده بووان.

دواي نه و شیخ مه پوان وتاری خوینده وه، وتاره که ی نامانجدار و په وان و پر سود بوو، شوینه واری له سهر دهر وونی خه لکی جیهیشت، تیایدا باسی نه وه ی کرد که بوونی شیخ بو مورید له گرنگترین پیویستییه کانه، شیخ یارمه تیده ری

موریده و بارگرانی ږنگه ی له سهر هه لده گریت، دواتر بابه ته که ی به با سی ئی سرا
و میعراج به سته وه و به دهر برینه جوان و دانسقه کانی هه مووانی شۆک کرد.

دواتر توبه تی به نده ی هه ژار هات و تیایدا با سی نه وه م کرد که پووداوی ئی سرا و
میعراج به خششیکه خودایه و له هه ره که وره ترین به خششکه کانه، که تیایدا
نویژی به دیاری به خشیه پیغه مبه ر (د.خ) و ئومه ته که ی، نه و نویژه ی ویستگه ی
په بوه ندی ئیمه یه به په روه ردگار و پۆژانه پینج پوچه کانمان ده چیتته خزمه تی
پیروزی، جا نه وه ی ده یه وی نزیکی بته وه با کړنوش بیات.

شه وره وی پیغه مبه ر (د.خ) دابه زینی په حمه تی خودا بوو به سهر پیغه مبه ر،
له وه دا که وره ترین نمونه ی خوراگیر ی و ئارامگرتن هه بوو بۆ شوینکه وتوانی،
نه گه ر زه وی نکۆلی په یامه که ی بکات و پشت له و بکه ن بیگومان ئاسمان به سه
له خوی بگریت.

له کوتاییدا ئاهه نگه که به ستایشی یه کیگ له کوپه کانی "شیخ صه فا" کوتای
پیته ات و به ده نگه به سۆز و کاریگه ر و ناسکه که ی دلای ئاماده بوونی جۆشاند،
نه و کوپه ده نگیکه فریشته ئاسای پیبه خشرابوو، له دلّه کان بلّیسه ی سۆز و
تامه زوویی داده یساند، چون ده نگه که ی له دلّیکه پاک و هه ستیکه بالاو.
سه رچاوه ی ده گرت.

وای بلاوه کردنی ئاماده بووان له گه ل میوانه به ږیزه کانی مه غریب چووینه شوینی
پشوودانیان، من و مالیک و هاوړی ته و به کاره که م دانیشستین، نه و هاوړیه م به
دریژی پۆژه که جینه هیستم!

هاوړیکه م خه مبار و دلته نگ بوو، نه مه ت به پوونی له نیوچاوانی به دی ده کرد،
به خۆم ده گوت: له وانه نه وه نه و دلته نگیه بیت که ته وابه کار دواي ته و به که ی

هه سستی پی ده کات، هه له کانی رابردوی بیر ده که ویتوه و په شیمان له لئی،
تربه که ی هاوکات بوو له گه له نا هه نکه پیروژ و وتاره به پیژه کان، وای کرد دلی
بگوشی و بجوشی و له چاوانیدا پوندکی په شیمانی بیارینی، نه مه نه گه نه مه
نیشانه ی چتیک بیت بیگومان نه و چته توبه یه کی راستگوییانه و خویکی باش و
دلایکی سه لامه ته، ده با هاوړیکه مان به وه دلخوش بیت، چون نه مه نیشانه ی
قه بوولېونه.

نه و ده مه لای نه و ویستم چیروک و به سه رها تی خومی بو بگيرمه وه، به هیوای
نه وه ی دلی خوی پیداته وه و بی نومیدی فریږدات و ده ست به په تکی نومید و
هیواوه بگریت، به سه رها تی خوم له سه ره تاوه تا کوتایی بو گيرانه وه و نه وانه
بی ده نگ گوییان بو شل کردبوو، نیشانه ی سه رسوړان به ری پووخساری
داپوشیوون، له وانه یه گه ر له بهر شوین و خوشه ویستیم له دلیان نه بووایه
نه ستم باوه پریان ده کرد.

هه روه ها جه نابی "سه ید عومر" یش گوئی بو به سه رها ته که م گرتبوو، کاتی
ته و او بووم ده سستیکی به سۆزی به سه ر شانمدا هیتا.

ده نگي "شیخ صفا" قسه کانی برین، نه و ده مه ی له ناوه وه ی مال که هاته ده ر
و دلنیا بوو له وه ی که میوانان له شوینی دیاریکراودا له پشوودان، دواتر هات و
گوتی: به پیزان له گه له خوتان به شداریم پییکه ن با سوودیکتان لی ببینین،
به دلنیا ییه وه قسه کانتان گه رم و خوشه .. هه موومان پییکه نین، گوتم: قوربان
نیمه به دوا ی سوود وه رگرتنن له دانیشتنه کانت.

تیبینیم کرد هاوړتیه ته و به کاره که م شوینه واری خه مباری به پروو خسریه وه نه ماوه
و بزه دهکات و له و نیوه نده دا به نا سووده یی ده ناخفیتن، زور دلخوش بوو کاتی
بینیم له و خه مبارییه یی ده رها توه و به ره و هیوا و نومید هه نگاو ده نی.

دوای نه وه یی له گال "شیخ صه فا" له باره یی ئا هه نگه که شه نوکه وی باب ته که مان
کرد هاوړیکه م مؤله تی پویشتنی وهرگرت، نه و دهمه نزیکی شیخ صه فا و مالیک
بووم، لیی نزیکبوو مه وه و به گویمدا چرپاند: راستگوئی، یه که م پایه
راستگوئییه... پییه وه پایه ندبه، نه و دلنیایی گه یشتنته. له مه به سته که م گه یشت و
به سهری ئاماژه یی به لیی کرد و به بزه و پره زامه ندیه وه ئیمه یی جیه یشت.

توزیک پیش به ره به یان و هکوه هه مووچار من و شیخ صه فا له خه و هه ستاین،
کاتیک تیبینی کرد پرووناکیی ژووره که م دایساوه هاته لام و سپپاس و پیزانینی
خوی دهربری و په سنی پوئی منی کرد له ئا هه نگه که و نزای چاکه یی بو کردم،
نه و پیاوړکی نه رموونیان بوو و چاکه یی خه لکی ده ویست.

- پاشان گوتی: جه نابی شیخ تو ته نها سئی پوژت لای ئیمه ماوه، من
داواکاریه کم لیت هه یه، حه زه که م جیه جیی بکه یی، ئاراسته و شوینی داهاتووت
کوئییه؟

گوتم: نازانم، له وانه یه پرو له سوودان بکه م.
گوتی: تکات لی ده که م له کاتی گه پانه وه ت سهریک له ئیمه بده ئینشانه لالا،
تکایه به لیینی نه وه م پییده..

هیچ به رچاو پرونیه کم نه بوو تاوه کوو پئی بلیم: په یمانت پی ده دهم گه ر بوم لوا
واده که م ئینشانه لالا.

دواتر هه ندى پرسيارى زانستى په فترکردن و هه ندى بابه تى ترى ليكردم، كه به ده ستيه وه گيرى خواردبوو، وه لاممدايه وه و سپاسى كردم و پويشت.

وه كوو هه ميش دواى نويزى به يانى وانه كانم ده گوته وه، له ناو وانه يه كيان چيرؤكيكم گيړايه وه كه له جه نابى "شيخ مه هدى" گوييستنې بووم، پوخته ي نه وه بوو: (پياويكى نابينا و له گه لّ خودا خاوه ن حال له شوينيكي ناسيا داده نيشيت كه پيى ده گوترى نه نده نوسيا..

نه و پياوه وه كوو نواندنې نه دهب به رامبه ر خودا هه موچار وه كوو دانيشستنې ته حيات داده نيشيت، له گه لّ هه ژاران داده نيشيت و له گه لّيان نان ده خوات و ناموگارى چاكيان ده كات، ماله كهي شوين و په ناگهي هه ژاران و ليقه وماوانه، ته نانه ت كچه كهي له كه سيكي هه ژار ماره بريوه، كه سيكي هه ژارى وه كوو نه وانه ي سهرداني ده كهن و له گه لّيان داده نيشيت، نه گهرچى پيشتر يه كيك له كه سه دياره كاني نه وي هاتبوويه خوازييني كچه كهي، دوواين ساته كاني به مريدنيكي جوان كو تايبهات، خهريك بوو هه نديك پاره ي له باخه ليدا دهرده ميّنا و ده بيه خشي هه ژاريك له و ساته دا پوچه پاكه كهي له جه سته ي جوايه ز بوويه وه و به ره و مالي كامه راني و هه ميشه يي چوو..

تيبيني "سه يدي حه به شي" م كرد، له نانوساتي گيړانه وه ي به سه رهاته كه په نكي پووخسارى گورا! نه مزاني نه يني نه و گورانه ي پووخسارى چى بوو! ترسام بي مه به ست و ناگايي شتيكم گوتبيت بوويته مايه ي نارازيووني نه و، له سه ر نه مه سه رزه نشتي خوم ده كرد .

دواى ئه و ماوه كورته ي لاما مانه وه ميوانه كانمان به پټكردن. بۇ سپېده ي پۇڭى
دواتر شمه كه كانم كوكرد وه به مه به سستى خو ناماده كردن و پۇششتن بۇ ئه و
مه به سستى كه بۇى له مال ده رچوو بووم، كاك عومهرى ته و به كار هاته لام و
"مالك" يشى له گه ل بوو، داواى ليكردم كه هاوپپيه تيم بكات له و گه شتم، رهنگه
ئمه بېيته هوى ئه وه ي پهن و زانست وه ربگريت و قهره بووى به فيرچوونى
ته مهنى بكاته وه، له وانه يه ئاماژه يه ك باشتريت له سته رسته... به و شيوه و
خاكييه وه بووا.

زور دلخوش بووم به بېستنى ئمه و پرهمه نديم ده ربېرى، له چاوانى "مالك" يش
ئوهم ده خوئندوه ئه ويش حه زده كات بېيته ستيه ممان، به لام شهرم واى كردبوو
نه توانى ئه و داوايه پيشكه ش بكات، به تايبه ت دواى ئه وه ي زانى كه "كاك
عومهر" به و گه شته دا هاوپپيه تيمان ده كات.

بۆيه من ده سپشخه ريم كرد و گوتم: تو "مالك" گيان.. چى ده لئى؟ له گه لمان
ديت يان ئه و گه شته له گه ل تودا ناكونجى؟

گوتى: له راستيدا قوربان زور حه زه كه م بيم له گه لتان، وه لى ده ترسم ئمه
پدچه وانه ي ويسى "شيخ صه فا" بيت، پيمگوت: مه ترسه، گهر ويسى هاتنت
مه به ده توانم له جه نابى شيخ داوا بكه م، ئينشائه للا پرهمه ندى ده نوينى.
ماليكى لاو گوتى: بۇ ئه وه زور سپاست ده كه م قوربان.

- كه واته خوت ناماده بكه، له وانه يه ئينشائه للا له به يانى زوو بۇ گه شته
بانگت بكه م..

داوی به ره به یان و خودا حافیزیم له جه نابی شیخ کرد و پیداکیری کرد له وهی
 گهر هیچ ناسته نگیک نه بوو جاریکی تر سه ردانیان بکه م، په یمانم دانی که
 ده گه پریمه وه لایان و سه ردانیان ده که م جاریکیتر ئینشا ئه لالا، داوی
 "مالیک" یشم کرد له گه لمان گه شت بکات، ئه ویش ره زامه ندی نواند، بانگی
 ئه و گه نجه م کرد بو ئه وهی ده ست به گه شته که بکه ین، پیش ئه وهی برۆم
 خودا حافیزیم له هه موو ئه وانه کرد که له و لادییه په یوه ندیم له گه لایان
 هه بوو. ئه و هه ژاره ی که بو ژه می نیوه پو داوه تی کرد بووین. ئه و پیره ژنه شم
 له بیر نه کرد که هه رکات منی بینیدا نزی بو ده کردم، ئه و فروش یاره
 گه روکه ش که له کو تایی لادی له خانویکی بچوک ده ژایا، ته نانه ت ئه و
 مندالانه ش که جاروبار له گه لایان داده نیشتم... که سم بیرنه چوو.

پشتمان له لادی کرد و خه ریکبوو جیمانده هیشت، گویم له ده نگیک بوو له
 دوواوه بانگی ده کردم و به ره و لمان پایده کرد.

به ده نگه ئه وه وه وه ستاین، که بینیمان گه نجیکی خورت و به هیژ و جوان
 گه یشه لمان، وام گومان برد یه کی له فیخرخوازانی جه نابی "شیخ صه فا"
 بیت یان که سییک بیت له وانه ی که پوژانه بو گو یگرتنی وانه کان ئاماده
 ده بوون.

کاتی گه یشه لام خو م نزم کرده و ده سستی پاوسیم و گوتی: هاتم تا
 خودا حافیزیت لیبکه م قوربان، خه مباری ئیشی خو ی لی ده بینیم گه ر
 نه هاتبام.

- پۆله تو کیتیت؟

قوربان نامناسيت.. يه كه مجار له مەيخانه نه گريسه كه تۆم بينى، سەرى نزم
كرد و پاشان دريژەى دايى: به تۆ و كه سايه تى تۆوه په يوه ست بوومه
قوربان، دواى ئەوەى كه زانيم له مزگەوت وانه ده لاييتەوه بهرده وام
ناماده يى وانه كانتم، هاتوو خودا بكه مه گەواهيده ر تۆم خوښده وى قوربان
به لام... به لام قوربان هاوده مى مه يخواردنه وهم! به لى سەرخوښم قوربان،
ئيوهش گوناھباران و پووچوانى وه كوو ئيمه تان خوښناوئيت، وه لى باوه ږم
پيېكه... باوه ږم پيېكه قوربان بى ږه وشت و شهروالپيس نيم، به پيچە وانه وه
خواپه رست و چاكه كارانم زۆر خوښده وئيت، به لام دهروونى خراپم زال بووه
به سەرمدا و خراپه م پى دهكات، .. هيوام وايه ږزگارم بئيت به لام ناتوانم
به سەردا زال ږم، داوام له خودايه ږزگارم بكات قوربان .

- پۆله كى وتوويه تى ئيمه ږقمان له گوناھبارانه؟ ئەوه كييه بويى ئەوه
دهكات وهك بلئى به لگه نامه ي ليخوښبوونى خه لكان له دهسته، به و ده به خشن
وله و قه دهخه دهكەن. ئايا هه موو مروڤيڤ هه له ناكات؟ ئايا هه موو ناكه و نه نئو
بازنه ي ئەو ئايه ته ي كه ده فەرموو: (بلئى ئەى ئەو به ندانه ي زيده پويان كردوه
وسته ميان له خويان كردوه به گوناھكرد، ئيتر له ږه حمه تى خودا بى هيو
مه به، هه ريه كه مان بوى هه يه فرمان به ته قوا و ئاموژگارى به ته و به و گه پانه وه
بكات، نه گه رچى كه سه كه په له دار و تاوانبتريش بئيت.

پۆله بگه ږيوه لاي خودا، خودا به گه پانه وهت خوښحال ده بئيت و لئيت ږازى
ده بئيت. پاشان وريابه خوڤ به كه م مه زانه تۆ لاي خودا خاوه ن ږيژ و پايه يت.

من دواى گه پانه وه م له و گه شته ده تبينمه وه، هيوادارم نه وکات له سه ر باشتري
حال بتبينم پۆله، خودا ناگادارتبيت.

ئينشائه للآ دواى گه پانه وه مان له گه ل مالیک سه ردانت ده کهين، .

- مالیک ماله کهى پیده زانیت؟

- به لى قوريان.

- پۆله په يمانم بدى ته وبه بکهیت و هه وللى خۆت بدهیت..

- گه نجه که په يمانىکى راستگويانه و نياز مه ندانهى پيدام، نزام بۆ کرد

يارمه تى بدات و پىگای ئامانچ و مه به ستي پۆشن بکات.

سواری شه مه نده فەر بووين به ره و نه وپه پى باشوورى پاريزگای "نه سوان"
که وتينه پى، دوو هاوپدیه کم ئارام و په زامه ند بوون، نزامان کرد خودا له و
گه شته ماندا سوودمان پىبگه يه نيّت و سه لامه تمان بکات.

گه يشتنيه سوودان، نه و زه ويه ي که سروشته کهى يارمه تيده ره بۆ سه لامه تى و
پاله فته بوون، سويند به خودا هه ر نه وه شه پىبوارانى خه لوه ت و پاله فته يى
داواى ده کهن و هيوای بۆ ده خوانن، زه ويه که پارچه يه که له سه وزايى و گيا، پى
فه ر و به ره که ته، پهنگى گژ وگيا و سروشته کهى هانده رى ملکه چى و
په رستشکردن بوو.

له شارۆچکه يه که دابه زين که له هه موو لايه که به دارخورما ده وردر ابوو. له
شارۆچکه کانتر دوور بوو، مينا بيه وى خاسيى تايبه ت به خۆى وه ريگرى تيان
وه کوو هه ژاريك وابوو دوور له خه لکى مژولى وريده کانى بوو و وه کوو خه لکى به
ژاوه ژاوى دونيا سه رقال نه بوو.

شەوگە يىشتىن و تاريىكى پەچەى پەشكى خۆى پۆشيبوو، لەودەمەى خەلكى
لە قولايى خەويان بوون ئەو دەردەدلى لەگەل پەروەرينى دەکرد! ئەمەىە شەو
.. ئەگەر خەلوەتکيشانىش چاوەکانيان ليکبنين ئاشقان ناخەون، بەلگور لە
شەودا لەوپەرى هيمەتدانه بۆ ئەوان شەو هەموو شتيکە، چوون پشت لە خەو
دەکەن و لەسەر پيکانيان دەوەستن و دەستانيان بەرامبەر خودا دريژە
پيڤەدەن، ئەوەى دەيەوى نزيکبيتهو بە پەيوەستى شويني پەرسنش بيٲ.

گەشتکردن" پەوشتەکان دەردەخات، ئەزموون دەبەخشيت، ئەقل کارا دەکات،
زيان گەورەترين هۆلە، چيروکی خەلکيش باشتري وانهيە، لە گەشتکردنيشدا
بالاترين ناستى زانيارى وەدەست ديت، هەر بۆيە ماليک پيڤاگيربوو لەسەر
ئەوەى لەگەل شيخ ئەحمەد گەشت بکات، پەيماني بە خۆيدا چاو و گوئي
بکاتەو و ئاگادارى هەموو ئەو حال و دۆخانه بيٲ کە شيخ لەو گەشتەدا پيڤدا
تيپەر دەبيٲ.

بەلى ماليک هەموو پووداو و بەسەر هاتەکانى ئەو گەشتە پيروژەى تۆمار کردووە،
بە شيوازي سادە و جوان دايرپشتوو، بۆ ئەوەى دواتر بۆ خيژانەکەى باسى
بکات، با گوئ بۆ ماليک بگري بزانين چى پوويداو:

ماليک دەلى:

جەنابى شيخم زۆر خوشدەويست، تەنى دانيشتن لەگەلى هيمەتى بەرز و بالا
دەکردم.. ئەوشەو لە ژيڤ داريكى گەورە و کۆندا خەوتين، تاک و تەنها بوو،
ئەو دەمەى نووستبووين ئاژەليکمان لى پەيدا بوو، لەبەر ئەنگوستەچاوى
شەو کە نەمەزاني چ گيانداريکە، وەلى هاوشيوەى سەگ بوو، ئەو نەندەهەبوو

له سهگ به قاپىلتىر بوو، بۇ لاي ئىمو دههات، دواى نهوهى به دهنگى پۆينى
 واگاهاتىن جهنابى شىخ به دهنگى بهرز هاوارى كرد ..ئه للآ.....ئه للآ! زۆر سهير
 بوو ئاژه له كه سههري خۆى دانهواند و تىپه پى وهك نهوهى ئىمهى نه بينىبىت!
 نه مه يه كىك بوو له كه راماته كانى شىخ كه حهزى نه ده كرد ئاشكرائى بكات، به لام
 له دۆخى له م شىوهيه پىويست بوو ده رىبخات.

به م شىوهيه پىاوچاكان كه راماته كانيان ده شارنه وه و پىداگىرن له سهه نه وهى
 ده رينه خه ن و نه يذا كانيان ده شارنه وه، هه وه كوو چۆن خراپه كاران
 گونا هه كانيان ده شارنه وه، بۆيه كه رامهت نيشاننا درىت گه ر ناچارى نه بىت
 نه وهش به كردار پوویدا.

دواى به يانى جهنابى شىخ كۆيكردينه وه و پىداگىر بوو له وهى پىويسته له بارهى
 نه وهى پوویدا وه هىچ كات باسى نه كه ين، به وه وه له خۆبايى نه بين، به لكوو نه مه
 به فرمانى خودايه، به رده وامى و مانه وه له سهه ر ئيمان له هه زار كه رامات
 باشتره، به ئىنماندا هه تا زيندووبىت نه و نه ينيانه ئاشكرا نه كه ين. پوومانكرده ناو
 گونده كه، يه كه م شوين چووينه ناو بازاره كه و خه لكه كه له هه موو لايه ك
 چاودىرى ده كردىن. ئاشكرايه كه لادىكان ژماره ي دانىشتوانيان كه مه و
 پووبه ره كه شى فراوان نيه، خه لكه كه يه كترى به باشى ده ناسن، بۆيه وه كوو نامۆ
 و جياواز سه يريان ده كردىن.

هه ندى خۆراكمان كرى

له پاستيدا برسىتى برسىتى لى پىپووين، به شىكى خۆراكه كه ي پىشوومان
 تىكچووبوو و به شه كه ي ترىش ته واو بوو بوو.

دواى نانځوارډن كه مى به نيو گونده كه دا پيسه مان كړد، به پياوړك گه شستين له بهر دهرگاى كه دانيشستبوو، وا دياربوو مالى ځويه تى، كاتى بينيمان جه نابى شيخ فهرمووى: ماشائو لا، چوو له گه لى ناخفت، كه گه پايه وه گويمان له پياوه كه بوو دهىگوت: پرووناكيه كه له پرووخسارى بيگانه يه كه ده بينم..

نوور له هه موو شتيك نه وهى سهره نجى منى پاكيشابوو له لادىكه خلكه ساده و هه ژاره كى بوو، نه مان وهكوو ځى وابوون يو زهوى، به هوى نه وانه وهيه په حمتى خدا داده به زيت، باوه پم به و ته يه ي زانايان هه يه كاتى ده فهرموون: خدا دادپه روه ره و سته م له بنده كانى ناكات، له دونيادا روزيه كانى به سر به بنده كانيدا دابه شكردوه، هه يانه روزيه كى برىتييه له سه لامه تى جه سته و زورى مندا، هه يانه روزيه كى مالى زور و به رده وامى ئيش و كار و سامانه.. نير هه ريه كه و به جوړيكه... خدا سته م له كه س ناكات.

به ش و نه ندازه كان له نه زلدا نووسراوه، نه وهى له مال هه ژاره له لايه كى تره وه دهوله مهنده، وهلى ځوى نايبيذيت، به لكوو له پيشتر و باشتره نه ييښى، دهوله مهنده هه يه گه ر لى بيگيردرېته وه سهره پو و به دبخت ده بيت، نه گه رچى به زه ييمان به و مندا له هه ژارانه بيته وه كه به ده ست هه ژارى و نه بوونيدا ده نالين، وهلى بير و ئيدقاتمان نه وهايه كه خدا دادپه روه ر و شاره زا و زانايه، به هوى حيكه تيگه وه ده به خشى و به هوى حيكه تيگيشه وه ده ستيښيت و قه ده خه ي ده كات و، هېچ كه سيكيش هاوبه شى بريارى نه و نيه.

به پړگاي لادىكه پياسه مان ده كړد، خانووه كانى زور بچوك بوون مينا ژيانى خلكه ساده و ساكاره كى، پړگاكانى توله پى بوون هه روه كوو چوڼ خلكه كى

پیداگیربوون له سهر نه وهی تیکه ل و خوشه فتاربوون له گه ل خه لکی بیگانه،
وه لی وادیار بوو له شتیك دهرسان...! كه س بویری نه وهی نه ده كرد پامان
بگریت و پرسیار بکات کیین چمان ده ویت! له گه ل نه وهش سه رسوپمان و
چاوتیپرین و پرسیار له پووخساریاندا بهرز ده بوویه وه.

نیمه له ریگابوون، گفتوگو یه كه له نیوانمان دروست بوو كه جه نابی شیخ
ده سپیشخه ری بوو و گوتی: نایا هه زه كه ن له پوژی دواپی له نیوان خه لکیك
هه شر بگرین كه ناتانناسن وه كوو نه و خه لکی نیره كه ناتانناسن یان ده تانه وی
له نیوان خه لکیك بن بیانناسن و بتانناسن؟!

مه به سستی شیخ تیگه یستم و گوتم: نه خیر، به لكوو هه زه كه م له ناو خه لکیك هه شر
بگریم كه نه یانناسم و نه مناسن، بۆ نه وهی له ناو خه لکیدا ئابرووم نه چییت.

- له وانه یه نه مه هۆکارێك بییت له و هۆکارانه ی كه ریپوارانی ته سه و فی
پالناوه بۆ گۆشه گیری و هه لبراردنی شوینیکی دووره ده ست و ساده ی
وه كوو نیره.

كاك عومهر گوتی: به لی له گۆشه گیری و دووركه تنه وه سه لامه تی دین و دنیا
هه یه.

شیخ گوتی: نه مه بۆ هه موو كات و شوین و حالێك باش نیه، هه یه بۆی باشه
گۆشه گیری هه شه و اباشه تیکه لی خه لکی بییت، چۆن وه كوو یه كن نه و دووه ی
یه کی ده شیه ناو خه لك و فرمانی چاكه یان پی ده كات و ریگری خراپه یان لی
ده كات، وه لی كاتی له ده ست خه لکی سه لامه ت نابی“ بیگومان نه وكات
گۆشه گیری بۆ تو و خه لكیش باشته.

پیره ژنيکمان بينی که قرزی سپی بوو، پوژگار نيشانه ی که وره یی و چه مانه وه ی
 پشت و ماندبوونی چه ندين ساله ی به پووخساریدا جیهیشتبوو، پشتی
 چه ماندبوویوه و چاو و گوئی کز کردبوو، تهنی جه سته یه کی لاوازی
 میشتبوویوه که توانای هیچی نه بوو، چرچ و لوچی پووخساری بهس بوون بو
 نه وه ی له نا سوریه کانی ژيانی بگهین، نه گهرچی وه کوو خه لکی ناوچه که رهنگی
 رهشی توخ نه بوو، به لکوو نه گهر له بهر که وره یی و به سالآچوونی نه بووایه
 جوانیه که یت به نا شکرا ده بینی، گو چانیکی کورتی هاوشیوه ی به ژن و بالای به
 ده سته وه بوو، عه بایه کی رهشی وینه ی عه باکه ی شیخ صه فای پووشیبوو،
 ششیخ صه فا نه و عه بایه ی وه کوو یادگاری نه کی هه لگرتبوو، نه و نه که ی که
 پیشتر له باره یه وه گوتبووی: نه و دایکم بوو دوا ی دایکی خوم)

بزه یه کی به پووی ئیمه دا کرد و سلاویکی لیکردین.

به گرمی وه لامماندایه وه: وه عه له یکو موسه لام وهره حمه توللاهی و به ره کاتهو .
 پوله کانم وا دیاره ئیوه غه ریبه ن و خه لکیی ئیره نین، بوچی نایه نه مالم و شتیك
 بخون و توژی پشوو بده ن و ماندووبوونتان دهرکه ن، دوا ی نه وه ی که شتیکی
 سوور و دریژتان کردووه، وه کوو دایکتانم گهر بین منه تبارتان دهیم، ...

ده بینم جلی ده رویشانتان پووشیوه، بیگومان ئیوه له و سوڤیه پیروژ و پاکانه ن،
 که وره دهیم گهر خزمه تتان بکه م پوله کانم، ئامان نه که ن بلین نه و پیره ژنه
 هه ژاره خواردنی له کوئی بوو، خواردن به چیژه گهر سه لامه تی و خاوینی پیوه
 بیت و که سیک پیشکه شی بکات به هیوا ی پاداشت و فه پ، پوله کانم هه موو فه پ و
 به ره که تیک له لایه ن خوداووه یه .

ئافرىتەكە پىكەنى بە جۆرىك ئەو كەلبانەى كە پۆژكار كە واندېوونى بە دەر كەوت.
ھەموومان پومان كرده جەنابى شىخ و چاۋەپى ئەو بووين ۋەلامى پىرەژنەكە
بدانەو؟

جەنابى شىخ بە جوانترىن شىۋە لەگەلى پەفتارى كرد و قسەى خوشى بۆ كرد و
ھەولیدا بە نەرم و نىانى داواكەى پەتبكاتەو ۋە ئافرىتەكەش بەسەر خۇيدا
نەشكىتەو، ۋەلى ئافرىتەكە زۆرزان ۋە ھەلكەوتە بوو، ھەموو دەرگاكانى لەبەر
دەم پەتكردنەو ۋەى داواكارىيەكەى داخست، جەنابى شىخ ھىچ پىيەكى گومانى
نەبرد تا داواكارىيەكەى پەتبكەينەو، بۆيە ھەموومان لەگەلى چووينە مالەكەى.
لە پىگادا سىپاسى بە دەمەو ھاتنى ئىمەى كرد ۋەكوو بلى ئىمە ئەو چاكەيەمان
لېكردىت، ھەروەھا گوتى: چوار كورم ھەيە و بەبىننتان زۆر دلخوش دەبن.

دواى ئەو ۋەى پرسىياری ئىمەى كرد، جەنابى شىخ ۋەلامى دايەو ۋە بەسەرھاتى
ئىمەى بۆ گىراپەو، پرسىياری ئەو ۋەى كرد ئىمە كىين و لە چ ولاتىك ھاتووين؟
پىرەژنەكە گىيانى گەنجانەى لە خوینیدا دەسوراپەو، ھەولیدەدا خوشى بخاتە
دلەمان، ھەولیدەدا بە وشە ساكار و سادەكانى بمانخاتە پىكەن و پووخسارە
ساكارەكەشى دەرخەرى ئەو پراستىە بوون، وشە و پووخسارى نىشانەى ئەو ۋەى
پىۋە ديار بوو كە ئەو پىرەژنە بە درىژايى تەمەنى خاۋەن دل و دەرۋونىكى پاك
و بىگەر بوو، لە سەرۋەندى قسەكانىدا ئامارەى بە مردنى پىاۋەكەيدا و گوتى:
ئەو چوار مندالەشى بۆ بەجىھىشتووم.

كاتى گەشتىنە مالەكەى، تەنى خانوئىكى تەواو سادەى مينا خانووى ھەزارىكى
بىدەرەتان بوو، ئەو ھەزارانەى كە بەناچارى تىيدا دەمىننەو ە برسيتيان
دەردەكەن.

خانووەكە لە ژوورىك پىكھاتبوو، بىگومان ئەویش ژوورى پىرەژنەكە بوو، ئەوەى
ترىش لە ھۆلىكى گەرە پىكھاتبوو و كەوتبوو بەرى پاستە، جگە لە ھەندى
قاپ و تاوەى سورکردنەو ەىچىترى لى نەبوو، ئاودەستەكە كەوتبوو ەدەرەو ە
مالەكە.

سلاومان لە چوار كۆرەكەى كرد، لە پاستيدا ەكوو دايكيان ئاماژەى پىكرد بە
ھاتمان دلخۆش نەبوون، چوون بە گەرم و گەشى ەكوو دايكيان پىشوازيان لى
نەكردىن، بىگومان ئەو ھەلوئىستەيان جورىك لە ناخۆشى پىو ەبوو، ئاشكرايە
شتىك ەيە !! گومانم برد ئەو پىرەژنە نەخۆشىەكى دەروونى ەبىت يان
تۆشى خەلەفاوى بە سالاچون بوو ەبۆيە منداڵەكانى بە دل ەرويان تىنەكردىن.

لەگەل ئەو ەشدا ەىچان بۆ نەدەكرا تەنى ملكەچى دۆخەكە نەبىت، جەنابى شىخ
لە كن يەكەك لە كۆرەكان دانىشت، منىش لە تەك كاك عومەر، ەموومان بە
بىدەكى دانىشتىن، تا لە نىوان جەنابى شىخ و كۆرەكەورەكەيان گەفتوگۆيەك
درووست بوو، لەوانەيە ئەو ەبىتە ھۆى كەمكردنەو ەى خەجالتى و شكانى
بەربەستى نىوانمان. دواتر ئافرەتەكە ھاتە ژوورەو ە و دوو قاپى بە دەستەو ە
بوو لە بەردەم ئىمەى دانا، يەكيان پىر بوو لە ەنگوين و ئەو ەترىشيان جامە
ماستاوىك بوو لەگەل پارچ نانىكى ەق و وشك، بەوپەرى دلئايىيەو ە لەبەردەمى

تہ نیا حاجی

Tanya Haji | تہ نیا حاجی

public channel

Description

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

♥ چہ نالیک تاییہ ت بہ کتیب و بابہ تی جیاواز ♥

نہ و کتیبہ لہ لایہ ن احمد عبدالرحمن
کراوہ بہ pdf و پیشکەش بہ خوینەر کراوہ

چہ نال

<https://t.me/tanyahaji7>

بۆ راوبۆچون و پسار بۆ کتیب مەینیرە ↓

@tanyahaji22

نەکاونت ↓

<https://linktr.ee/tanyahaji22>

t.me/tanyahaji7

نزىكەى دە خولەك بوو دەر بارەى "شىيخ مەھدى" دەدووا، تا وامان زانى ئىمە
گوڭگىرىن، وەلى نازانين بۆ مندا لەكانى زۆر گىرنگيان بە قسەكانى دايكيان نەدەدا
و تاييەت كاتى قسە لەگەل بېگانەيەك دەكات!

لەوانەيە ئەمە لەگەل زۆرىەى ميوانەكان دووبارە بوويىتەو، پەنگە ماوہى سسى
سالە ئەمە كارى بىت، لەویدا هەموو شىتەك دەرکەوت، بەلى ھەلە بووم كاتى
وامزانى نەخۆشە،.. ئەو نەخۆش نەبوو، بەلكوو ئەو بەدواى بىزبوو كەى
دەگەرا! ئەو بۆيە لەگەل بېگانەكان بەوشىوہە دەدوا بە ھىواى ئەوہى
سەرەداويك دەر بارەى ونبوو كەى بدۆزىتەو و بەرەولای ئەوى بېەن.

قسەكانى بە تكاندننى فرمىسكىك لە چاوانى كۆتايى پىھىنا، ھەموومان سەرمان
نەوى كرد بەزەييان پىداھاتنەو، لەوانەيە ئەوہى بەدواى دەگەپىت كۆپى يان
نزىكىي بىت.

شىيخ ئەحمەد ويسىتى قسە بکات، ئافرەتەكە بە دەستىكى ئاماژەى بۆ كرد
چاوہپى بکات و بە دەستەكەيترى پۆندكى چاوى سېرى و گوتى: وینەيەكى ئەوم
لەکنە دەتوانم پىتى نیشان بەدەم، لەوانەيە بىناسىت.

فرمانى بە كۆرە بچووكەكەى كرد وینەكەى بۆ بىنن، بە دلگرانى و ناپەرەزامەندیەو
ھەستايەو بەلام ھىچ ھۆكارىكى بۆ پەتکردنەوہى نەبوو، تۆخەيال بکە ئەوہى
پوودەدات لە نىوان ئىمە و پىرەژنەكەيە و كۆرەكانىترى ھەموويان لە لايەكى تر
دانىشتون.

ھەرچۇنىك بىت كۆرە بچووكەكەيان وینەكەى ھىنا، كە بەتەنى لە نىو قىتويكى
چوارگوشەدا دانراپوو، پىرەژنەكە وینەكەى بە "شىيخ ئەحمەد" نىشاندا، بە

سەر سوڤمانه وه "شیخ ئه حمه د" گوتی: به ریژم ئه و خا سیئتانه ی تو با ست کرد
 زۆربه یان له شیخه که ی من هاتوونه ته دی، ته نانه ت شیخه که م ناوی "
 مه هدی" یه که و ماوه یه کۆچی دوا یی کردووه و سه رجه له یه کی پیروزی شی هه یه،
 به لام ئه و وینه یه له شیوه ی ئه و ناکات.

له وانه شه ئه و وینه یه ئی ماوه یه کی زوو بیئت و ئه و ده مه جه نابی شیخ
 نه ده ناسی، له وانه شه هه ر وینه ی ئه و نه بیئت، چاره سه ری ئه و بابه ته ئه وه یه که
 من وینه که ببه مه وه و به که که ی که ده کاته خیزانم نیشانبده م، ئه سته مه ئه و
 وینه ی باوکی نه ناسیته وه، ئه وکات به هه والی راست و دروست ده که پریمه وه
 لات، تو چی ده لیی؟

ئافره ته که هه سته کانی تی که ل بوون، هه سستی دلخۆشی، چوون خه ریکه
 تروسکایی هیوا یه کی بۆ دروست ده بیئت، له که ل هه سستی دلته نگی، چوون ئه که ر
 ئه و که سه ی ماوه یه که به دوا یدا ده که پریت جه نابی "شیخ مه هدی" بیئت
 ده که ویتته خه میکی قوله وه، چوون جه نابی شیخ ماوه یه که کۆچی دوا یی
 کردووه ..

ئافره ته که به پروخسار یدا نیشانه ی ئارامیی و تی که شکانی دیار بوو و گوتی: پۆله
 له پاسه یدا ج که له و وینه یه هیچ وینه یه کی ترم زیه، که ر بزربیی و بۆم
 نه که پریتته وه قسه کانی ته و او نه کرد، سه ری نزم کرده وه و که و ته
 بیر کردنه وه یه کی قول.

جه نابی شیخ قسه کانی بریی و گوتی: متمانه م پی بکه به پریم، وینه که و
 که که ی و منداله کانیت بۆ ده که پریمه وه که ر به پاسستی ئه وه ی به دوا ی
 ده که پریت شیخه که م بیئت. خو ئه که ر هه ویش نه بیئت وینه که ت هه ر بۆ

ده گه پيښمه وه، نه وهی لای تو جيگه گرنګيه لای منيش جيگای بایه خه، بویه
له هيچ مه ترسی.

نافره ته که رازی بوو وینه که بداته شیخ نه حمه د دواي نه وهی په یمانی لی
وه رګرت وینه که ی بګه پيښته وه، چوون وینه که یارمه تیده ری ده بیت له
دۆزینه وهی کوره که ی.

سه پرسورمانی نه وه نه بوو پیره ژنه که ونبووه که ی بدۆزیته وه، به تایبته که ر
ونبووه که شیخ مه هدی بیت، به لکوو نه وهی به راستی لام سه یر بوو نه وهی نه
پیره ژنه چوون نه وه ماوه دریژه نارامی ګرتووه و بی ئومید نه بووه، ناخه ر ماوهی
سی سال ګه ران! ماوهی سی سال پرسیارکرن له غه ریبان و غه واران! به هیوای
نه وهی که سیګ پی ونبووه که ی پيښشان بدات، ته نانه ت منداله کانیشی بیه یوا
بوون! .. سوبجانه لالا له سه یری ئیشی نه و پیره ژنه! .

(۷)

جه نابی شیخ ګوتی: به لام به پيژم چیرۆکی تو له ګه ل "شیخ مه هدی" چیه؟
بوچی نه و ماوه یه دوور و دریژه به دوايدا ده ګه پيښت؟

ګوتی: مه هدی برامه، ئیمه پيش نه وهی دایک و باوکم کوچی دوايی بکه ن
خیزانیګ بووین، من و مه هدی و ئیتريش، من به ده ست نه خوشی هه رسکردنه وه

دەمنالاند و پزىشكانى ولات دەسەوستاند بوون لە چارەسەريەكەى، ئەو و چەند پووداويك لەگەل حەزى خوڤى و ايانكرد بۆ ميسر گەشت بكات، ئەمەى بۆ ئەو بوو لە زانكۆى "ئەزھەر" بخوينت، چون ئەزھەر ئەوكات تڤى بوو لە زانائى بەناودەنگ، برام تاكە كەسن نەبوو لە ئەزھەر سوودمەند بوويت، بەلكو پيشتر باوك و باپيريشمان لەوئى خویندبوويان.

لەگەل برام گەشتم كرد، كاتى گەيشتینه شارى "قاھيرە" خانوويكى بچووكمان نزىك ئەزھەرمان بە كرى گرت، دواتر ھەموو ھەفتەيەك دوور پۆڤ بۆ چارەسەرى لەگەل دەھاتە لاى پزىشك.

چارەسەريەكەم نزىكەى سالىكى تەواوى خاياند، دواى پينچ مانگ لە چارەسەرى و مانەو ھەمان لە "قاھيرە" ھەوالمان لە ھەندى و ھەندى ولاتەكەمان پينگەيشت كە شيوعىەكان ھيرشيان كردۆتە سەر لادىكەمان كە لە عەدەن بوو، كاوالكارى و خوئينىكى زۆرى بى تاوانانيان پشتبوو، خەلكىكى زۆرى لادىكە پايان كردبوو، ھىچ كەس بە ھەوالى براكانميان نەدەزانى، ماون يان مردوون؟ كوژراون يان وەكوو خەلكى تڤى لادى لە ترسى كوشتن و لەناوچوون ھەلاتوون.

بەو بەم شىو ھەىچ شتىكمان لە دەست نەدەھات جگە لەو ھى ئارام بگري، جگە لەو براىەم مەھدى كەسى ترم نەبوو، لە ترسى تەنھاييم و بزىبوونى زۆر پشتم پيدەبەست و ئاگادارى بووم، ئەوكاتيش كارەساتەكان بە تەنھا نەدەھاتن، بەلكو پوودا كارەساتەكان لەگەل شەپ و ئاژاوەكاندا شەپۆليان دەدا و توپەبوونى خۆيان بەسەر خەلكەكەدا بەتال دەكردەو، .

پۆڤىك براكەم بۆ وانە خویند چوو و نەگەپايەو! من و ھاوپيىەكى بە ناوى "موحەممەد" زۆرى بەدوادا گەپاين، تەنات ھەموو قاھيرە گەپاين و ھىچ

شويته وارې کمان لې ده ستنه کهوت، سالتېک مامه وه هم بۆ چاره سهرې و
هم مديس بۆ گهړان به دواي نهو، وه لې هيچ سوډي نه بوو.

له کوتاييدا راده سستی که توار بووم، نهو حاله ي تييدا بووم نه مده تواني جاري کير
به تهنه بۆ ولاته که م بگهړيمه وه، چوون هم موو نهو پاره يه ي که پيم بوو خه رجم
کرد، ته نانه ت موحه ممه دي هاوړتي "مه هدي" يش له دوواين پوژه کاني نه ويم
خه رجي کيشام.

دواتر موحه ممه د خوازييني کردم، نهو داوايه ي مينا هيډمه بوو بوم، بوي
باس کردم نه مه بۆ نه وه نيه دلي بوم ده سووتې چونکه ئافره تيکي تهنه م و
براکه م ونکردوه، به لکوو باسي نه وه ي کرد که دلي ده يه وي هاوسه رگيريم له گه ل
بکات، نه گه ر په زامه ندي بنويتم نهو دلخوش و کامه ران ده بيت.

هرچونک بوو هاوسه رگيرمان کرد و بريارماندا دواي هاوسه رگيره که قاهره
جيبيلين و بجينه سوډان، چوون ژياني نه وي وه کوو ژياني قاهره يه و هيمن و
بژنوي تيجوي هه رزانه، لهو نهو چوار کوړم هه يه و پيش سي سال کوچي
دواي کرد... په حمه تي خوداي ليبيت.

نقد له گه لم نارام بووه و به دريژاي ته مه ني له خه مي ونبووني براکه م بووه و
باري سه رشانمي سوک کردوه، چوون ده يزاني براکه م چهند خوشده وي و چهند
پييه وه په يوه ستم.

لهو پوژه وه من ليړه و له وي به دواي هه والي نه ودا ده گهړيم و به نوميدې نه وه ي
بوني يان هه واليکي نوم بۆ بيت، وه لې تاکوو ئيستا هيچ هه واليکي نهوم نيه.

به لام به يارمه تی خودا وا ههست ده که م که پزگار یوونم نزیکه و له هه موو
حالتیکدا هیوام به خودایه، هیوادارم زیندوو بیت بیگه پینیتته وه لام، گهر
مردوو شبیت خودا لیخو شبیت و په حمی پیکات، هیوام وایه بو جاریکیش بیت
و بیبینم دواتر گهر بشمرم دلنارام ده بم.

دوای گوئیستبوونی نه و به سه رهاته - بو نه و پیره نه دلته نگه - جگه له
باراندنی چهند دلۆپیک فرمیسک چیترم له دهست نه هات.

نه مه وانه ی خوشه ویستی و وه فایه هه موومان لییه وه فیر ده بین، ته نانه ت
نه گهر شیخه که م "مه هدی" یش نه بو وایه بیگومان له و ئافره ته فیری باشترین
نیخلاس ده بووین و هه رگیز له بیرمان نه ده کرد.

جه نابی شیخ موله تی پویشتنی له ئافره ته که خواست، ئافره ته که پیشنیاری
نه وه ی کرد یه کیک له کوره کانی له گهل نه ودا بین، به لام جه نابی شیخ
داواکاریه که ی په تکرده وه و په یمانی پاته کرده وه جاریکیت هه والی بو
بگه پیننه وه، پیشنیاریکی تری بو کرد و زور داکوکی کرد شه و لای نه و بمیننه وه
و به یانی دریزه به گه شته که یان بدهن، ئیمه ش په زامه ندیمان نواند.

ماله که له ژووریک پیکهاتبوو و نه ویت هه مووی چول بوو، کوره کان له وی
ده خه وتن و ئیمه ش هه ر له وی خه وتین.

نه و ده مه ی ئیمه خه وتبووین کوره کان یه که به دوای یه که بو شه ونویژ
هه لده ستان، وادیاریوو دایکیان باش په روه رده ی کردبوون، به راستی ئافره تیکی
گه وره و سه نگین بوو!

ئیمه ش وه کوو هه موو جار له کاتی خوی بو نویژ و زیکر هه ستاین، کاک عومه ر
له گهل نه وه ی به ئاگابوو وه لی هه لنه ستا، تیبینیم کرد جه نابی شیخ نویژی

دابه ست بى ئوۋەى دەستىنويژ ھەلگىرىت،.. وا دياربوو شەو نەنوستبوو، پىدەچوو
بە درىزايى شەو بىرى لەو پىرەژنە كرىبىتەو ە و خەوى لى تۆراندبىت.

كۆتايىمان بە نويژ ھىنا و ھەريەكەمان مژولى زىكر و ويردەكانى بوو، وەلى كاك
عومەر ھەر لە شوينى خوى دانىشتبوو، جەنابى شىخ پىرسىياري لىكرد بۆچى
بۆچى نويژ ناكات؟ ئەويش بە دەنگىكى نزم گوتى: دووېشكىك بە پىي وەداو،
تەنانەت ناتوانى لەسەر پىيەكانى بوەستى، ئازارەكەى لە ھەمووان شارەو
تاوەكوو ئافرەت و كۆرەكان شەرمەزار نەبن، چوون زەوى و دىواري خانووەكە
بووېوۋىە شوينى مانەوۋەى مېروو و خشۆك.

جەنابى شىخ پىرسىياري لىكرد گەر تواناي ھەبىت كەمىكىش بىت ھەستىتەو ە و
مۆلەت لە خاوەن مال دەخوازىن و لە رىگادا تىمارت دەكەم.

جەنابى شىخ مۆلەتى لە پىرەژنەكە خواست و ئەويش مۆلەتيدا، سىياسى كردين
بەوۋەى لەگەل ئەو و كۆرەكانى ئارامگر و باشپەرەقتار بووين، ھەروەھا گوتى:
چاوەرپىتانم و لە پشكۆ گەرمترم بۆ ھەوالتان، ھىواشى خواست ھەوالى
دەلخۆشكەرى بۆ بەيىنەو ە.

كاتى دوور كەوتىنەو ە بۆ چارەسەرى كاك عومەر لە شوينىك وەستايىن، بە ھوى
پىوۋەدانى دوپشكەكە زۆر ئازارى ھەبوو، بەلام بەپاستى بۆچوونى شىخ بەرامبەر
كاك عومەر درووست و پاست بوو، كەسىكى دل پاك و خاوەن ھەستكى بالا بوو،
تەنانەت جەنابى شىخ لەو بارەيەو ە ھەمان قسەى كرد و وتى ئەمە نىشانەى
كامەرانى ئەو ە و زۆرى دلى بەو ھەلوپستەى خۆش بوو ە و نزاى بە خىريشى بۆ
كرد.

له و دهمه ی له پښتو پوین له دووره وه چنه هژار پکمان بینې، وادیار پو کومه له هژار پکی لادی بوون و له تکه یه ک دانیشتبوون، چوینه گوندی "نوم" و له ویشه وه بۆ شار پکی دیکه له ناوه پاستی سوودان.

له و عه سره ی که لادی پیره ژنه که مان جیهیشت چوینه شار و له ویشه وه وه کوو هه میسه به ره و نه و لادی به پښتو وتین که له خه یالماندا بوو و پیمانوايه باوله کی پر له دوور و کانزای به نرخه ..

نه و لادی به وادیار پو پاریزگاری له و سروسشته ی خوی کردووه و ده سستی کوپانکاری پینه گیشتووه و له گه ل نه وه ی که هیزی کوپانی شارستانی به هیزه، به لام نه و سروسشته ی که هه یه تی وایکردووه پاریزگاری له بوونی بکات و سروسشته کونه که ی خوی بپاریزی.

خانوه کانی لادی که له پووی شیوازه وه جیاواز بوون، وه لی هه موویان له خشتی کوپ دروستکرا بوون، خانوه کانی ئیره خانوی زانایان و پښوارانی ته سه و فی کونم بیر دینیتته وه کاتی جه نابی "شیخ صفا" بوی باسده کردین. بیر پکی ناوی لیبو خه لکی ناویان لی دهر دینا، خواردنمان خوارد و ده ستنویژمان گرت و نویژه که مان لای بیر ه که کرد، "جه نابی شیخ" له وه ته ی له مالی پیره نه که هاتوینه ته دهر به رده وام ناوه زی مژولی نه وه ..

که یشتینه ناوه پاستی لادی که و به دیداری خه لکی لادی که شاد بووین و لای نه وان غه ریه بووین، چوینه بازار، نه و شوینه ی که به رده وام هه واله نویکان له وی ده بیستری، گویمان لی بوو که که وره ی لادی، که وه کوو کوله که یه ک وایه بۆ لادی که تووشی نه خووشی که ده بووه و بۆته هوی دروستبوونی نازار پکی زور له سکیدا و دووساله پزیشکان له چاره سه ریه که ی ده سته وه ستانن.

له و ده مه ی له ږنگابوون له دووره وه چنه د هژارنګمان بینې، وادیار بوو کومه له هژارنګی لادی بوون و له تګ په ک دانیشــتــبوون، چووینه گوندی "نوم" و له ویشــه وه بۆ شارنګی دیکه له ناوه راستی سوودان.

له و عه سره ی که لادی پیره ژنه که مان جیهیشت چووینه شار و له ویشــه وه وه کوو هه میــشه به ره و نه و لادییه به ږنګه وتین که له خه یالماندا بوو و پیمانوايه باوله کی پر له دور و کانزای به نرخه..

نه و لادییه وادیار بوو پارنیزګاری له و ســروشتــی خوی کردووه و ده ســتی گورنګاری پینه گیشتووه و له گه ل نه وه ی که هیزی گورنې شارستانی به هیزه، به لام نه و ســروشتــیه ی که هه یه تی وایکردووه پارنیزګاری له بوونی بکات و ســروشته کونه که ی خوی بپارنیزې.

خانوده ګانی لادیکه له پووی شیوازه وه جیاوازیوون، وه لی هه موویان له خشتی قور دروســتــکــرا بوون، خانوده ګانی نیره خانووی زانایان و پیبوارانی ته سه ونی کونم بیر دینیتــه وه کاتې جه نابی "شیخ صه فا" بوی باسده کردین.

بیرنکی ناوی لیبو و خه لکی ناویان لی دهر دینا، خواردنمان خوارد و ده ســتنو یژمان گرت و نویژه که مان لای بیره که کرد، "جه نابی شیخ" له وه ته ی له مالی پیره نه که هاتووینه ته دهر به رده وام ناوه زی مژولی نه وه..

که یشتینه ناوه راستی لادیکه و به دیداری خه لکی لادیکه شادبوون و لای نه وان غه ربه بوون، چووینه بازار، نه و شویننه ی که به رده وام هه واله نویکان له وی ده بیستری، گویمان لی بوو که که وره ی لادی، که وه کوو کوله که په ک وایه بۆ لادیکه تووشی نه خووشی که ده بووه و بۆته هوی دروســتــبوونی نازارنکی زور له سکیدا و دوو ساله پزیشکان له چاره سهریه که ی ده سته وه ستانن.

دوای چەند کارژیریک له مانە وەمان له لادیکە خۆمان بە کەلهبچهکراوی بینیه وەن
بەتۆمەتی ئەوەی ئێمە دەمانەوی پلان دژی گەورە سیاسیه کان دابڕێژین و
هاتوون پشیوی له ولات درووست بکەین...

لەوانەیه خەلکێک ئێمە ی بینیبێت و وا گومانیان بردبێت ئێمە گوێبیسستی هەوالی
نەخۆشکەوتنی گەورە ی لادی بووینە و دەمانەوی پلانێک دژی ئەو بۆ بەرژە وەندی
خەلکێکی تر دابڕێژین! سیاسیه کان بەردەوام بەو شیوەیه بیر دەکەنەو... ئەمە
یاریمە بێژە وەرەکی ئەمانە، بۆیه دەبینی کە سوڤیه کان قیزیان له سیاسەت
دەبیتەو و ئاگاداریش توندیش دەدەن له تیۆه گلاڤ له سیاست و وەستان له
دوای بەرژە وەندیەکانی.

له ژووریک گەورە و تاریک کە کەوتوو بوو یه حەوشە ی مایکی کۆن دایاننان،
بنمێچەکی بەرز و ترسێنەر بوو، دوای ئەوەی هەرچی هەبوو لێیان سەندین،
ئێمە یان برده بەردەم بەرپرسی شوێنەکە، بەراستی هەر بەو شیوەیه بوو کە
باسیان دەکرد، تەنانەت نەیدەتوانی دابنیشیت! له گەل ئەوەی زۆر نەخۆش بوو
وەلی نۆر و شک و خراپەفتار بوو، بە ناشرینترین شیۆه له گەلمان پەفتاری
دەکرد، پێشتر له ناوبازار پێیان گوتین: پزیشکی زۆر بۆ چاره سەری ئەو
هاتوون، بەلام هاتنەکیان بێسوود بوو، تەنانەت خەلکی هاتبوونە ئەو برۆی
کە جادووی لێکراو، ئەو سستەمکارە ئەو تۆمەتە ی دابوو یه پال هەزارەکان،
بێگومان دەسەلاتداری ئەو لادیه کە سێکی سستەمکار و گەوجە.

دەسەلاتداری لادیکە پرسپاری کرد: ئیۆه کێن و له کوێۆه هاتوون؟

جه نابی شیخ وه لآمدایه وه و گوتی: له " نه قسه ره وه هاتووین و جگه له ریواریک
چیت نین.

- به توورپه ییه وه گوتی: تو چاودیر و هه والگری نهیئی له جلی
ده رویشیدا، راستی بیژه و درۆ مه که.

+ ئیمه له وزهویه فراوانه ی خودا بۆ گهشت هاتووین، هیچ پیویستییه کی ترمان
نیه.

- نه ها بروات پی ده که م، هه موتان نازاد ده که م و بریسه که کانتان بۆ
ده که رینمه وه، به لآم نامه وی جاریکیتر لیڤه بتانبینمه وه.

+ سپاس جه نابی فره مانڤه وا، به لآم من پیشنیاریکت بۆ ده که م له وانه یه
سوودی لی ببینی.

- چیت پییه و به کورتی بۆم باس بکه .. به رپر سه که به نه سته م قسه ی
ده کرد، چون نه خوشیه که ی گه یشتبوویه پایان.

+ پیشنیاری نه وه ت بۆ ده که م که به ئیزنی خودا له ماوه ی پۆژیک له و
نه خوشیه ت چاک ببیته وه ..! به لآم به یه ک مه رج.

- سه ری خۆی بادا و به گالته جاریه وه گوتی: کهس نه ما ئیوه نه بن؟
ئیوه ی ده رویشان خه لکیکی گه وچن، وا ده زانن که پشت له دونیا کردن
و ده سته به لگرتنتان لی سودیکتان پی ده که یه نیت، وای بۆ ده چم
نه وه ته نها....

+ ئه وه باسى ئيمه نيه به پېزم، ناشمه وئ بزانم بۆچوونى تو ده ربارهى ده رویشان چيه، بۆچوونت چۆنه با واييت، به لكو ئيستا من پيشنياريك ده خمه به رده مت، يان ئه وه تا رازى ده بيت يان رته دده كه يته وه و ئيمه به سپاسه وه ئيره جىديلاين.

- ئه و مهرجه ي ده ته وئ چيه ؟ ئه مه ي به بيزاريه وه گوت.

+ له راستيدا دوو مهرجن:

يه كه ميان: بروام پئى بكه يت ئه وه ي پيئ ده ليم هوكارى نه خوشيه كه ته و واگومان ده به م به راستى هوكاره كه ي ده زانى.

دووه ميان: ئه وه يه ده سالات جيبيليت، وه لامى مهرجى يه كه م پيش مهرجى دووه م وه لامده دريته وه، پيش ئه وه ي به ئيزنى خودا چاك ده بيته وه.

به رپرسه كه زور توپه بوو گوتى: به نديان بكه ن و ئه و خه له فاوه تير قامچى كه ن. جاريكتر بۆ هه مان شويني برديرين، به لام ئه مجاره جه نابى شيخيان له ئيمه جياكرده وه و ئه م حاله به رده وام تا پوژى دواتر، جاريكتر بۆ لاي به رپرسه كه برديرين، له وئ جه نابى شيخمان بينى و شوينه وارى ئازارمان به رووخساريه وه بينى و زور ماندوو دياربوو، بۆ حالى شيخ زور ئازارم ده چه شت، به هيوابووم قسه كانى له گه ل به رپرسه كه به رازيبوون به پويشتن بيت و له و لاديه بروين، به لام ئه مه رووينه دا.

ئه و جاره به رپرسه كه گوتى: هۆ ده رويش، گه ر تو تواناي چاره سه رى منت هه يه ئه و من پيشنيارى به خشينى نيوه ي ماله كه مت بۆ ده كه م، چى ده لاييت؟

ۋادىيارىبوو كە بەرپىرسان لە بىرى پىشنىيارەكەى شىخ ئەحمەد دابوون، بۆچى نا! نەخۆشى ۋەك بەندىخانەيە، ۋاى لىكردوۋە لە پەلوپۆى خستوۋە! ھەموو خەزىنەى دۇنيا ناكاتە ساتى ساخ و سەلامەتى، ئەو پراستىيە تەنھا نەخۆشان و دەردەداران دەيزانن.

جەنابى شىخ گوتى: بىبوون بەرپىزم، بەمە پازى نىم. بەرپىرسەكە بە دەنگىكى بەرزەۋە ھاۋارى كرد: باشە ئەۋە دوايىن پىشنىيارم دەبىت بۆت، نىۋەى دەسەلام دەبەخشم، بە جۆرىك دەسەلات سنوردار دەبىت و دەسەلاتم سنوردار دەبىت، نىۋەى سەرباز و خزمەتكارەكانت دەدەمى و كەسمان سنوربەزىنى ئەۋەكەيتىر ناكەين... چى دەلىت؟

پىنى ۋابو ئەمە دەبىتە ھۆى فرىودانى شىۋە پازى بوونى.
+ ببورە بەرپىزم، بە ۋەمەرچە پازى نابم، ئەۋەنەبىت كە پىشتىر بۆم باسكردبوى.

- ئاى چەندە دەروىشىكى گەۋجى، بىبەن بۆ بەندىخانە و تىرقامچى بگەن.

دىسانەۋە ھاتىنەۋە لاي بەرپىرسەكە ۋ ئەۋجارەيان ھەموومان لە يەك شوين بووين، لىدانىكى بە ئازار و برىندارەرمان چەشت، زۆر لە شىخ تووپەبووم، ھىوامخواست ھىچ كات نەمناسىبۋايە، بەلام لاي كەس ئەمەم نەوت، نازانم چ كارى بە كورسى دەسەلاتە! چ دەبوو ئەگەر بە ۋ پىشنىيارەى كۆتايى بەرپىرسەكە پازى دەبوو. بەپراستى دەسەلات فرىودەرە.

بە ۋ حالەۋە سى پۆز لە زىر ئازار ۋ ئەشكەنجە ماينەۋە، تاقەتمان پروكا، جارىكىتر برىراينە لاي بەرپىرسەكە، ۋەلى ئەۋجارە بەرپىرسەكە خۆى

دواخست، هيچ دهره تانيکي نه بوو جگه له وهی به مهرجه که ی شیخ پازی بیت، بویه پازیبوون و په یمان و به لاین به رامبه ر هه مووان نووسران مۆرکران، داکۆکی کرا له وهی هه مووان پابه ندی په یمان و به لاینه کان بن به و مهرجه ی جه نابی شیخ تیماری به رپرسه که بکات.

جه نابی شیخ به ره و پرووی به رپرسه که چوو، نه و له سهر چوارپاکه دا پاکشابوو، جه نابی شیخ چهند جارێک ده سستی به سهر سکیدا هیناو چهند ئایه تیکی قورئانی خویند و دلنیا بوو که خودا شیفای دهدات، هه موومان چاوه پړی شیخ و دهره نجامی نه وه بووین نه گهر چاکنه بیته وه و ئاقیبه تمان خراپ و ناخۆش و گرتن و نه شکه نجه دان ده بییت.

چهند خوله کیکی که می پیچوو به رپرسه نه خۆشه که چهند جارێک پشایه وه، ته نانه ت پوو خساری سوور هه لگه را و به رده وام ده کوخی، نه مه چهند خوله کیکی پیچوو و هه تاسه ی ئاسایی بوویه وه و به ئاسایی هه تاسه ی ده دا، ئازاری گه ده و ئاوسانی نه ما، سپاس بۆ خودا به رپرسه که هه ستایه سه ر پړی و پیخه فه که ی جیهیشست و زۆر دلخۆش بوو، وه کوو نه وه ی هیچ کات نه خۆش نه بوو بییت.

هه مووان به دهنگیکی به رزه وه گوته یان: نه لاهو نه کبه ر.. نه لاهو نه کبه ر، ژووره که له گه ل دهنگه که ده له رایه وه.

دوای نه وه به رپرسه که سه یری جه نابی شیخی کرد و له نیو خه لکیدا وه ستا و به دهنگی بلند هاواری کرد: هۆ خه لکینه ئیمه په یمانمان به و پیاوی داوه و نه وه تا

ئىمە لە بەرامبەر ئىتوۋا پەيمانى خۆمان دە بەينە سەر، ھەوال دە گەيە نە
دەسلاتى بالالە ولات كە من دەسلات بۆ ئەو پياوۋە جىدىلەم...

ئەو دەمە جەنابى شىخ گوتى: نا...نا... بەرىزم نامەوى دەسلات جىبىلى! من
لە بەر كورسى و دەسلات مال و سامان بەرگەي نازار و ئەشكەنجەم نەگرتوۋە!
ھەموومان توۋشى ھىدەمە بوۋىن، باشە ئەگەر بۆ دەسلات و پارە نەبوۋە ئەي
مەبەستى چىە؟!

- كەواتە پىمان بلى ئەي دەروىش مەبەستى چىە لىي؟ لە پشت ئەمەو
چى ھەيە ئىمە نايىزانىن؟

+ ئەمەم بۆ ئەو كەرد لە و ئانوساتەي پرسىياري ئەو ەت لى بىكەم: ئايا مال و
سامان و ھەموو ئەو ەي ھەتە بە نرخترە يان ئەو لە شىساخىەي ئىستات دواي
ئەو ەي چەند سالىكە بە دەست نەخۇشەيەكەتەو دەئالينىت؟ دواي ئەو ەي
بەپرەسەكە تۆزى بىرى كەردەو ە لە مەبەستى شىخ گەيشت و گوتى: بىگومان
لە شىساخى بە نرخترە، چ لەو ە ناخۇشترە لە ناو جىگا بىكەيت، چ خۇشەيەك
دەبىنىت كاتىك ناتوانىت لە ناو جىگادا قىت بىتەو ە، بىگومان ھەموو دىناشت
ھەبىت بە تەواۋى شتەكانى ناۋىەو ە ناكاتە لە شىساخى.

+ ئەو پىسىيەي كە لە گەدەت ھاتەدەر لە دۇنيا بە نرخترە، بۆچى وا لەسەرى
پىداگىرىت و تىدەكۆشىت لە پىناۋىدا و دىن و دواپۇرتى بۆ دەكەيتە قوربانى؟

- بەپرەسەكە بۆ ھاتەپىشەو ە و بۆ ئەو ەي دەستى جەنابى شىخ ماچ
بكات، جەنابى شىخ دەستى لە و دوورخستەو ە، ھەموۋيان لە مەبەستى
جەنابى شىخ گەيشتن.

به پراستی زور بېنرختره له وهی که خه لکی له سهر شهر ده کهن و کتېرکی ده کهن،
زور له وه بېنرختره دینه که مانی بو بفروشین.

بویه په شیمانم له وه لویستم به رامبه ر شیخ دهر بری و داوام له خدا کرد
سهر که وتووم بکات له هاوه لیتیکردنی، نای چه ندین وانه و ناموزگاری له سهر
ده سستی نه و فیرووین.

جه نابی شیخ سهری به رپر سه که ی کرد و گوتی: بوت باسنه کردین هوکاری
نه خوشیه که ت چیه؟ خر مه رجمان نه وه بوو بومان باسبکه یت؟

- به رپر سه که گوتی: نیستا هیچ دهر تانیکم نیه و ددانیپیډا ده نیم، وای بو
ده چم ته نها به هو ی نزی سته ملیکرا وانه وه بیت، نای چه ند ستمم له
هه ژاران کردووه و چه نده مافه کانیا نم زه وتکردووه، بیگومانم له وهی
ته نی تیری نزی نه وانه که هیچ کات له پیکان هه له ناکات.

له سهر نه و ستمم خه وتم، دهر گای ناسمانیان بو کرایه وه و نازاری من ده سستی
پیکرد، به خوم ده گوت: سهر که وتنی ناسمان چه نده زوو ده گات و به فریای
هه ژاران ده که ویت، نه وانه ی هیچ سهر خه ر و پشتگیریه کیان نیه!

دواتر به رپر سه که له ناو خه له که دا به ده نگیکي به رز هاواری کرد: من به رامبه ر
نه و ستمم له که سیکی لادی کردوومه واز له ده سه لاتم دینم، دواتر داوای
لیکردین میوانی ماله که ی بین، به جوریک به سه رهاتی نیمه لیره دا له گال نه ودا
کوتایی پینه هات هه روه کوو خوی نه وه ده لیت، به لکوو جه نابی شیخ په زامه ندی
نواند و به میوانداریه که ی پازی بوو، دواي نه وه ی به مهر جی گرت هیچ خواردن
و خواردنه وه یه کی پیش که ش نه کړیت، نه ویش په زامه ندی نواند، به رپر سه که

هه لسوکه وتی له گه ل شېخ ته واو گۆرېابوو، له وهی پوویدا بوو زۆر په شیمان بوو،
 به پړزه وه سهیری شېخی ده کرد و به شیوهی خزمه تکاریک له بهر دهستی جه نابی
 شېخ هه لسوکه وتی ده کرد...

به ره و ماله فراوان و گه وره که ی که وتینه پړی، پرسپاری ناسنامه ی نیمه ی کرد،
 جه نابی شېخ به درېژی هه موو شتیکی بۆ باسکرد و له کۆتاییدا گۆتی: من
 خه مبارم که ده سه لانت جیهیش تووه، ده کرا به رده وام بوویتایه و دادگری و
 چاکه ت بلاو کرد بووایه و خراپه ی پیشووت به چاکه گۆرېبووایه.

- نه خیر قوربان، نه وه نده ی پیشوو به سمه، نه وهی ماومه ده ییه خشمه
 خودا و هیوام وایه لیمی وهر بگریت، نه و زهوی و خاکه ش جیدیلیم که
 ستم و زۆرداری منیان بینوه، نامه وی ته نانه ت گویشم له پابردوه
 بیژه وهره که م بیت، هه موو نه وهی داوامه لیتان نه وه یه پړگه م بده ن
 هاوړیه تیتان بکه م و له گه لتان بم، به ئیوه له مانای ژیان گه یشم، با
 له گه لتان بم و به خزمه تکاریم پازی بن، شمه ک و ئاوی ده ستنویژتان بۆ
 هه لده گرم... باوه یم پیبکه ن هیچ خراپه و شه رمه زاریه کتان تووش
 ناکه م، ماوه یه ک له گه لتان ده بم و ده گه پړمه وه، من چه ند کورپکی
 گه وره و هاوسه ریکم هه یه، له دوری من هیچ زیانیان پیناگات، ته نی
 ده مه وی به هاوه لی ئیوه شه رمه فمه ند و سوودمه نه ند بم، ئیوه
 چیده لئین؟

+ له راستیدا به پړزم نه و گه شته بۆ تو ناخووش و قورس ده بیت، چون
 تو وه کوو نیمه به رگه ی نه و ناخووشیا نه ی گه شت ناگریت و

لېرانه هاتوويت، له ماله كات له گه ل منداله كان و هاوسه ركه كات بيمينه وه
باشتره بۆت، شتيك مه خه كۆلت نازارت بدات و نه توانى له سهرى نارام
بگريت!

- قوريان له نيوه ده گم، له سهر ناخوشيه كان نارام ده گرم، ده مه وي
ببه مه مروفى كيترو و له نويوه ده ست پييكه م.

+ كه واته ماتول خۆت ده ته وي ده بيه هاوپتي گه شته مان.

- هاوپتیه ده رویشه كانم نىستا ده توانن به "سه ليم" بانگم بكن، نه وه
ناوى راسته قينه مه كه پيشتر له بيرم چووبوو، كه س به و ناوهم بانگى
نه ده كردم، ته نانه كه سه نزيكه كانيشم!

سه ليم - به رپرسي پيشوو - له گه ل نيمه گه شته كه ي ده ستپيكرد و بوينه
چوار كه س، من و شيخ و كاك عومر و سه ليم، سه ليم ته مه نى نزيكه ي
به دجا و پينج سال يان كه متر بوو، پووخسارى زور جوان بوو، شوينه وارى
خوشگوزهرانى و به خششه كانى به پووخساريه وه دياربوو، به هوى
هاوپتیه تيكردى نيمه له سهر هه مووان پيوست بوو بچينه شوينيكي دور،
چونكه سهر كه وتنى گه شته كه له وه دابوو كه س له نيمه نه زانى بۆ كوى
ده چين.

(٨)

چووينه ناو شارىك له نزيك سنووره كانى سوودان، سه ليم گوتى: تهنى ناوى
شاره كه ده زانى، گه يشتينه نه وي و له جاده كانى شاره كه ده سوورپاينه وه، به
پى به ره و لادىكه ده پويشتين.

چووينه نيو يه كه م لادى، لاديه كي زور جوان و دره خته كانى چر و پر بوون،
وه كوو چوانترين ناوچه ي سه وزايى خوى ده نواند، وادياربوو خه لكى ناوچه كه
گرنگى زور به كشتوكال و چاندن ده دن،... پيش نيوه پو به چه ند خوله كيكي
كه م به س بوو بو خواردنى چيشتى، تهنه ت كاك سه ليم له گه ل نيمه دا بوو وه لى
جه نابى شيخ به توند و زبرى هه لسوكه وتى له گه ل ده كرد، نه مده زانى هوكارى
نه وه چيبوو! ده مگوت له وانه يه نه مه چاره سه ريكي شايسته بيت بو نىستاي
نه و، بىگومان نه وكاره ي حيكه تيكي تىدايه و نيمه لى بى ناگاي.

له ويدا مزگه وتيكي بچوك هه بوو، ديواره كانى له خشتى قور بوون، بنمى چه كه ي
له قه دى خورما بوو، زه ويه كه ي به شيوه يه كي يه كسان خوشكراوو بو نويز،
جه نابى شيخ وه كوو هه ميشه عه بايه كي پوشيبوو و گوچان و ته سبيحه كه ي به
ده سته وه گرتبوو، جلى نيمه ش جياواز بوو و جوراو جور بوو، پيش بچينه
ژوروى له كانيه كي بچوك ده ستنويژمان هه لگرت، هه ستم به دوودلى و
ناكامه رانى كرد، ته واو وه كوو پوزانى گيرانمان له به نديخانه ! سو بخانه لا نه مه
يه كه مجاره له مالىك له ماله كانى خودا هه ست به نارامى نه كه م!

خه لكى له نيو مزگه وت به سه رسورپمانى سه يريان ده كردين! نيگا كانيان تزي بوو
له پرسيار ولومه و سه رسورپمان، وه كوو نه وه ي پيشتر له نيمه وه تووشى زيانىك

بروین! وا گومانم برد نهو مزگوته نی کومه لیکي دیار یکر او له خه لکی بیت،
له رانه به حزنه کن جگه له خویان که سیتړ له مزگوته که یان نویژ نه کات! نه مه
نه خوشیه کی کوشنده به و به روکی نه و گه له ی گرتووه، تا بوته هوی لاواری نه و
نومه ته لاحوله وه لا قووه ته نیلا بیلا.

باوه پمان به خومان کرد که هیچ شتیکی ناناسایی نیه، دانیشستین چاوه رزی
نویژمان ده کرد، قامه ت کرا و جه نابی شیخ له لای چه پی که سیکه وه ریزی به ست
و نیمه ش له ته ک نه ودا..

دواتر نه و که سهای له ته ک شیخ وه ستا بو له ریزه که هاته دهر و به له ریزی
دواوه ته نها وه ستا! نه و که سهای له لای راستی که سه که بوو ریزه کی پر
نه کرده وه،...

نه وکات جه نابی شیخ هه سستی کرد نه وان گومانی خراب ده به ن، به لام نه وه چ
گومانیکه وات لی بکات له ته نیشته برا موسلمانان که ت نویژ نه که یت!!
نایا نه وان هه ست به و ناشیرینی په رت و بلاوی موسلمانان و که مبابه خیابان
ناکه ن؟!

نایا نه و که سانه به نه زانیان بو سهر گیانی خه لی نیردراون و وه کوو ده سه لانداز
له لایه ن خوداوه بو لیپیچینه وه له کردار و نهینی خه لکی نیردراون!!

نوێژمان ته‌واو کرد و هه‌موومان هه‌ساین و له‌ مزگه‌وت هاتینه‌ده‌ر... پاسته‌وخۆ
کۆمه‌لیک گه‌یشته‌ لاما و یه‌کی ده‌مپراستیان بوو که به‌ ته‌مه‌ن له‌ هه‌موویان
گه‌وره‌تر نه‌بوو، به‌ ده‌نگیکی وشک و زیر و توورپه‌یه‌وه‌ بانگی کردین، هه‌موومان
وه‌ستاین.

- ئیوه‌ کێن، ئه‌مه‌ی به‌ ده‌نگیک گوت که تۆی بوو له‌ هه‌ره‌شه‌ و
ترساندن..

+ پێبوا‌ری پێگاین ... جه‌نابی شیخ به‌ ده‌نگیکی ئارام و له‌سه‌رخۆه‌
وه‌لامی دایه‌وه‌.

- واته‌ ئیوه‌ له‌و کۆمه‌له‌ نین که له‌ ئایین ده‌رچوون و ئایینی خودایان
گۆپیوه‌ و درۆ و ده‌له‌سه‌یان تیکه‌ل کردوه‌؟

+ نازانم مه‌به‌سنت کێن؟ چوون ئیمه‌ لی‌ره‌ غه‌ریبه‌ و بیگانه‌یه‌ن، داوام له‌
خودایه‌ له‌ ده‌رچوون له‌ ئایین و داهێنان تیایدا بمانپاریزێت و پێگامان به‌
په‌وناکی سوننه‌ت پۆشن بکات.

- ئه‌ها... به‌و شیوه‌یه‌.. له‌وه‌ته‌ی ئه‌و مزگه‌وته‌مان بنیاتناوه‌ په‌یمانمان
داوه‌ هیچ یه‌کی له‌و ده‌رچووانه‌ نه‌یه‌ته‌ ناو مزگه‌وته‌که‌ و ته‌نها بۆ
خودابێت...

خۆیی و کۆمه‌له‌که‌ گه‌رانه‌وه‌ ناو مزگه‌وته‌که‌.

تېنەگە يىشتم، بۆيە چوويىنە بازار لەوانە يە لەوئى باشتەر پوونبېتەوہ ... کەمى
سووپاينەوہ و پياسەمان کرد تا گە يىشتين بە فروشياريك، جەستەيەكى ريك
و مامناوہند و پروخسار يكي جوانى ھەبوو، لەكن باولەكەى - كە لە لقى
دارخورما درووسستكرابوو - دانيششتبوو و باولەكەى پەر کردبوو لە ليموى
زەردى گەورەى بۆنخۆش ..

جەنابى شايخ لىي نزيكبوويەوہ و سلاوى ليكرد، ئەويش بە پەلە و توند
وہلامى سلاوہكەى داينەوہ و جەنابى شايخ باسى خوى و مەبەستى ھاتنى
ئەولادىيە بۆ پياوہكە باسکرد، ..

خاوہن ئەو دلە سادانە ھيچ گرنكى بە پيزکردن و جوانکردنى شيواى
دەربيرين نادەن، بەلكوو بە سادەيى و ساكاريى و سروشتى خويان وشەكان
دەردەبېن ..

كاتى زانى ئيمە گەشتيار و بېگانەين، سووينديخوار كە دەبى لەگەلى
بچينەوہ مالى و لەگەلى نان بخوين. جەنابى شايخ ويستى داواى ليپووردن
بكات، بەلام پياوہكە پيداگيربوو لەسەر داواكەى، داواى لە گەنجيك كرد لە
جىگاي ئەو دابنيشى و ئەويش لەگەل ئيمە بەرەو مال كەوتە پى.

مالەكەى زۆر لە مالى پيرەژنەكە سادەتر بوو، پياوہكە بە تەنھا دەژيا، لەو
مالە زۆر ھەستمان بە ئاسوودەيى كرد ..

زۆر بە سادەيى و دلفراوانىەوہ لەگەلمان ھەلسوكەوى دەکرد، بەخيەرھاتنى
ئيمەى كرد و پيخوشحالى خوى بە ھاتنمان دەربېرى و ھەندى خواردنى بۆ
ھينايين، ئەويش لەگەل ئيمەدا دەيخوارد، كاتى جەنابى شايخ باسى

بەسەرھاتى مزگەوتى بۇ گىرپايەۋە دايا قاقاي پىكەننىڭ گوتى: بەراسىتى
پىكەنتىكى سەيرە ۋ جىي پىكەننىڭ...

لەۋلادىيە كۆمەلىك لە سۆڧى دەريىن ۋ گىرنگى زۆريان بۇ پەرسىتىشەكان
ھەيە، ھەروە ھا كۆمەلىكىتىش ھەيە، ئەۋانەي نوپۇت لە گەل كىرپون،
ئەمانە زۆر پىيان لە سۆڧى ھەزارەكان دەپىتەۋە ۋ گومانى زۆر خراپىيان پى
دەبەن، تەنانت زۆر جار لەسەر بچوۋىكتىن ھۇ دەمەقالى ۋ گىتوگۇ لە
نىۋانىيان درووست دەپىت!

لەۋنىۋەندەشدا كۆمەلىكى تىرەن كە بەرپىرسانى ئەۋشۋىنەن، ئەمان
سەرپەرسىتى گىتوگۇ ۋ دانىشتەنەكان دەكەن ۋ دەرفەت بۇ كۆپۈنەۋەي
ھەردۈۋلا درووست دەكەن، زۆر جار ئەۋان دەۋرى بەكلايىكىردنەۋەي ھەردۈۋلا
دەپىنن!

ئاتۋانم لەۋە پىتر بۇت پوۋنىكەمەۋە، چوۋن من كەسىكى نەخۋىندەۋارم ۋ ھىچ
دەربارەي ئايىن نازانم، تەنى نوپۇت دەكەم ۋ پۇڭۋ دەگىم، ھەروەك بىنىتان پۇزى
خۇم لە فروشتىنى لىمۇ دەستدەخەم، بەلام وايدەپىنم ئەۋخەلكە پەشۋەكى
پەرسىتىش دەكەن ۋ جگە لە تۈيۈكى ئايىن چىتر نازانن، لەگەل ئەۋەشدا ھىشتا
لەۋخەلكە تۈندىرەۋە خۇبەزلانەي مزگەوتى ناۋبراۋ باشتىن.

جەنابى شىخ گوتى: بەلى تىگەيشتىم... كەۋاتە لە جل ۋ بەرگمان ۋاتىگەيشتۈن
كە لەمانەپىن كە ئورمانايەتى ئەۋان دەكەن، ھەربۈيە بەۋشىۋەيە بەكەم ۋ
سوك سەپىريان كىردىن ئەيۋانىيە؟

- بەلى ھەربەۋشىۋەيە.

+ نهى هه لويستى گروپى سييه م چيه له ونيوهنده دا ؟

په يوه نديان له گه ل هه ردوو كومه له كه باش و پته وه، خوداش باشتر له نهينيان شاره زايه، زور ك له خه لكى له و باوه پهن نه مان به نهينى پق و قينه له نيو نه و دوو كومه له يه درووست ده كن، بويه هه نديك له گه وړه پياوانى وهك: شيخ ناسرى كورپى ئيبراهيم خه لكيان له ترسناكى نه وانه ئاگادار كړدو ته وه.

+ شيخ ناسرى كورپى ئيبراهيم كيپيه ؟

- كه سيكي به سالاچوى خاوه ن زانستكي زور و فراوانه، زانسته كه ي له شوي ناني جياواز به ده ستهيناوه، هه ژاران و خه لكه ساده كه ي لادى بو پرسىار و پايژ كړدن ده گه پيښه وه لاي نه وه، جيى متمانه ي هه مووانه، هيچ كارى ناكه ين به بوچوونى نه و و تيگه يشتنى نه و نه بيت، چوون نه و كه سيكي زانايه له ناومان- خودا ته مه نى دريژ بكات- به لام دواى بلاوه بوونى نه خوشى هه وكړدى گه ده گوشه گيرى هه لېژارد، به لام له ئاموژگار ي كړدن بو ئاموژگار يخوازان و پيتمايي كړدى پيتماييخوازان دريغى نه ده كړد.

+ نايه هه ولى چا كړدى نه و دڅخه ي نه ده دا ؟

- زور هه وليدا قوربان، ته نانه ت گيانى خوشى خسته مه ترسى و خهريك بوو له لايه ن نه و بهر پرسانه ي ئيره خوى به فه تاره بدات.

جگه له وه نهو دوو گروپه توندناژویه هۆکاری سه ره کیی بوون له سنووردارکردنی مهوله کان و به بن به سنگه یشتنی، بۆیه وازی هیناو به کاری خۆیه وه خه ریک بوو و وازی له کاروباری گشتی هینا.

+ ئایا ده کری بیبینم؟

- به لێ ... به لێ، راسته نهو زۆر ده رناچی، به لام بینینی ئاساییه، به یه که وه ده چینه شوینی گۆشه گیریه که ی و داوام له خودایه یارمه تیمان بدات له که لێ کۆبیینه وه.

+ که ی بچین؟

- نهو شه و له مه ز من بمیننه وه و سپیده ی زوو ده چینه کنی ئینشائه لالا، ههروه کوو ده بینن من لیڤه که سیکی ته نهام، میوانه خۆشه ویسته کانم گه ر له کنم بمیننه وه زۆر خۆش حال ده بم، به لام په یمانم بده نی هیچ چتیک له ئالتوونه کانم نه دزن! ههروه کوو ده بینن من ئاوا له بهر ده ست و له بهرچاوی میوانان دامناوه ...

پیاوه که پیکه نیی و ئیمه ش پیکه نین، له راستیدا جگه له چه ند قاپ و تاوه و ته شتیکی گه وه چیت له ماله ک نه بوو.

شه و لای فرۆشیاره خۆشه فتاره که ماینه وه و ماندویتی گه شت و شه که تی جه سته ی له سه ر سووک کردین، که سیکی خوین شیرین و قسه خۆش بوو، هه ولیده دا دلخۆشمان بکات، وای نیشان ده دا که ئه مه ئه رکیکه له سه ری و

ده بېت به رامبه ر ميوان نه نجامي بدات، باسي به سه رها تي خو ي و هه لويسته
پيکه نيناويه کاني ده کرد.

له راستيدا هه نديکيان نه و نه ده ي به نازار بوون خه نده ناميز نه بوون، به لام
له چاکي که سه که و چه ندياره بووني پووداوه کان پيده که ني، به رده وام وانه
له پووانگه ي بي ني تو و خو ينده وه ي تو وه يه بو پووداو و پيشهاته کان، ناي
مينا په خنه گريکي وشيار خو ينده وه ي بو ده که يت و لي سوو دمه ند ده بيت
يان پشتگو ي ده خه يت و وازي لي دينيت!

له خه و رابووين و نو يزي به يانيمان کرد و ويرده کانمان خو يند، گفتوگو يه ک
له نيوان به رپرس و جه نابي شيخدا درووست بوو، ناراسته ي گفتوگو يه که به
جوړيک به لاي به رپرسه که شکايه وه و گو تي: ناي ژيان ي نه و که سه ساده و
ساکاره ي به دوا ي پوزي خو ي ده که پريت و ده که پريته وه مال وه يان نه و
که سه ي خو ي به قولابي دونيا هه لده واسيت و ژيانه که ي به جوړيک ده بيته
کيبرکي و ده نگه ده نگ و کيشمه کيشم و چاوته نگی؟

فروشياره خوشه پره فتاره که قسه ي پي برين و سه ري نه وي کرد گو تي: به ريزان
من زور شه رمه زار و به داخم! من هه مو کات خوار دن بو ماوه ي پوژيک يان
دوان له مال هه لده گرم، کاتي دوي ني...

جه نابي شيخ قسه کاني بړي و گو تي: قوربان ني مه داوا ي لي بووردن لي ده که ين
بووين به بارگراني به سه رته وه..

بړي پاره ي پيدا بو نه وه ي خوار دني پينج که س بو ماوه ي هه فته يه کي پي
بکريت.

پیاوه که دلخوش بوو و گوتی: ئایا بېگومان ههفتهیه ک لای من ده میننه وه... له خوشیان گورج ههستایه سهر پی و هاواری کرد...

- برۆ پیاوی باش با دوانه که ویت ههروه کوو بریارمانداوه ده چینه لای شیخ ناسر. به خوشحالیه وه چوویه دهر.

سهرم سورما بوو له و پیاوه باشه، چۆن پیداکیره له سهر میوانداری کردمان، له کاتی که ده شمی ئیمه ی خواردن له مالدا نیه !! له وانه یه ئه مه ی له بهر پشت به ستنی به خوداوه بیّت.

کاک عومهر پرسیاری له شیخ ئه حمهد کرد: قوریان، ئایا راسته ئیمه ههفتهیه ک لیڤه ده میننه وه؟

جه نابی شیخ وه لامیدایه وه: ئه گهر ناچار بووین به لی، ئه گهرنا باوه پناکه م تا شه و بمیننه وه.. ئه مه له سهر دیدارمان له گه ل جه نابی شیخ ناسر وه ستاوه. ئه وه نده ی پینه چوو خاوه ن مالله که به خویی و خواردن هاته وه و پیاویکیشی له گه ل بوو، ویده چوو ئه ویش پتویستی به مانه وه و شوین بیّت.

- ببورن ئه گهر که میک دواکه وتبم، ئه وه به ریز "جه مال" ه، ئه مه له گهر پیاوانه و وه کو من خودانی ئالتون و سامانی زۆره. جه نابی شیخ دایه قاقای پیکه نین.

فروشياري ليمو كه سيكي قوشمه چي و ژيره .. ده يوست بليت له من
هه ژارتره، به لام نه يويست كابر ا بشكيتنه وه، بويه به قسه ي خوش هه مواني
تيگه ياند و دلي كابر اش گه ردي نه گرت ..

سلاومان له "جه مال" كرد و به خيرهاتنمان كرد، كه سيكي كه مدوو و به
شهرم بوو. به رده وام كور و دانيشتن له گه ل كه ساني ساده دل و دهر وون
خوشده كات، چوون كه ساني ساده ن و خو به زلزيان تيدا نيه و زور له
خويان ناكه ن.

بو لاي "شيخ ناسر" به پي كه وتين، وه كوو هاوپر كه مان باسي كرد له
خه لوه تگا ساده كه ي بينيمان، .. نه و شيخيكي ميژه به سهر و پشت له
دونيا و خوشيه كاني بوو، له شويني دانيشتن ده يروانيه گوره كه ي، نه مه
واي ده كرد به ره كاري چاك هه نگاو بنيت، له و پيره ژنه ي كه پيشتر بينيمان
به ته مه نتر بوو.

جه نابي شيخ به دهنگه نارام و نزمه كه يكه وه به نه ستم گويت لي ده بوو
به خيرهاتني كردين، ده ستم پاموسي و له لاي دانيشتن.

هاوپري باشه كه مان به دهنگيكي به رز - ديار بوو جه نابي شيخ به هوي
ته مه ني كه مبيست بوو - گوتي: قوريان نه وانه پيوارن، ناوا و ناوايان به سهر
هاتووه، - به سهرهاتي مزگه وتي بو گيپايه وه - نه مان هاتوون بزنان
بوچووني تو دهر ياره ي نه وه ي پوويداوه چيه.

جنابي شيخ ناسر گوتي: لاحه وله وه لا قووه ته ئيلا بيللا. سهر ي باداو زور
به داخ بوو بو نه وه ي پوويدا بوو، له راستيدا نه مه كاره ساتيكي گوره يه،

زیانمەندی یەكەم تیایدا ئیسسلامە و براوەش دوژمانیەتی، ئەوەی ئەوان ناتوانن بیکەن بەرامبەرمان و بە خەیاڵیاندا نایەت ئێمە لە بریی ئەوان دەیکەین، ئینا لایلاهی و ئینا ئیلەیی راجیعون.

لەسەرەخۆ درێژەیی بە قسەکانیدا، بە دەنگێکی نزمەوه گوتی: لە راستیدا وای دەبینم ئەمە دڕکێکە چۆتە پازنەیی ئەو ئومەتە، بەو شیوەیە بانگخوازە درۆیینەکان و خەیاڵ پلاوەکان دەتوانن هیزی گویپرایەلی ئەو ئومەتە لاواز بکەن لەو ئومەتە دەریان دەکەن، شتاتێک دادین و پێگەی پێدەدەن کە ئاین پێی پێنەداوە.

شیخ ئەحمەد گوتی: قوربان سۆفیەکانی ئێرە چۆن، لە راستیدا ئێمە نەمان بینوون؟

- پۆلی لەوەتەیی گەیشتمومە ئەو تەمەن لیڤە ژیاوم، پیشتر شتی نەبوو بە ناوی کۆمەڵە و پێر، جگە لە پەرتووکی خودا و سوننەتی پیغمبەر(د.خ) چتیکێتر نەبوو، سۆفیەکان وابەستەیی ئاین و ئەو کە لە پورەن کە لە زانستی پیغمبەرایەتیەوه ماوەتەوه، پێچکەیی سۆفیگەری لە (خودا فەرمووی... پیغمبەر فەرمووی...) سەرچاوەی گرتووه..

مورید داخوازکاری زانست و پەوشتی بالایە، شیخیش کەسیکی زانا و پەروەردکارە، نە نەستەم دەکات و نە سنووریە زینی دەکات، نە زیاده پەوی دەکات و نە کەمتەرخەمی،.. پێبوارانی تەسەوف کۆمەلێکن لە خەلکی مژۆلی زانست و فیزیوون و تیگەیشتن و پێگەیشتن، گەر سەیریان بکەیی خودا بیردێتەوه، خودا بەخششی زۆر و پلەوپایەیی مەعنەوی زۆری

پېښه خشيون و له دلي خه لکيدا خاوهن شکو و پيگه و خوشه ويستن، داواکار
و مه به سستی گوره يان ته نها خودايه و نه وه يان له په نهان و ناشکرايان به
ناشکرا ده بينري، ريښواري ريگه ي گه يشتن به خودا و به په نهان و ناشکرايان
له هه ولي گه يشتن..

گوزهراني خه لکي باش و بارودوخ نارام بوو، دواتر به تږپه پيني کات و-
سوننه تي خوداش نه وهاي- به ره و لاوازي چوون، بارودوخ و گوزهران گوپا
و وه کوو خوي نه ما، کوپي زانست نه ما و نه زاني بلاويوه وه و ده مه قالي و
هه له پيشه وه يان گرت، ريگري له هه ندي شت کرا که نه ده بووايه ريگري لي
بکري و ريگه ش به بلاويونه وه هه ندي شت درا که نه ده بووايه ريگه ي
پيښدريت، شيخه پيروزه کان کوچيان کرد و پيا باز و سوودمه نده کان
په يدا بوون، ته سهوفي ئيستا هه مان ته سهوفي پيشوو و پيازي پياوچاکان و
مه رداني خودا نيه.

هه موو نه وانه و زياتریش ده بڼه هوکاري نه وه- نه وانه ي له مزگهوت
نازارياندان- بوپري نه وه نه وه بکن به رهنگاري ته سهوفي و خواناسان
بينه وه.

هه وليکي زورمدا بو نزيک کردنه وه هه ردولا و بوچوونيان و پوون کردنه وه
پاست بو خه لکي، هه موو نه وه ي ده بوو نه نجامي بدن پيمگوتم، وه لي له
هه وله که م شکستمه ينا، چوون توندناژو کوپره و پاستي نابيني و به
نابينيکي، له وانه يه لاديکه مان بو ئيوه شياو نه بيت، من له گيانتان ده ترسم
بويه برون به سه لامه تي و ئيره جيپيلن.

گویمان له وته کانی شیخ بوو و لادیکه و لیمۆ فروشه که مان جیهیشت و به شوینی هاتنمان گه پاینه وه، له و شوینه دا کوتاییمان به گه شته که مان هیئا، جه نابی شیخ داوای لیبووردنی له لیمۆ فروشه که کرد له وهی ناتوانی په یمانه که ی بباته سهر نه مهش له بهر نه وهی بارودوخه که له بار نه بوو بۆ مانه وه.

چۆن هاتبووین به و شیوه یهش گه پاینه وه، کاتی به لادی به پرپرسه که (سه لیم) دا تیپه پین جه نابی شیخ پیدش نیاری نه وهی بۆ سه لیم کرد: ده توانی له گه ل ئیمه بۆ زانست بیته "نه قسه ر" دواتر بگه پیتنه وه زیدی خوی، یان نیستا بگه پیتنه وه لادیکه ی، به لام سه لیم شاری "نه قسه ر" ی هه لبرارد که نه مهش بۆ نه و باشت و چاکتر بوو .

گه شته که ی له گه ل ئیمه ته واو کرد و ئاراس ته مان بریتی بوو له لادی "نه سوان" و لای شیخ "صه فا" پیشتتر شیخ نه حمه د په یمانی پیدابوو بگه پیتنه وه لای و سه ردانی بکه ن، من و کاک عومه ریش گه پاینه وه زیدی خۆمان.

هیوادار بووم گه شته که م له گه ل شیخدا دریژتر بووایه و نزام کرد که شیخ مۆله تم بدات جارێک تریش له گه لی هاوپییه تی بکه م، یان جه نابی شیخ صه فا داوا له شیخ نه حمه د بکات له گه لی بچمه "نه قسه ر" و دواتر بگه پیمه وه، نه و هیوا به شم هاته جی.

کاتی گه یشتینه لادی و دوا ی تامه زوپییه کی زۆر به جه نابی شیخ صه فا گه یشتین، دواتر پرسیاری جه نابی به پرپرس (سه لیم) ی کرد و گوتی: نه مه کی یه ؟ شیخ نه حمه دیش چیرۆک و به سه رهاتی نه وی بۆ باسکرد، شیخ صه فا

له گه‌ل شیخ نه‌حمد بۆ ماوه‌یه‌کی زۆر“ له‌ عه‌سر تا پوژناو‌ابوون به‌یه‌که‌وه
 دانیشتن، شیخ نه‌حمد ته‌واوی پووداوه‌کانی گه‌شته‌که‌ی بۆ گټ‌پ‌ایه‌وه.
 له‌ شه‌وه‌که‌یدا به‌ ته‌نها له‌گه‌ل شیخ نه‌حمد دا‌مامه‌وه و و‌ب‌یرم خسته‌وه
 ده‌مه‌وی هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل کچی کابرا هه‌زاره‌که‌ بکه‌م، نه‌و پیاوه‌ی پوژنیک
 داوه‌تی کردین، شیخ نه‌حمدیش له‌وباره‌یه‌وه له‌گه‌ل شیخ صه‌فا دوا و
 چوون بۆ خوازیب‌نی کچه‌که‌ و دایبایی کچه‌که‌ په‌زامه‌ندیان نیشاندا، به‌وه‌ زۆر
 دلخۆش بووم، داوام لیک‌کردن که‌ ماوه‌ی گواسته‌نه‌وه‌ که‌ تا سالیکی تر
 دوا‌ده‌خه‌م، له‌و ماوه‌یه‌دا له‌گه‌ل شیخ نه‌حمد ده‌چینه‌ لادیکه‌ی و له‌
 فیرگه‌که‌ی زانسته‌کانی سو‌فیگه‌ری زانسته‌ شه‌رعیه‌کان ده‌خوینم و دواتر
 ده‌گه‌ریمه‌وه لادی و وانه‌کان ده‌لیمه‌وه، جه‌نابی "شیخ صه‌فا" نه‌و داوا‌یه‌ی
 له‌ "شیخ نه‌حمد" کرد و خودا وه‌لامی داواکه‌می دایه‌وه.

دوو پوژ له‌و لادییه‌ ماینه‌وه، له‌ گه‌شته‌که‌مان و له‌ نه‌بوونی ئیمه‌ له‌ لادیکه‌
 کومه‌لنیک شت پوویاندا‌بوو.

نه‌و گه‌نجی که‌ جه‌نابی شیخی له‌ مه‌یخانه‌که‌دا بی‌نی بوو و دلی به‌ شیخه‌وه
 په‌یوه‌ ست بوو‌بوو و په‌ شیمان بوو‌بوو‌یه‌وه و ته‌وبه‌ی کرد‌بوو، کۆچی دوا‌یی

شيخ صهفا به شيخ نه حمه دي گوت: گه وره پياواني مه غريب جاريكي تر
هاتوونه ته وه و پرسياړي توياڼ كړدوه، پيداگريش بوون به وه ي هر كاتي
گه پايه وه نامه يه كيان بو بنيرم و هه والي گه پانه وه تيان پي رابگه يه نم...
ده بي شتيك بوييت...!

شيخ نه حمه د گوتي: پيوس ته بگه پيمه وه "نه قسه ر" و ناو نيشاني خوي
دايه "شيخ صهفا" و جه نابي "شيخ صهفا" گوتي: هر كاتي پياواني
مه غريب هاتن به يه كه وه دينه "نه قسه ر" و سهر داني ده كه ن، هه ردوولا
له سهر نه وه پيكيكه وتن.

له كوتايدا خوا حافيزيمان له جه نابي "شيخ صهفا" و "كاك عومه ر" كرد،
ده بوايه كاك عومه ر كار ه كاني له لادي ته واو كړدبايه و دواتر له گه ل "شيخ
صهفا" و پياواني مه غريب له "نه قسه ر" سهر دانيان كړدباين.

(۹)

گەشتینە لادیی ئەو شیخە پێش ئەوەی ببینم لە خەیاڵی خۆمدا وینەم
کێشابوو، بەلام لە راستیدا لادیکە زۆر لەوە جواتر بوو کە لە خەیاڵمدا وینەم
کێشابوو.

فێرگە کە زۆرجوان و گەرە و پێک بوو، کوپی شیخ ئەحمەد کە ناوی "
مەهدی" بوو گەنجیکی باش و ژیر بوو، زەوی و بازرگانی باوکی
قۆستبوویەو و دەستمایەکی لە گەرەکردنی فێرگە کە و فراوانکردنیدا
خەرج کردبوو، فێرگە کە چوار بەش بوو: مزگەوت و بەشی زانست و شوینی
مانەوێ فێرخواز و بەشیکیشی بۆ مانەوێ مامۆستایان دیاریکردبوو.

مەهدی بە گەرم و گەشی و پەرۆشیەو پێشوازی لە باوکی کرد، بە
شیوەیەک پەرۆشیم بۆ باوکم هەلسا کە لێی یی بەشم، بەلام سپاس بۆ خودا
بە "شیخ صەفا" بۆی قەرەبوو کردومەتەو، کە هەم چاکترین باوک
هەمدیس چاکترین هاوپی بوو بۆم، جەنابی شیخ ئەحمەد زۆر دلخۆش بوو
کاتی فێرگە و مالباتەکی بینیەو.

یەکەمین شوین دواي گەرەمان بۆی چووین لە گەڵ جەنابی شیخدا
مزگەوتە کە بوو، ماوەیەکی کەمی پێچوو مزگەوت لە خەڵکی تژی بوو،
خەڵکی لە هەموو لایەکی دەهاتن، هاتبوون بۆ بەخێرھێنانەوێ شیخ و

پېرۆزايي گه پانه وهی، له راستیدا نه و دیمه نه زۆردلخوشي کردم وتووشي
هیدمه بووم، ئایا نه و که سه یه که هاوه لیتیم کردوه؟!

ئایا له و پینگه به رزه یه من نه مناسیوو؟

ئایا نه وه نه و که سه یه که رازیه به ند بکړیت و قامچی لیبدړیت و ئازار بدړیت
ته نه له بهر نه وهی په یامیک که پتی وایه دهره نجامه که ی چاکسازی مړوځه؟
چاوم پر بوو له فرمیسک، هه روه ها "سه لیمی به رپرس" یش، نه مه هه مووی
له سه نگیني دۆخه که بوو.

نه مانده زانی نه و که سه ی هاوړپیه تیمان ده کرد خاوه ن پله پایه کی نه وها
گه وره یه له نیو که له که ی، خاکیتیه که ی بی ناگای کردین له وهی و ابزانین
وه کوو هه ر که س و هه ر زانایه کی تره.

جه نابی شیخ کوړه که ی ئاموژگاری ده کرد، نه و بوو بوویه گه نجیکی خاوه ن
پینگه و یه کی له زانا دیاره کانی شوینه که، له هه موو عه سری پوژی هه یینیان
کوړی زیکی هه بوو، خه لکی هاوته مه نی خوی و له خوی گه وره تر ئاماده ی
ده بوون، له گه ل خه لکه که په یوه ندی که به هیزی هه بوو، که سیکی باش و
نهرم و نیان بوو، به چاکه ئاموژگاری ئیمه ی ده کرد، ژوړیکی له نیو ژوړی
فیرخوازان بو دیاری کرد بووم، به رده وام به "شیخ" بانگی ده کردم، چوون
نهیده زانی له چ حال و پله یه کدام.

هه فته یه که به سه ر مانه وه م له فیترکه که تیپه ری، کاته کانم به خویندن به سه ر
ده برد، هیچ کاتیکی به تالم نه بوو، نه مده تانی خوله کی که به فیرو بده م، له
خویندن بو زیکو و له زیکو بو بیرکردنه وه، له ویش بو پشوودان و تیکووشان،

له تیکۆشان به ره و خه و تن و پشودان... ده بوايه به و شیوه یه بوومايه تا نه ودم به دهستهینا بووايه که بۆی هاتبووم.

ده مویست له پۆژی دووهمی گه یشتمان به لادیک پرسیارى پیره ژنه که له جه نابى شیخ بکه م، ئایا جه نابى "شیخ مه هدی" برای نه وه یان که سیکی تره؟

جه نابى شیخ سه ردانى کردم و بۆ نه وه ی پرسیارى لی بکه م ده رباره ی پیره ژنه که خۆی گوتی: شیخ مه هدی مامۆستا که م هه مان نه و پیاو هیه که پیره ژنه که به دواى ده که پى و برای نه وه، هاوسه ره که م "سوومه یه" دلنایى کرمه وه که وینه که وینه ی باوکیه تی، به لکۆ وینه یه کی ترى ده ره ینا و نزیک وینه ی پیره ژنه که بوو.

دواى دوو هه فته که وره پیاوانى مه غریب هاتن و "شیخ سه فا" و "کاک عومه ر" یان له که لدا بوو، جه نابى شی نه حمه د به خیره اتنیکی گه رمی لی کردن و زۆر خوشحال بوو، له نۆ به شی مامۆستایان شوینیکی بۆ پشودانیان بۆ دیارى کرد و گه شتیکی ناساندنی فیرخوازان و مامۆستاکانی فیرگه که ی پیکردن، پۆژی هاتنیان پۆژیکی گه وره و له بیرنه کراو بوو نه که رچی ناماده کاریش بۆ هاتنه که یان نه کرا بوو.

نه وکه په ته مه ردانى مه غریب چوار که س بوون، سییانم له ئاههنگی ئیسرا و میعراج له لای "شیخ سه فا" و له "نه سوان" نا سیبوو، ته نی که سیکیان نه بیته نه مده ناسی و جاری یه که م بوو بیبینم، شیخ سه فا پیی ناساندین و

گوتى: به پريزيان "شيخ موحيه دين" ه و ئو هوكارى هاتنى مهردانى
مه غريبووه بو ئيره.

- وه لاهى گهر من هوكارى هاتنى ئيوه بىم بو ئيره ئووا هه موو ته مه نم
قه رزار و منه تبارى ئيوه م... جه نابى شيخ ئه حمه د ئاواى پيگوتن.

شيخ موحيه دين گوتى: من سپاست ده كه م بو ئو و كارانه ت قوربان، به لام له
راستيدا من بو كارىكى تر هاتووم، ئه گه رچى لاي تو زور جيگاي بايه خ نيه،
به لام له كنه من جيگاي گرنگى زوره...

- فهرموو قوربان له ژير فرمانى توين.

له چه ند سالىكى رابردوو، چه ند برا و ته نها خوشكيكم هه بوو، برامان "مه هدى"
له گه ل خوشكمان به ره و ميسرگه شتيان كرد، ئه وهى پوويدا له بارگرژى سياسى
و هه ند ئ پووداوى تر له "عه دن" ي زيدي په سه نى خو، واى كرد من و
براكه م كرى بكه ين، براكه م مرد و دووه كه يتريشم ون كرد...!!

كاتى له جه نابى به پريز "ئه لحه به شى" يم بيسست كه شيخى جه نابت ناوى "
مه هدى" بووه له ده مى يه كيك له گه و ره پياوان گويبيسستى به سه رهاتىكى
شيخه كه ت بووه، له وانه يه ئو و شيخه ي تو هه مان ئو و برايه مان بيت كه چه ندين
ساله به دواى ده گه پرين، ويستم دلتيا به وه لى، له وانه يه ئو و كه سه براى
راسته قينه ي ئيمه بيت.

جه نابى شىخ ئەحمەد ئەو وئىنەى كە پىرەژنەكە پىيدا بوو لە گىرفانى دەريھىنا و نىشانى "شىخ موحىەدين" ىدا و پوى گەشايەو، كوتىە شىخ ئەحمەد: .. ئەلاھو ئەكبەر.. ئەو وئىنەيەت لە كوئى بوو؟

خۆم پى زەفت نەكرا و فرمىسك لە چاوانم پىزيان بەست و بە گۆنامدا دەتكان، تا ئىستاش كەسك لە ئامادەبووان لەو باسە نەگەيشتن، تەنانەت شىخ " موحىەدين" ىش، جەنابى شىخ ئەحمەد دەستى بە گىرپانەوہى باسەكە كرد و باسى پىرەژەكەشى بۆ كردن.

شىخ ئەحمەد بانگى كوپەكەى كرد بىت و سلاو لە مامى دايكى بكات، كە ئەو لە جىگای باپىرىەتى، يەكتريان لە باوہش كرد و نزای پىرۆزى بۆ كرد.

لەگەل جەنابى موحىەدين چوون تا سلاو لە برازاكەى " سومەيە" بكات، پىش ئەو بەسەرھاتەكەى بۆ سومەيەى خىزانى گىرپايەو، بەپاستى گەر باسى پەند و وانەكانى ئەو بەسەرھاتە بكەين زوبان لە ئاستيدا لالە، بەلام هىچ نالين تەنھا ئەو نەبىت: ((خودا ھەرچى بىھوى ئەنجامى دەدات)).

جەنابى شىخ ئەحمەد بىرپارىدا دوواى دوو پۆژىتر خۆى و كچەكە و براى پىرەژنەكە كە شىخ موحىەدينە و كوپەكەشان كە ناوى " مەھدى" يە سەردانى پىرەژنەكە بكەن كە دەكاتە پورى ھاوسەرەكەى! ھەرچى ميوانانى مەغرىب ىش بوون دواى بىستنى بەسەرھاتەكە بىرپارىاندا لەگەل "شىخ ھەفا" لە " ئەقسەر" بىئىنەوہ تا ئەوان دەگەپىنەوہ.

شىخ ئەحمەد ميوانانى بردە سەرگۆپى "شىخ مەھدى" كە لە " ئەقسەر" بوو. شىخ موحىەدين دەربارەى سەرەمەرگ و مردنى شىخ مەھدى پرسىارى شىخ لە ئەحمەد كرد، ئەويش ئەوھا وەلامى دايەوہ: سىپاس بۆ خودا ناخىرخىر بوو و بە

حالتىكى باش گه پايه وه لاي په روه ردگار، نه ویش له خوشيان بزه ی کرد و پوی
گه شایه وه .

دوای نه وه چووینه سوودان، پیش نه وه ی له ده رگای مالی پیره ژنه که بده ی،
شیخ نه حمده به شیخ موحیه دینی گوت: له گه ل ئیمه دا مه یه ژوره وه، هه والی
پیده ده ی، نه وه کوو هیمه گرتی بیّت و شتیکی به سه رییت، دواتر بانگت ده که ی
بو ژوره وه ..

له ده رگاماندا و کوپه گه وره که ی ده رگای کرده وه، نه و جاره پیچه وانه ی جاری
پیشوو به گهرم و گه شی به خیره اتنی کردین، هه موومان چووینه ژوره و شیخ
موحیه دین له ده ره وه چاوه پوانی ده کرد.

پیره ژنه که له ژوره که ی خوی بوو، کاتی ئیمه ی بینى له ژوره که ی هاته
ده ره وه و به هاتنمان هیدمه گرتی بوو، گوتی: کیته؟ نه و غه ریپانه ن که ماوه یه ک
پیش ئیستا لامانبوون، بزانه چیتان لایه، هه والی خوشه و خوشی ده ربیرم یان
پرسه دابنیم؟ ده ترسم بمرم هیچ هه والیکی "مه هدی" م پی نه گات، ته مه نم
هه لکشاه و نه جه لم نزیکه بۆته وه، گه ران به دوای نزیکانم بی سوود بووه ..

پیره نه که نه وه ی گوت و چاوه کانی پۆندکیان تی قه تیس بوو بوو.
نه و کات شیخ نه حمده گوتی: دلنارام به دایه ی پاک و باشم، هاتووین هه والی
دلخۆشکه رت پی بده ی و فرمیسکی چه ندین ساله ت بسپریت، گه ر براکه شت
مردبیّت نه وه کچه که یه ت و به شیکه له و وا له به رده مت وه ستاوه، نه وه ش
کوپه که یه تی "مه هدی" نه وه ی براکه ته .

پیره ژنه که خوی پی زهفت نه ده کرا، له خوشی و گریانې ناوینې په کتريو پوون،
گۆچانه کې ه لگرت و بهر و کچ و نه وه ی براهې پتی ه لگرت و باوه شې بۆ
کرښه وه و له نامیزی گرتن، نه یده توانی فرمیسه کانی پابگریټ، ماله که تزی بوو
له خوشی و شادی.

کاتې شیخ نه حمده ه سستیکرد ئافره ته که ئارام بوته وه پییگوت: دایه نه مه
همو ه وال و موژده که نیه !.

نمایش به سهرسورمان و چاوه پونیه وه گوتی: چیر هیه له کاتیک خدا دلنه وای
کردم به کچه براهم و نه وه کې؟!.

- په کې له براکانت هیشتا زیندوه.

ئافره ته که به هیدمه وه گوتی: چیده لئیت؟ مه به ست چیه له مه؟

- هه روه ک بوم باسکردی... ئیسا نه وله گه لمانه.

کوانی؟ نه وله کوپیه؟

هموومان ه ستاینه سه ری و شیخ موحیه دین ده رگای کرده وه و هاته
ژوره وه و خوشکه کې له باوه شکرد و به په که وه فرمیسه کی خوشی و
دوریان باراند و ئافره ته که له هوش خوچوو و دوی چنه ند خوله کیک
واگاهاته وه.

هموو ناماده بووان وانه يان وەرگرت و گريان به سهر ياندا خوۍ سه پاند،
 کاتي شېخ نه حمەد نه و دۆخه ي بيني به هەندى به سهرهات دۆخه که ي
 ناسايى کرده وه. دواتر شېخ نه حمەد پيشنيارى نه وه ي بۆ نافرته ته که کرد
 که خوۍ و منداله کاني بيته " نه قسەر " و له وي گوزهرانيان ليتره باشتر
 ده بيت، به لام شېخ موحيه دين سپاسي شېخ نه حمەدي کرد و هه والي پيدا
 که خوۍ له گه لي ده گه پيته وه " نه قسەر " و دواتر خوشک و منداله کاني
 ده گه پيته وه " عه دن " ي زيدي ره سه نيان.

گه پايته وه نه قسەر و " گه وره پياواني مه غريب " يش هه فته يه ک مانه وه و
 گه پانه وه ولا ته که يان.

نه وه ي ده رباره ي " شېخ نه حمەد " يشه، ته ني دواي نه و پووداوه ساليك
 ژيا، به شيكي نه و ساليه ي به گوشه گيري و خه لوت به سهر برد و نه و
 په رتوو کاني که ئيسـتا خه لکيكي زۆر سودي ليوه ده بيني به ره مه ي
 نه و کاته ن، دواي نه وه پوحي پيرۆزي گه پايه وه لاي په روه ردگاري و وه سيه تي
 کرد که به رمال و ته سبيحه که ي له گه ل بنيژرني و له کن مامۆستا که ي " شېخ
 مه هدي " بنيژرني. به زوباني به پۆژووه وه به چه ند خوله کيک پيش نويزي
 عه سرگياني سپارد. ئا به و شيوه يه وه لامي بانگه وازي په روه ردگاري دايه وه
 و له دونياي خه له تيته ره وه بۆ جيهاني کامه راني و هه ميشه يي کۆچيکرد،
 خوشي و شادي بۆ نه و.

له گه ل خودا راستيکرد و خوداش به راستي ناساند.
 خوداي هه لېژارد و خوداش نه وي هه لېژارد.

تہ نیا حاجی

Tanya Haji | تہ نیا حاجی

public channel

Description

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

♥ چہ نالیک تاییہ ت بہ کتیب و بابہ تی جیاواز ♥

ئہ و کتیبہ لہ لایہ ن احمد عبدالرحمن
کراوہ بہ pdf و پیشکەش بہ خوینەر کراوہ

چہ نال

<https://t.me/tanyahaji7>

بۆ راو بو چون و پسار بۆ کتیب مہینیرہ ↓

@tanyahaji22

ئہ کاونت ↓

<https://linktr.ee/tanyahaji22>

t.me/tanyahaji7

ئەمە سرووت و ھۆنراۋى كۆمەللىك لە پاكەنە. كە جۆرىك لە ئارامى روحي باتى بەسەريانەۋە كىشاۋە. كە ۋەلامدەرەۋە داخۋازى ھەموۋانە. ئاي چەندە جوانە روح لە كەشكى پاك و بىگەرد لە شەقەي پال بدات و بۆ ماۋەيەكى كەمىش لە جەستە جىبىتتەۋەز بەم شىۋەيە مورىدان دەۋرى شىخەكەيان دەدەن. رىك ھاۋشىۋەي ھەسارەكان: كاتى دەۋرى خۆر دەدەن. و لە روۋناكى و رۆشنايەكەي بەھرەمەند دەبن. كۆدەنەۋە و دەۋرى دەگرنز يان لەو ۋەسفانە دەكەن كە لە نىۋان خۇياندا بەكارىدەھىنن: (مەي، مەيگىر، مەستان)

مەيگىر: شىخە يان سەرۋەر و قسەكەريانە. مەي: گوڤتارى شىرىنى شىخە. لەناكو بەسەرياندا تىدەپەرىت و بە ھۆيەۋە كەمەندكىش دەبن. دەكەۋنە حال تا لىۋارى بىھۆشبوۋن.

مەستان: ئەو كۆمەلە كەسەي دەۋرى شىخن. ئەمە دىمەنىك بوو لەو دىمەنە باۋانەي ئىرە. كە ناۋچەي سەعەدى مىسرە. لە دىي "سەعەد" سەر بەشارى ناۋدارى ئەقسەرە. بە تايبەت لە سالانى شەستەكانى سەدەي رابردوۋ. ئەو شارە لەو سۆفيانە تىرى بوو. لەگەل زۆرى ژمارەيان: جىاۋازيان لە حال و پلەياندا ھەبوو. لەناۋياندا ھەبوو مورىدىكى راستگۆ بوو. ھەبوو شىخىكى تەۋاو. خۋاپەرستى راستگۆ و خواناسى بەناۋبانگ و دەرويشى ھەزار ھەبوۋن.

1234567890

ھەولتەر - داۋن تاۋن قاتى دوۋەم - ناۋەراست

0750 406 66 74

Nawandi Raha / ناۋەندى رەھا

